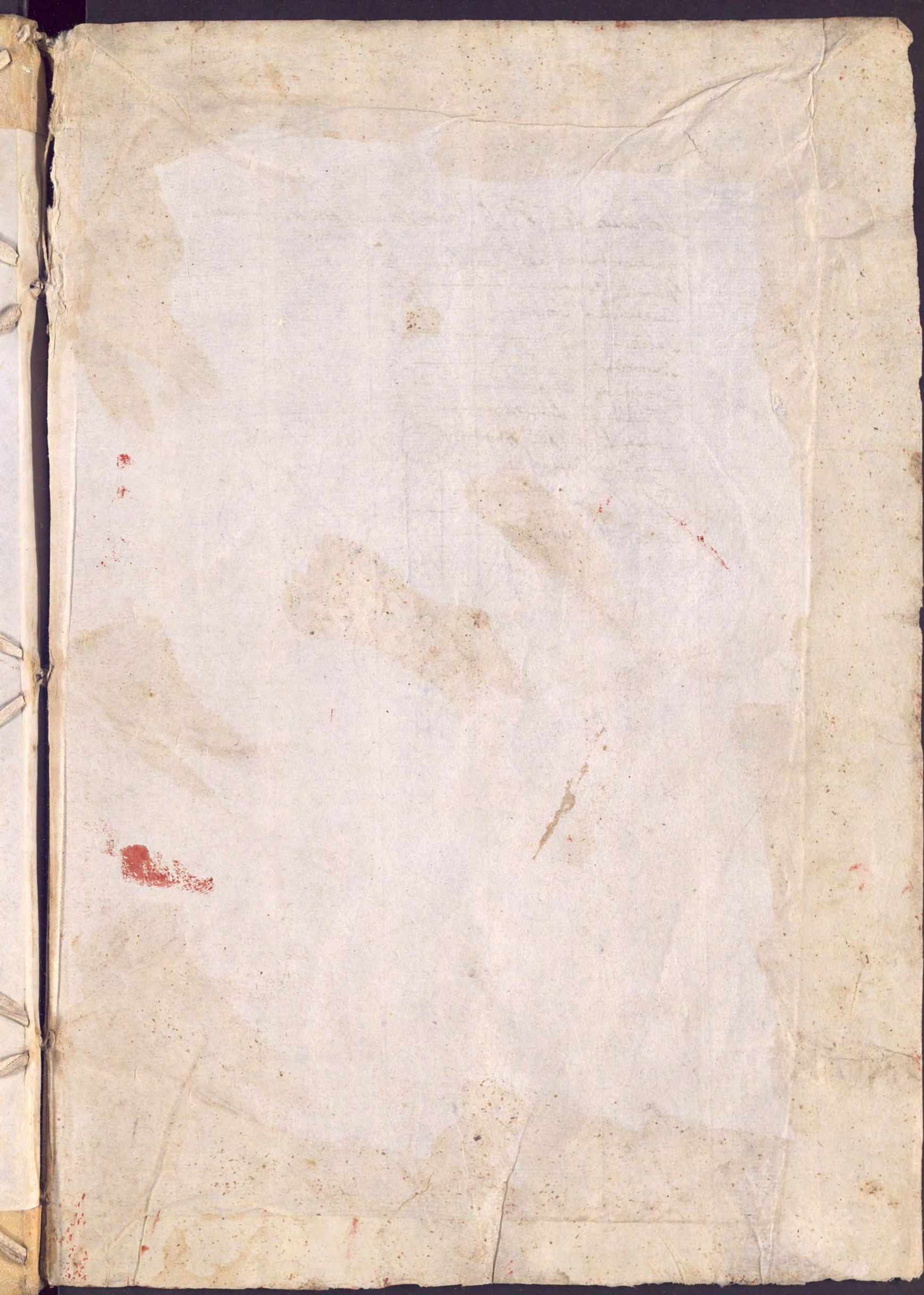

M-37

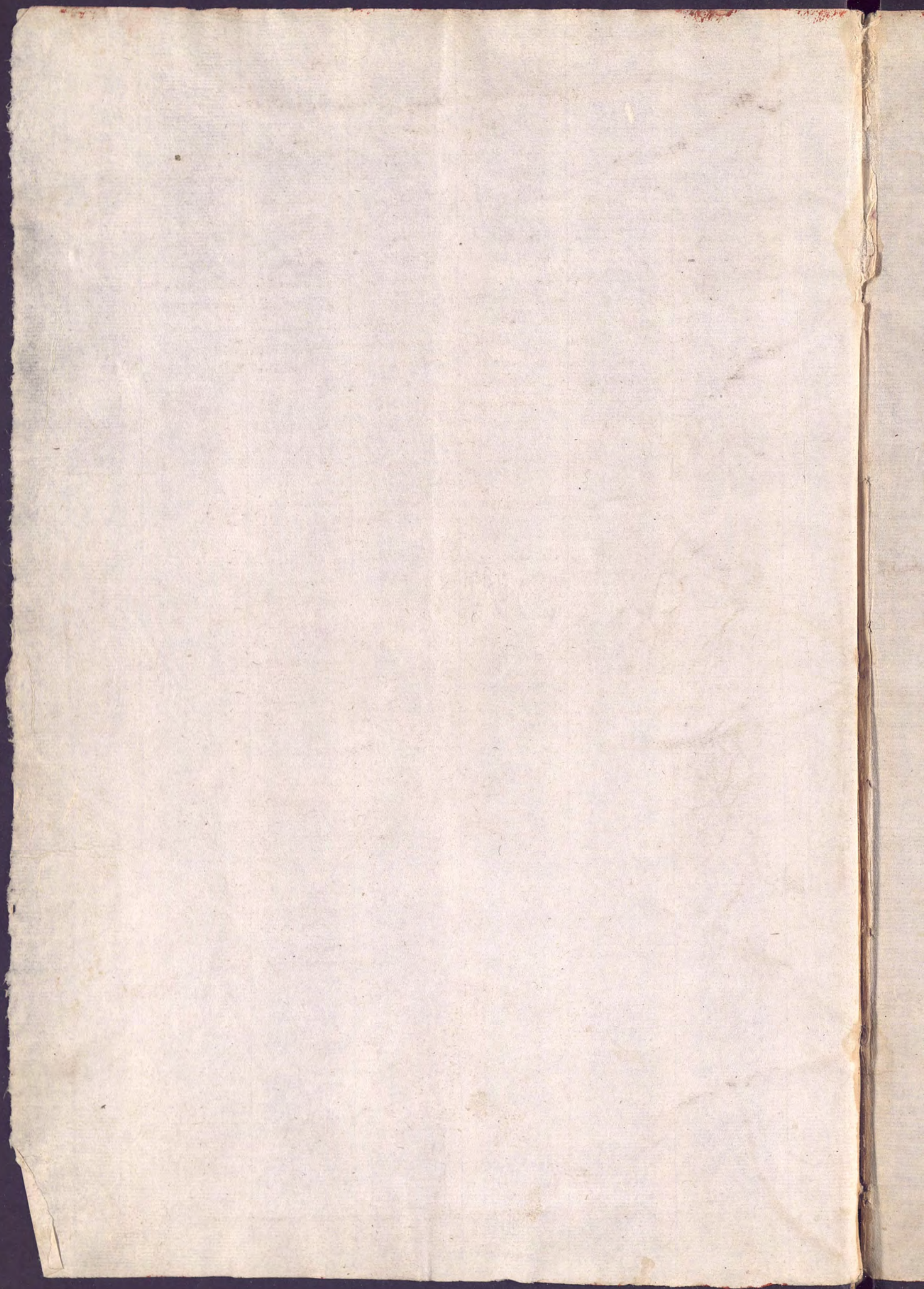

Los libros del P.^o Fr. Rosendo Lasiada con los siguientes

quatro tomos de Cosella	4
Primal Romano	1
Cesend. de S. Joseph	1
Salazar	1
Guisonato	1
Epacta de Campo	1
un libro de doctrina	1
Las homil. ^{as} de S. Amb. ^o XI	1
Cesend. de Herrera	1
Stalla missa serada	1
Stalla missa Cantada	1
Cesend. de Tamora	1

15

In nomine Domini Amen

Commentaria seu Compendium breue Dialecticarum institutionum.

Praemium

Sicut Castallidum quidem qui venerantia, profani nunquam suam incipere fabricam solent, nisi a Phabo, qui regens ut princeps capite inter alma lumina Caeli radiantibus in aere flammis opera omnia lustrat, principum desumant, nec vobis Philosophicum cursum, tantum annorum, Deo volente prope laborioso firmendum, fecerit incipere, nisi Divini et veri numeris lumen, ad quod quisque vestrum non fugiat, et supplex sua munera porcat, pro cursu exordis ramati. Dei nostri flamma ministrabit facite ites, suum dabit vobis clara incendia laquei, lux sua vestri intellectus discutiet umbra, demonstrabit ista sapi- entiam, oculos ad sidera lae extollitis, Caelo palmas cum voce supplicii tenditis, munera sancta mecum sine fine precantes. Iupiter omnipotens flabibus si flabibus vltis... Aspice nos, hoc tantum, esse pietate mereamus... Da dein de arborum Pare, atque hae omnia firma. Hoc a vobis nobis vultus precor, et sine fine precabor. Si enim in obsequium vestrum studium et laborem meum invulit onca fortuna, vestrum autem studium in obsequium semper cedat Divinum; et sic Divinus Sol meum illuminabit laborem, et vestrum coronabit studium. Quod et in ceteris est, si ver- tas orationes, et labores vestros Dei commoverit timor: quapropter non alia profectio peccandos, non alij commone- dor verbi vos ducit, nisi et Regis Davidi Dial. 110. ubi: in timore sapientie timor Domini: et ex concordiis Ecclesiarum. cap. 4. ubi: Plentudo sapientie est timor Domini: et ex Ecclesiastica verbi cap. 1. ubi: corona sapientie timor Domini. Quapropter, si cum Domini timore, principium, plentudo, et corona sapientie, acquirimus, consequitur, possidemus, ego, qui vos, Chastissimi alium, antequam in cognitione habeam, in corde feci: antequam in schola videam, diligo, et amo: qui nihil aliud desidero, Deum, si vultis videre coronas vestras coronatus corona sapientie ego, qui nihil aliud volo, nisi sapientie plenitudine vos replere, nihil aliud vos suadeo (preclara juvenis non cogit, et amata) nisi principium, plenitudinem, et sapientie coronam, timorem Domini. Sed ut sciat oportet quod qui vos sapientes desiderat, laboriosos desiderat: in enim vobis scientiam addere vult: laborem addit, laborem amat: hoc in Ecclesiaste cap. 1. v. 18. sapientior vos docet homo: affirmat ite ubi quod: qui addit scientiam, addit et laborem. Hoc idem cognovit Poeta Orem, dum voluit cantare: si de delectant gremio propria vitz... magna quidem nec te teneat ego labor. Inimicos q. vestros ad scientiam, ad studium, ad laborem parate: et in- dumenta vestra sint obedientia, patientia, et applicatio: recreationes, sudor, vigiliae, et fatigatio: deliciae, cogitationes, et amor ver- tum in ipsa locentur. Academia: istis onibus vos amate, et sic coronam portabitis, non enim coronabitis, nisi qui legi- time certaverit: hoc facite et sufficit, et ut hoc modo fiat, dirigat dulcissimus filius Dei Iesus Christus Salvator vos res, qui est vera sapientia, eius timorem vobis iterum commendo, et iterum coronam sapientie vobis promitto, studia vestra. Virgatus Deipaz Marie, cognomento del Socors, misericordiam et pietatem implores, ipsa vos protegat, et ipsi in filiali prote- ctione, et deante vestri signum quidquid detrauers quamvis sude, quidquid suscipere quamvis leve (suo patrocinio totus labor meus clarescet, et omnes intellectus vestri clarescent) ex toto corde, et cum toto corde. D. O. C.

Preambulum rudimenta logicae faciliora complectens.

Cum intus nosse gradatim procedat in cognitionem veritatis, per tres operationes intus tanquam per tres passus ascendens, opere primum est in logicae rana explosare quoniam et quae sint operationes intus, cum minus logicae sit eius dirigere operatione, que in tres: 1. di- citur simplex apprehensio, et est ille operis actus, per quem simplem rem percipimus nihil de illa affirmando vel negando: ut dum cognoscimus hominem, lapidem, aut leonem. 2. 2. intus operatio vocatur iudicium, et est ille actus, per quem intus nosse unum de alio affirmat, vel negat, ut dum considerantes quid sit homo, aut quid sit visus, unum de alio affirmamus dicendo hominem esse visum, vel unum de alio negamus dicendo hominem non esse visuosum. 3. 3. operatio intellectus appellatur discussio, et est ille actus, quo unum ex alio infero, ut dum sic colligo homo est animal: et sensibile: homo est pulcherrus: delectat visus: et alia humani. De his tribus operationibus intus agemus more solito, nempe tribus libris summularum, et in breviter. in primo agemus de terminis quibus res simplem apprehensio exprimitur in 2. de oppositione, in qua intellectus nostri sententiam enunciatur, exprimitur quid nobis de se videatur. in 3. denique libro de argumentatione agendum est, in qua unum ex alio inferimus: ut autem claram et rectam methodum observem, et obviatatem impediam et diffidatam, sit.

Libra I. Summularum.

Caput. I. de termino, eiusque divisionibus. S. I.

Diversi modis res utriusque valet: sumitur aliq. profere quoniam res, sicut gloria dicitur res iustorum, non res viti: aliquando appen- cypro, sic punctum ininitate lineae res illius nuncupatur: aliq. sumitur pro recta et ordinata locutione: sic dicitur hoc modo loquens loqui proprii terminis: de his et alij terminis phisici et in proprii sermo non potest, sed solum de eo logico assequere disposito, de quo tota de finibus, et vitiis plixum foret de illa vel expendere, vel impugnare, cum unusquisque pro suo arbitrio illas fingat. Solum enim re- fectam, et impugnato vram, aut alteram, et in primo illam explicantem tui per hoc quod sit extremum oppositionis, que certe placere non potest. q. a. supparit tui et solum in oppositione, non autem in alij assequere logicalibus. 2. q. deningit tui ad recipi in tui operatio, non autem defuit tui et aut 3. operatio intus. 3. quia si hec definitio esset bona dveniet di eo: solum dvenit subto exprepto, et non tui repetit in definitione divisione et alij assequere logicalibus, non est tracta si respicit quod predicta definitio dicitur tui logicalibus dvenit, nam des tui dicitur appenit ad dponendz q. pro quod supparit ad hoc ut dicta definitio de dvenit tui verificetur et hoc 2. et 3. operatio, vni- 2. ad in propa est quia verba in definitione non dicunt actus, appenit, contra est: nam quamvis pdicta definitio verba sit quon- do etia res non consistit in actuali exercitio, vey tamq non est q. dvenit in actuali exercitio ita est. H. de cy bus dicitur tracta- li raso

Capit 2 De Signo S. 1.

Explicata iam est ratio cuiusque dictionis, et proprietatis, licet de ratione illius dicitur significare ut supra vidimus, tamen quia fere de
de significatio in recto tractate ad signum explicanda procedimus. Signum q. sic definitur: est quod per cognitionem aliquid aliud se representat.
que definitio est et P. Aristoteli in Epistola ad Romanos cap. 1. et Augustini lib. 2. de doct. Christiana cap. 1. et est legitima: dicit enim
genera et differentias: pro autem per se representat convenit et alibi tampe ex obis potest, et habetur, quibus dicitur per se aliud se: q. dicitur
aliud se per se representat, et signum vero non est quod aliud se: dicitur definitio dicitur genera et differentias: et legitima.

signum in re, et ad placitum: male est quod ex sua natura habet representat, ut si quis ex sua natura representat ignis: ad placitum est: quod se
representat ex libera hominis impositione et sic vox homo respectu naturae humanae. Ad hoc etiam additur signum ex diversitate, ut in voce positum
supra mensura, est quod ex vi hominis, aliquid aliud se representat, ut canis quiescit significat hominem, et dicitur etiam signum
in formale et instrumentale: formale est quod se ipso etiam mediante alio aliquid aliud se signat, representat potest ut species
eximia que immediatim obis representat, q. dicitur et sic obis representat: male est instrumentale est: quod mediante alio signat representat.
et imago signi non se ipso, sed media specie, que ingreditur sensibus, facit in dictione Regis venise. S. dicitur definitio signi obijci: 1. ea
representat aliquid aliud se, scilicet effectum a se distans: at ea non est signum respectu effectus: q. definitio signi legitima non est, quod dicitur
alij ad definitio. Verum ad obis advenit aliquas additiones, que dicitur similitudine ad veram rationem signi. Prima est quod signum sit notum
signato quoad nos saltem, licet non quoad nos. 2. quod sit imperfectum, deficient, et signato imperfectum, quia subiectum nunquam attingit per
fectionem subiecti. 3. est quod sit distinctum: quia de ea unus homo non est signum alterius hominis. 4. est quod sit distinctum a signato
non solum numerice, sed et specificiter: unde quando in definitione dicitur aliud se aliquid representat, non solum intelligitur aliud existens
tunc et numerice, sed etiam et specificiter. S. est quod sit medium instrumentum ad signandum signato: ex his autem additionibus si aliqua
deficiat, etiam deficit ratio signi.

Nunc ex his resp. ad argu: dicitur in ratione, et tunc quando dicitur: non vel argu loquitur de ea unius
ca cum effectus, et sic non est signum defectu quare dicitur, et etiam sic proceditur: vel loquitur de ea equivoca, et hoc non est signum, q.
est superfluum et perfectio ordinis ac effectus, unde deficit 2. dicitur et sic loquitur de ea instrumentum, hinc nihil minus quod dicitur
datur ratio signi ut potest in sacramento nobis legi, que de ea instrumentum et signa gratie sacrificanti non: ex quo dicitur definitio
signi alij ad definitio non dicitur.

Obijci 2. imago signi in libro clausa est signum quod nihil representat: q. definitio signi
dicitur diminuta est: Resp. dicitur in ratione dicitur: minus: nihil representat actu dicitur: aptitudine nego minus: et sic: q. ad exactum
signi definitio sufficit aptitudo ad representandum, non ut fere dicitur. proloquimur in definitione non dicitur actu: q. dicitur in quo: q.
quibus adaptatur signo, q. cui una non est de numero illarum, que dicitur in exercitio actuali: quod nullo exemplo decimus tempore
vobis manifestum fiet. Vel dicitur: quod ex parte imaginis nihil deficit ad representandum: deficit tamen ex parte signi: q. deficit
signum forte omnia species signi, media que representat imago, que est signum instrumentum.

De Nomine et Verbo S. 2

Aristoteles 1. p. Metaphisica lect. 4. apud D. Thomam sic nomen definit: est vox significativa ad placitum sine tempore
cuius nulla pars separata significat, finita et secta. Inq. definitio secta est, ut potest constare, genera et differentia, illa partium
la vox ponitur loco generis, in quo nomen convenit cum totis que non significant: ly significativa ponitur loco differentie, quod exclu
dit a ratione nominis voci non significanti, et quantum in illo dicitur et veris, ab illo dicitur per se sine tempore: ly cuius nulla pars
separata significat ponitur ut excludatur oratio, et tunc dicitur. finita ponitur ad excludendum casus infinitos, ut in hominibus
tunc uti potest si negas nomen, quare nomen. Denique illa particula secta ponitur ad excludendum casus obliquos ut homi
nis, leonis &c. qui nomina non sunt, sed casus nominum: q. talis definitio constat genera et differentia: et secta.

ficativa ad placitum cum tempore, cuius nulla pars separata significat finita, et secta, et est nota eorum que predicantur que definitio
est dicitur genera et differentia: non per se vox significativa dicitur et nomine, a quo dicitur per se cum tempore: de eorum partium id intelligi
ac de partium nominis proportionem servata ly et est nota eorum que predicantur, quod in definitione nominis non ponitur, est particula ne
cessaria, quod multi illo relinquit, ad excludendum participium saltem presentis temporis ut legens, quod verbum non est, nec nota, seu unum eorum
que predicantur, sed potius in ipso habet ratio vel subiectum, vel prepositum ut in hac ipso dicitur et legens.

Obijci hec nomina contra tempus
nificasse tempus ut annus, mens, dies, aliud dicitur tempus, et contra primum, aliud significasse cum tempore ponitur actus et passivum
hoc est ex modo significandi temporis exercitium significasse, quatenus actu actionem mensurat ut amovet factus amovet: et hoc est quod
est proprium verbi, et non nominis: ex quo sequitur nomini definitio verbi nullatenus dicitur.

Capit 33. De modo sciendi et de eius speciebus S. 1.

Quia ignoratio modo sciendi, nullus rei scientia haberi potest, et modo illo facilius rerum notitia operatur: ideo autem ad expli
candam rem secundo operatur intellectus descendamus, non nulla de modo sciendi plura operatur: est igitur artificium logicale ignotum manifeste
tabulum, et est duplex unum latius, aliud strictius: latius est potest se extendit ad omnia abstracta logica nempe ad proprios generis, dicitur ex parte
strictius est potest dicitur tantum definitionem, divisionem, et argumentationem, in quas tanquam in species propria dividitur, de quibus in sciendi est: ut
perfecte modo sciendi calcatur, quare sic.

De Definitione S. 2

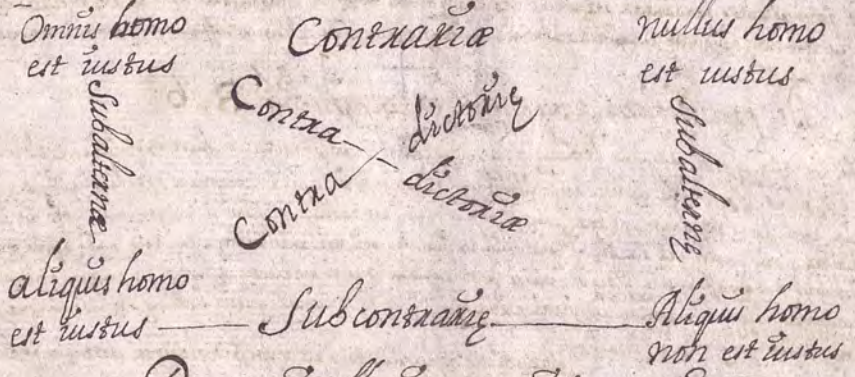
Definitio est artificium logicale explicans naturam rei: hinc enim nomina naturae intelligitur illa rei sua propria, sive metha: unde si res
explicatur per sua propria definitio est propria et corpus et anima scilicet: vero per sua metha est definitio metha ut homo per animal
scilicet. Dividitur definitio in etiam, et descriptivam: etiam est que explicat rem per sua propria distincta, ubi dicitur definitio propria, et dicitur per vi
beri sensibile descriptiva est que explicat rem per proprietates seu per sua adventitia: et hoc dicitur triplex propria, accidentalis, et causalis. Definitio
propria est que explicat rem per proprietates ut homo est animal rationale et vice versa: definitio accidentalis est que notificat rem per quodam accidens
tanquam quodam dicitur alij dicitur, dicitur vero solum definitio dicitur: et dicitur per designat, explicat ac notificat: in signis definitio
ly propria: monitum horrendum infans, ingens, cuiusmodi ademptus: tunc manifestum sequit, et verigia firmat, et etiam si dicitur quod
homo est animal potest, vixit, habens caput erectum &c. Definitio causalis est que explicat rem per causas extrinsecas nempe per finem, et rem
placem, et efficientem: in homo dicitur animal ad imaginem dei factus, potest beatitudine, sic scilicet dicitur potest color potest in corde acci
sus, et dicitur alia refusus ad debellandum homines vorax. Nunc definitio alia est quod res alia quod nominis. Prima explicat quidquid
est res definita: 2. vero solum explicat significatio nominis ut si de sacramento dicitur quod est datus sacra. Verum hec potest dicitur etiam dicitur
definitio. Verum attendit quod ad bonitatem definitionis sequentes additiones necessitate sunt: 1. est quod sit clarior non definitio, alia ipse
non manifestat. unde illa secta non est: homo est mundus abbreviatur: obscurus est quid sit mundus: quam quid sit homo. 2. est quod
non

Propositio est artificium logicale enuntiativum unum de aliis quae definitio assignat id quod propter dicitur ex alio instrumentum logicum, ex quo quod dicitur
 est propositio enim dicitur in definitione, divisione, et assignatione in quibusdam est artificium logicale: differt autem ab illis in quantum est enuntiativa
 unum de aliis. Dicitur autem definitio per hoc quod est oratio vera, vel falsum significans, haec definitio non est oratio enuntiativa, de qua dicitur
 et assignatione, cuius definitio per assignationem, quia enim est in propositio enuntiativa unum de aliis, quod est eius essentia, et propterea requiritur verum, vel falsum dicitur
 per modum propositio, huius propositio sicut quodlibet aliud dicitur dicitur, si quantum ad qualitatem, et magis propositio explicativa per orationem per se, quod
 que est per se, quantum ad quantitatem, est unum, aut particularitatem illius: qualitatem est verum, vel falsum propositio: magis si tunc, quod dicitur dicitur propositio: ut si dicitur
 et propositio: ut si est quod aliter dicitur, predicatum vero quod de alio predicatur ut in hac propositio: Salomon fuit sapiens: Salomon est subiectum, et si
 est predicatum. Multifariam divisione patitur propositio: 1. dicitur ratione huius in affirmativa et negativa: 1. est que dicitur propositio in subiecto, ut animal
 est vivens: 2. est que refertur propositio in subiecto et homo non est lapis: 2. dicitur ratione quantitatis in verum, parte, et inquantum: 1. est que dicitur aliquo
 signo est, ut: omnis homo est animal: 2. est in qua refertur ad quod parte signum, ut aliquis homo est albus: 3. est que nullo signo affirmat ut ista
 homo est albus: 3. dicitur ratione qualitatis in verum et falsum: 1. est que dicitur rem, ut: homo est animal: 2. est que enuntiat rem, ut
 ac est: Petrus est lapis: non ut ait Petrus ab eo quod res est vel non est propositio dicitur rem, huiusmodi: 1. dicitur propositio ratione magis in necessitatem
 accidentalem, et inpossibile: 1. est, in qua propositio necesse: dicitur subiecto ita ut si propositio non dicitur: ut homo est animal: 2. est in qua propositio accidit
 taliter dicitur subiecto ita ut propositio non dicitur: ut homo est albus: 3. est in qua propositio repugnat subiecto ita ut nullo modo propositio ei dicitur ut
 homo est equus. Dicitur denique propositio in categoricam seu simplicem, et hypotheticam seu compositam: 1. est que dicitur subiecto et propositio, ut particularis
 et verum, ut copula: unde licet inquantum propositio sit ex parte unius extremi si tamen oratione ex alio extremo propositio propositio, aut subiecto propositio est simplex:
 ut: homo docuit sua genera esse vera; in quantum est animal non sit salubris. Propositio hypothetica seu composita est que dicitur duobus vel pluribus
 simplicibus aliqua particula dicitur ut si dicitur eodem tempore Iohannes legit et Petrus currit. Propositio denique alia est absolutiva: ut homo
 est animal: alia dicitur naturalis, ut si sol est in oriente dicitur et, et si homo habet alios volat et alia causalis: ut angelus si beatus, et videtur dicitur
 alia est copulativa et est que unius particula copulativa et atque, et similibus, ut: Saturnus est fixus et Mars calidus. Alia est dicitur
 que unius particula dicitur, vel, aut, ut: Omnia corpora sublimata vel est elementum, vel est mixtum ex elementis. Haec si celeberrime
 propositio divisione: 1. propositio ista alia si tam frequenter traduntur, quas postea dicitur, et dicitur dicitur propositio opponemus.

De Oppositione propositionum. S. 2

Proprietates propositio si tres nempe oppositio, reciprocitas et dicitur: de duobus posterioribus agendum est postea quoniam dicitur dicitur
 que sic definitur est repugnancia inter duas propositio eodem modo et subiecto dicitur et est triplex dicitur, dicitur et subdicitur. Oppositio
 dicitur est affirmativa et negatio eiusdem de eodem, ut: homo est animal, et homo non est animal. Oppositio dicitur est affirmativa et negatio
 eiusdem de eodem, ut: homo est animal, et homo non est animal. Oppositio dicitur est affirmativa et negatio eiusdem de eodem, ut: homo est animal, et homo non est animal.
 tu, aliquis homo non est iustus. oppositio dicitur est: repugnancia inter duas propositio universales dicitur qualitatis, id est quoniam est affirmativa
 na et alia negativa: ut: Omnis homo est iustus, nullus homo est iustus. Oppositio dicitur est: repugnancia inter duas propositio partes, quoniam una
 affirmat et alia negat: ut aliquis homo est iustus, aliquis homo non est iustus. Si adveniat quod dicitur in omnia magis propositio esse simul
 vera, aut simul falsum, ob illud principium quodlibet est vel non est, nec dicitur propositio esse simul vera, licet in magis dicitur propositio esse simul
 falsum, ut videtur est in figura postea assignata. Subdicitur vero nunquam propositio esse simul falsum, bene tamen simul vera: ut patet in exemplo
 supra oppositio.

Communiter additur quarta species oppositio, scilicet oppositio subalterna et dicitur inter duas affirmativas, vel inter duas
 negativas, quoniam una est universalis, altera particularis: ut Omnis homo est albus, aliquis homo est albus: vel nullus homo est albus, ali
 quis homo non est albus: huiusmodi oppositio non est quia non est eadem affirmativa et negatio: et utraque propositio debet esse vera vel falsa:
 utique opponuntur in quantitate, et ideo subalterna dicitur quia una dicitur sub alia. Unde ut vera debet oppositio necessaria est
 idem subiecto, et ideo propositio non est in eodem modo significandi, et quod copula affirmat in una propositio, negat in alia: tota haec doctrina
 na clara vobis videbitur sequenti figura.

De Aequipollentia propositionum. S. 3

Aequipollentia est aequivalentia duarum propositio eodem subiecto, et predicato per variationem, seu additionem alium negationem, aut
 signum. Signa vero se que aequivalentes redduntur propositio oppositae in his casibus sequuntur: non omnis quidam non: omnis non quidam
 si nullus: non nullus quidam: sed nullus non valet omnis: non aliquis nullus: non quidam non valet omnis: non
 alia neuter: non aliter non praestat utrumque. Sed ad haec signa applicanda propositio oppositae ut aequivalentes fiant si
 oportet regulas in sequenti casibus includas: De dicitur: post contra: propositio subalterna. Itaque huius casibus explicatio est huius
 modi: praedicitur significat quod ut propositio dicitur aequivalentes fiant signum seu negatio debet anteponi subiecto propositio, ut: si huius propositio omni ho
 mo est iustus propositio negatio et dicitur non omni homo est iustus, aequivalentes sunt dicitur aequivalentes nempe aliquis homo non est iustus: Post dicitur docet
 quod ut dicitur aequivalentes, negatio postponenda est subiecto: ut si dicitur propositio omni homo est iustus, post subiecto ponas negatio et dicitur omni homo
 non est iustus, aequivalentes sunt dicitur: nullus homo est iustus. Denique propositio subalterna dicitur vult quod ut subalterna aequivalentes, negatio seu
 signum debet anteponi et postponi subiecto ut si in dicitur propositio omni homo est iustus anteponas et postponas negatio subiecto dicens non omni homo non
 est iustus aequivalentes sunt subalterna nempe aliquis homo est iustus.

De Conversione propositionum. S. 4

Ultima propositio proprietates, et valde necessaria ut videtur in propositio ad perfectos reducantur est conversio, que sic definitur: est mu
 tatio unius propositio in aliam per terminorum transpositionem, ut: nullus homo est lapis: nullus lapis est homo. Conversio autem est tri
 plex: simpliciter per accidentem, et per dicitur positionem. Dicitur simplex sit per se transpositionem terminorum, sicut propositio in subiecto, et subiecto in propositio, seu data
 eadem quantitate et qualitate, ut: aliquis homo est iustus, aliquis iustus est homo. Conversio per accidentem est mutatio propositio in subiecto, et subiecto in
 propositio variata quantitate, et variata qualitate: ut: dicitur omni homo est animal, aliquod animal est homo. Conversio per dicitur positionem est
 mutatio propositio in subiecto mutatis terminis finiti in infinitos, seu variatur tamen quantitas et qualitas, ut: Omnis homo est animal, deus non est homo.

Prooemium

Jam dialecticis institutionibus vobis instructi devenimus ad scientiam rationis, quae nulli ex hominibus (quidquid aliqui sentiant) auctore sui cognoscitur...

Tractatus I. De Prooemialibus Logicæ.

Cum præcipue logicæ munus sit instructe intellexi ad disputandum artificiosè modo factum est vixilla appellatur Dialectica...

Questio I. An logica sit scientia, et ars?

Aliqua prænotantur. S. 1.

Quod virtus intellectualis sit habitus efficiens intellectum dicitur ex Philosopho 6. Ethicorum, qui illam cap. 3. dividit in quinque habitus...

Prima II. S. 2.

Logica est simpliciter et absolute scientia de hac. D. nullus dubitat, nisi sit aut unquam ab eis ex antiquis: est enim D. Theophrasti...

Secunda II. S. 3.

Logica est sub genere scientiarum et sub genere virtutum est propria arti liberali quod probatur hoc ratione efficiens...

ordinatur vel dando regulas, vel illis utendo in casu dictione...

Dices: ad. Has aut quod in ipis speculabilibus invenitur aliquid quod...

2. logica est proprie scientia... non est aut: pt dicitur scientia quod...

3. de logica utente... ut talis in verificatis quod sit ratio...

Argumentorum Subito. S. 4.

Arguitur 1. ratio: supponamus obij logicam esse ens ratio: sic obij...

Ex quo ad argum. dicitur quod obij debet esse simple subtile...

2. Logica non potest demonstrare passiones...

3. Logica est causa demonstrandi...

4. ex Philo 1. Retho...

5. metaphisice ubi ait abueudum est simul quodam scientia...

6. non est scientia... hoc argum. nos ducit ad investigandum...

Quest. 2. An logica topica aut sophisticata sit scientia S. 1.

Logica fallax, et opinativa potest dupliciter diducari...

7. 2. vero in ista parte logica topica, et sophisticata est scientia...

ars practica: logica ut vultu confitit id quod logica ut docens confitetur docet. hoc docet deinde demonstrat qd non est certior...

Dicitur: logica ut vultu continere demonstrat qd in dignitate demonstrationis nec cognoscit bonitas... nec regulas ad illud inferendy...

Argumentorum Solutio S. 1

Argumentum 1o ex D. Thoma 4o metho lect. 4. ubi ait: quod logica secundu quod est vultu deficit a ratione scientie...

Argumentum 2o de aetate scientie est demonstrare passionem de suo obiecto... sed logica pot vultu non demonstrat passionem de suo obiecto...

Quest. 5a Vtrum Logica sit practica, h. speculativa, vel utrumque simul. Explicatur Praxis et notantur aliqua S. 1

Quantum ad Scotus aversat non esse praxim in intus ductu authenticitate... quicquid autem quod intus extensione fit practicum; indeque defini...

Cum apud omnes rationabiliter ut modis emittuntur sciendi ea obitum est magis circa quod logica versatur; dividitur est quatuor modis sciendi scilicet obitum adequatum logicum; vel obitum abstractum, qui est demonstratio; vel obitum concretum, qui est de quibusdam rebus; vel obitum abstractum, qui est de quibusdam rebus; vel obitum concretum, qui est de quibusdam rebus...

Prima Conclusio. S. 2

Nec sola demonstratio, nec syllogismus abstractus a demonstratio est obitum adequatum logicum est. Ita auctores secun- de sententia, et probatur ratio: illud est obitum adequatum logicum, quod dicitur de quibusdam rebus; nec demonstratio nec syllogis- mus dicitur de quibusdam rebus; nec est probatur ratio: nec demonstratio nec syllogismus dicitur de quibusdam rebus; nec est probatur ratio: nec demonstratio nec syllogismus dicitur de quibusdam rebus...

Secunda Conclusio. S. 3

Modus sciendi sciendi sumptus non est obitum adequatum primarium logicum, quia non probatur ratio supra posita; modus sciendi sciendi sumptus non est obitum adequatum primarium logicum, quia non probatur ratio supra posita; modus sciendi sciendi sumptus non est obitum adequatum primarium logicum, quia non probatur ratio supra posita...

... in prima parte de latere esset... Et quod simpliciter in sententia...

3. 99. 5. 4.

Modus sciendi late sumptus potest apprehendi oia instrumenta logica... hinc obij adquequy logicz...

22

... Thoroat d. Tho qui 4° methz lect. 4^a sic ait: eny ratio dicitur...

Argumentorum solutio. S. 5?

Argumentum 1° Ita l. 3° demonstratio dicitur oia de quibus agit logicz... Argumentum 2° Ita l. 3° demonstratio est finis ultimus...

... dicitur inchoabile est non tam ois modis... Quod accipi adversarij dederunt tenentur in una demonstratione...

... Quod accipi adversarij dederunt tenentur in una demonstratione... Argumentum 2° deficiente demonstratione...

... Argumentum 2° deficiente demonstratione deficiet logica... Argumentum 3° Ita l. 3° obij adquequy logicz...

... Argumentum 3° Ita l. 3° obij adquequy logicz... Argumentum 4° Ita l. 3° obij adquequy logicz...

logicz

ex mente Aristot logica agit de affirmatone, negatone, et disputatone; affirmatone et negatone intrinsece; logica agit de actibus intrinsecis. Confir-
matur: logica agit de definitione, divisione, et compositione; definitio agit de compositione si deceptus fuerit; logica agit de deceptis
formalibus. Inseparabiliter deceptus respondet his vocibus ad rationem ad explicatorem rei; talis deceptus est definitio hominis;
definitio et deceptus formalis; et sic gladius de reliquis sciendi instrumentis; hic agit logica per se de deceptis formalibus, qui intrinseci sunt.

matru 2° id est logica quod ego facio; ego tantum facio deceptus formalis; logica solum docet circa deceptus formales; solum in se
intrinseci logicus. 3° logica tantum docet definire dividere, et componere; hoc dicitur tantum in modo sciendi formali; logica
solum agit de modo sciendi formali. Denique logica solum agit de modo sciendi; solum actus intrinsecus in modo sciendi; omnia probatur;
modus sciendi est ignotus manifestabilis; manifestare ignotum solum dicitur actibus intrinsecis, nam res intrinseci potius se manifestat, sicut exphi-
catque explicat; solum actus intrinsecus in modo sciendi; at modus sciendi est obiectus adequatus logicis; hoc solum est in actibus intrinsecis.

Ad agere deo ante distinguitur de affirmatone obiectiva de deo: de actibus nego de deo; haec dicitur minor subsumptis applicatis nego
ultra de 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

nitione. 4° Aristoteles de deo inquit: solum nego inquit: et distinguitur minor: definitio et solum de deo minor; obiectiva nego minor
et de 3 ad 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

nitione. 5° Aristoteles de deo inquit: solum nego inquit: et distinguitur minor: definitio et solum de deo minor; obiectiva nego minor
et de 3 ad 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

nitione. 6° Aristoteles de deo inquit: solum nego inquit: et distinguitur minor: definitio et solum de deo minor; obiectiva nego minor
et de 3 ad 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

nitione. 7° Aristoteles de deo inquit: solum nego inquit: et distinguitur minor: definitio et solum de deo minor; obiectiva nego minor
et de 3 ad 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

nitione. 8° Aristoteles de deo inquit: solum nego inquit: et distinguitur minor: definitio et solum de deo minor; obiectiva nego minor
et de 3 ad 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

nitione. 9° Aristoteles de deo inquit: solum nego inquit: et distinguitur minor: definitio et solum de deo minor; obiectiva nego minor
et de 3 ad 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

nitione. 10° Aristoteles de deo inquit: solum nego inquit: et distinguitur minor: definitio et solum de deo minor; obiectiva nego minor
et de 3 ad 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

nitione. 11° Aristoteles de deo inquit: solum nego inquit: et distinguitur minor: definitio et solum de deo minor; obiectiva nego minor
et de 3 ad 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

nitione. 12° Aristoteles de deo inquit: solum nego inquit: et distinguitur minor: definitio et solum de deo minor; obiectiva nego minor
et de 3 ad 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

nitione. 13° Aristoteles de deo inquit: solum nego inquit: et distinguitur minor: definitio et solum de deo minor; obiectiva nego minor
et de 3 ad 3; licet logica praeter regulas ad operandum non idem inferat operari se illis obiectis; licet enim non sit cognitio
entis motus, motus autem ut sit circumscriptus sui cognitio sui obiecti, in idem inferat tales dignitates de rebus; solum solum
dequant assensionem obiecti, quod pariter de logica affirmatur: ex hoc agere requiritur modus sciendi solum dicitur solum agere
a logica quod aduersari non debet: et aduersari ad obiectum parti dicitur intrinseci. Ad istamque distinguitur modus; logica agit de defi-

Probatur 2° tunc dicitur officium: obij forte logic est fia artificiosa reperta inchois; hcc est ens ratio; q^o p^o minor; fia artificiosa
reperita in rebus ut 2° inventio generis; speciei; partu; et subij; q^o p^o minor; fia artificiosa re
reperita ut est quedam reatio; ut ex definitione generis dicitur; q^o p^o minor; fia artificiosa re
lis reatio non est reatio; reatio reatio; ut cap de reatio dicitur; debet versari inter extrema esse dicitur; q^o p^o minor; fia artificiosa re
specie ad quod referuntur; talis reatio non est reatio; q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re

Confirmatur: ens ratio est quod sibi habet ee obiectum in intus; ee fide rubij; pdicati
ppoi; definitioni; aut syllogismi tantu; est obiectu; in intus; q^o p^o minor; homo ut modo hcc ee rubij; modo q^o p^o minor; modo na
turu aut omni; examinandi quz ee fidei; reatio; hoc requirit ee quia totu; ee rubij; p^o minor; est totu; obiectum in intus; Dicitur: q^o p^o minor; fia artificiosa re
fui; actu; intus est aliquid reale; q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re

si ficia fundamenta in rebus est denominatio extrinseca; hcc est reatio; q^o p^o minor; fia artificiosa re
est denominatio extrinseca non minus quz hcc denominatio vltio quz reatio; ex visione reatente in obij est extrinseca; hcc est reatio
q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re

secundo de obij q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re

Operata est non ut cognoscit; q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re

Argumentorum solutio § 3°

Quia 1° ens ratio non potest ee reatio; q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re

2° ens ratio non potest ee reatio; q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re

3° ens ratio non potest ee reatio; q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re

4° ens ratio non potest ee reatio; q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re

5° ens ratio non potest ee reatio; q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re
q^o p^o minor; fia artificiosa re

cum forma syllogismi formalis diuisibilis sit potest informari tripliciter... ad componendum unius syllogismi quod possumus potest in numero termino composito ex tribus unitatibus et unia sit diuisibilis...

3. 2a 23 postea logica dicitur in modo sciendi sibi aliqua realitate... a phia ad quod potest, causatur... sic aliquid realia distincta a realitate naturali causatur a logica... ad arguendum distinguo maiorem aliquam realitatem existentem sumptam nego maiorem... non enim requiritur distinctio existens in actu intus...

Questio 10. Num Logica sit simpli necessaria ad alias scientias acquirundas. Aliqua notantur et referuntur sicut S. 1.

Examinatis logiqz hinc et obis recte tramite disputandi de illa in ordine ad alias scientias investigasse conamur... que logiqz effectus penetremus... Nota secundo ex Aristotele libro 2. metho cap. 5. dicitur aliquid simpliciter, aliquid quod: necessarium simpliciter est illud in quo...

Nota tertia ex Aristotele libro 2. metho cap. 5. dicitur aliquid simpliciter, aliquid quod: necessarium simpliciter est illud in quo... que digna numeratur necesse logiqz artificialis... ad alias scientias acquirundas nec in statu perfecto, nec imperfecto...

Notitia Conclusio S. 2.

Logica artificialis est simpli neces. ad alias scientias acquirundas tam in statu perfecto quqz imperfecto, tam interuine quqz extrinsece... 1. quod sciri debet de bonitate... 2. quod sciri debet de bonitate... 3. quod sciri debet de bonitate...

Secundo ex Aristotele eximus hanc logiqz nec cessitque tenere pluribus in locis... 1. metho lect. 8. ubi docet plures ex veteribus esse ob ignorat. artis definiendi... 2. in primis cap. 3. demonstrat etiam obnotat. arti diuisendi...

hunc modum oportet: ut docent intus ut in sui actibus sine errore precat est simpli necessaria ad alias scientias acquirundas... 1. metho lect. 8. ubi docet plures ex veteribus esse ob ignorat. artis definiendi... 2. in primis cap. 3. demonstrat etiam obnotat. arti diuisendi...

sed ista est ut utriusque sine errore quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...
...quodlibet in illis...

Argumentum 1: eadem poteri producere subiectum actus est poteri producere modum extra illud phi prolo quum qui dat fig dat d3 ad fang...

Ted dicit: actus quodam subiecto in ipso sphaera aliam dicitur: artificium in nostris: identitificatus...

ca sola dicitur effectus ad actus similes illi quibus generatur: p actu alium videntur n generare logicam: Resp: logica d...

effectus ad actus aliam scientiam per illos generatur et intenditur. Resp: habitus soli intendi argueretur per actus alios in propria...

Argumentum 3: actus supernaturalis non dicitur in fang modi videntur: actus est cetera omnia dicitur ex identitate per artificium...

Argumentum 4: cum dicitur in parte logica que dicitur demonstrativa sola dicitur ad logicam: unus vero ad logicam...

Argumentum ultimo: est artificium ut proprium logicam: in parte logica que dicitur demonstrativa...

Argumentum ultimo: est artificium ut proprium logicam: in parte logica que dicitur demonstrativa...

Tractatus secundus de ente rationis

Quamvis enim ratio tractat ad modum spectat, cum via instrumenta videntur ratio sint ut ad phisicalibus dicitur in unice...

accidit magis representat subdit magis ut in his illis cognoscatur, et per hanc speciem subdit est pars in se. Similiter sub
 totis spiritualibus cognoscuntur per species reus magis et per illas de his in se. idem dicitur et ante rationem enim idem actus
 intus cognoscit hinc est reale et hinc est ratio, ut eadem species in potentia representat hinc est reale, et hinc est ratio. Hinc est
 ratio in potentia ignota per se quia non habet similitudinem: species reali nulli similitudine habet et ante rationem. Respondeo: speciem rea
 lem dicere similitudine cum esse ratio in se, metaphysice, analoge, et quod desumptum ex eo quod est ratio fiat ad similitu
 dinem esse reali, quod sufficit ut per illa in ratio cognoscatur ut dicitur in specie rei magis quod ignota est spiritualis: et in pri
 uationibus ignota per speciem esse positum et quia nullam similitudinem habet, et minor dicitur per rationem quod ante rationem: et magis
 per species reali ignota potest esse ratio propter similitudinem metaphysicam et per rationem in se quod.

Quest. 2. in quo consistat esse entis rationis. D. D. Placita S. 1.

Dividit aliquid est inter entis ratio eorum cognoscitur ad illud aut signandum: quod aliqui ex Aristotele illud dicitur per plura
 entitatem aggregatam. Alii ex Aristotele per denominationem extrinsecam, ut dicitur in Aristotele quod est

Notra Conclusio. S. 2.

Entis ratio essentialis est id quod tantum habet de obiecto in inter fingente id quod non est ens in se. Hec dicitur per se quod
 dicitur ex Aristotele in libro de anima q. 1. ubi dicitur: pluribus aliis in libro tractatu ab Aristotele. Magis expresse in 1. p. q. 16. a. 3 ad 2.
 ens ratio dicitur per id per quod distinguitur ab ente reali: per habere esse obiectum in inter distinguitur ab ente reali: per obiectum
 1. habere esse extra inter est per se esse reale: per habere esse obiectum in inter distinguitur ab ente reali: per obiectum
 potest representari quod in dicitur ante reale: per denominationem extrinsecam dicitur ante reale: per obiectum
 aggregatam potest esse reale ex pluribus entitatibus realibus. Dicitur ens ratio non dicitur in hoc quod se cognoscatur aliter ac est in se
 no dicitur ignota ante rationem propter similitudinem rei comparatam et tunc in se compositum non est. Neque dicitur aliter ac est in se
 hoc non est ens ratio, sed reale: Respondeo: non cognoscitur per aliter ac est in se et ex tali dictione tribuuntur ipsi ratio entis: ita ut
 supposito dicitur entitate per se non modo cognoscitur: unde hinc cognoscitur ens ratio, no ad hoc opus erat ut illi tribue
 ret entitatem ad illud attingendum. Dicitur 2. aggregatam ex pluribus entitatibus solo unum per denominationem saltem dicitur entis: per obiectum
 guntur ens ratio ab ente reali. Sed dicitur etiam vel cognoscitur fingit aliquid in inter aggregatam, per obiectum fingit in hoc: per obiectum dicitur
 aggregatam quod ens reale non est. Sed dicitur 3. ignota fingit in aggregatam aliquid quod in se non est, sed illud fingit quod in se non est habet tantum
 esse obiectum in inter. Unde aduersarij non dicunt ens ratio dicitur in aliquo unione ficta inter extrinsecam: in ipsi extrinsecam et ignota
 na falsa: ita dicitur falsa quod extrinsecam falso unum (non namque extrinsecam in hoc aggregatam non autem) in entia realia: in illi ens ratio
 non consistit. Obijciunt 1. obijciunt inter est denominationem extrinsecam: ens ratio dicitur in se in inter: et in denominationem extrinsecam per obiectum
 obijciunt inter est cognoscitur ab inter: cognoscitur ab inter est denominationem extrinsecam: dicitur magis obijciunt inter in fingente dicitur in se
 fingente magis quod dicitur et distinguitur minor extrinsecam per eodem modo: licet enim et dicitur quod cognoscitur nihil fingit sit denominationem extrin
 seca in se quod fingitur sit extrinsecam in se, ut necessario est in ente ratio, no ut dicitur est id quod non est ens ratio fingit ut ens
 et tunc denominationem non est extrinsecam: extrinsecam ita falsa extrinsecam a se ficta, et a denominationem tanquam a se producentem fingit extrinsecam in se
 nec ut se dicitur est. Insuper dicitur ens ratio non dicitur in fictione inter: nec in obijciunt inter fingente ens ratio: ita ens ratio seu ens
 propter entia dicitur ante fictionem inter cum inter dicitur: Respondeo: dicitur referitur ad creaturas reales ratio: sed hoc ens ratio requirit dicitur in
 denominationem extrinsecam: alio aliquid dicitur extrinsecam aduersarij in se, quod representat: ita dicitur ens ratio ad rationem dicitur in se
 dicitur in qua sumitur ita pendet a fictione inter: ita signata extrinsecam a fictione signata et possibilis: et ita extrinsecam a fictione in
 actu extrinsecam: unde in quoque dicitur sumitur propter entia ante ratio pendet a fictione tanquam a causa. Ad 2. Respondeo: in se representat ad
 ueritatem dicitur in se, aliquid extrinsecam dicitur modo sit fictum ab inter humano. Insuper: ens ratio adhuc ut possibile cognoscitur actu
 aliter ab inter: cognoscitur actualiter ens ratio est fictum actualiter: per ens ratio dicitur in fictione, adhuc ut possibile dicitur ante ratio pendet
 a fictione extrinsecam: hoc non est dicendum: nec quod ens ratio dicitur in fictione. Respondeo: ens ratio ut possibile ignota actualiter per se
 habere non autem per se: et hoc modo cognoscitur aliter fictione actualiter ad modum quo dicitur et creaturas potest cognoscere ens ratio ab alio
 factum quod aliquid fingit. Dicitur: quilibet res in se propter entia pro inter actu: ens ratio per se dicitur in se a fictione et
 signata: per se dicitur nam fictum est causa extrinsecam et tunc tanquam solo dicitur propter in se. Respondeo: ens ratio in se
 magis non dicitur fictionem et signata: per se propter in se, solo modo dicitur aut per extrinsecam, per se dicitur ad que explicatur et dicitur
 inter quod non implicat ut patet in actione que definitur in ordine ad agere quod dicitur per hoc quod sit extrinsecam a agente: et in
 possibilibus que explicatur per se dicitur ad dicitur. Replicabitur ablati fictione inter nulli propter in se, autem ab ente ratio, et fictum
 non sit propter in se: ablati propter in se ante ratio remanet ens ratio: ablati fictione remanet ens ratio: ens ratio in se pendet a
 fictione. Respondeo: quod ablati fictione nulli remanet propter in se ante ratio, no: fictum sit propter in se, q. fictum extrinsecam requiritur
 de dicitur ut dicitur sit ante ratio: idemque dicitur de actione defectu agentis: de unione defectu per substantiam in se. Hinc: classe
 latione defectu exercitij referendi in se. Respondeo: dicitur adhuc inter: ens ratio dicitur in entitate ut fictum: ens ratio ut fictum dicitur
 et soli fictionem: ens ratio dicitur fictionem de formaliter: et fictum est reale: sit dicitur ens ratio est quid reale. Respondeo: ens ratio redu
 cibile fictionem de dicitur et ut cogit: ut sit solo reduplicat in intentionem a fictione dicitur: sicut res ut producta reduplicat
 productionem per modo causam, et sit solo entitatem per modo sit extrinsecam. Obijciunt ultimo: intellectus est potentia immotens: nihil ad
 extra causam potest: nec potest causam ens ratio: ad extra autem solo pro potest quod dicitur. Respondeo: dicitur ante dicitur dicitur
 reale et hinc dicitur: fictum et ratio nego dicitur dicitur autem propter in se a transiente non sumitur per ordine ad aliter in se, et
 dicitur propter et hinc: hinc inter intellectum est, sicut verbum motus. Respondeo: potest etiam ens ratio esse in se intellectus. Et obijciunt
 inter potest et in denominationem extrinsecam que extra inter dicitur: et in aggregatam plura realitatem per denominationem falso applicatam,
 qui etiam extra inter potest dicitur.

Questio 3. Vtrum denominatio extrinsecam sit sumpta sit reali, vel rationis?

Notabilia aliqua. S. 1.

Ad hunc intellegere nota 1. quod in presentia non loquimur de denominatione que pertinet ad ordinem orationis, nam in hoc accep
 tione denominatione idem est ac nominatio, seu nominis impressio, et in hoc sensu si denominatione est quid ratio: sed loquimur
 de illa que ad ordinem reus spectat, in qua acceptioe denominatione supponit per aliter exercita forme respectu subiecti, remanent
 vel ob. Nota 2. quod denominatione aliter est extrinsecam et extrinsecam aliter: est que venit a se intrinsecam ut aliter 2. est que
 a se extrinsecam potest ut vix cognoscitur dicitur. In utraque denominatione quatuor inveniuntur nota 3. nempe sit denominatione remanent
 denominatione, dicitur forme denominatione et dicitur remanent ex se denominatione esse denominatione ut in denominatione vix dicitur vix
 que est se denominatione, potest est se denominatione, remanent vix ad potest et dicitur per se, et vix aut dicitur remanent. 4. aduersarij
 dum est se in duplici dicitur: aliter in omnino absolute, et in se solo denominatione vix in quo intrinsecam inheret et aliter respectu
 potest: aliter in respectu que non solo intrinsecam denominatione vix in quo inheret. aliter denominatione extrinsecam obijciunt ad quod dicitur
 dicitur ut vix que potest propter vix, que denominatione intrinsecam vix, etiam denominatione potest vix, ad que extrinsecam remanent et de
 hoc extrinsecam denominatione potest dicitur ante reale, hinc potest.

Prima obiectio docet de denominatione extrinseca de quod dicitur in ista sententia, Dicitur, Anaxo, et est dicitur in ista sententia antiquos...

Notra Conclusio S. 3

Omni denominatio extrinseca proveniens a facta reali, quodque illa est, est realis: et tunc dicitur: effectus proveniens a facta reali est...

obij

adversarij vix quid de via ista de realia: et per non dicitur denominatione extrinseca facta tunc, dicitur fundam. talis: et deinde denominatione...

illa inherens seu applicata intrinseca visio ad obij, et requiritur ad denominatione extrinseca dicitur: pro ad denominatione extrin...

Argumentorum Solutio S. 4.

Argumentum I: de viis est dicitur accidentale: dicitur accidentale requirit intelligi, quia potest illius intelligatur uno per modum...

in illa intrinseca, et ad illa intrinseca est: et visio non est de obij nec ab illa dicitur intrinseca: et dicitur: quod quomodo actio sit abagen...

Præter tractatus ut nunc necessarius ad notitiam exacto predicabilium et predicamentorum institutum fuit a Philosopho... de viti in Tri. Vnde Aristoteles ut dicitur perdamus quædam præcipua... et quod respicit plures effectus ut Deus velat ad omnes creaturas; et sol ad omnia corpora sublimata.

Quest. I. Vtrum a parte rei datur natura vitæ. D. D. Placeta. S. I.

Præmissa 11. absolute negat a parte rei naturam vitæ tam fidei quam fundamentalem... et dicitur in 2. de viti in Tri. Vnde Aristoteles in 1. de 7. metaph. d. 1. Thas l. p. q. 15. a. l. 1.

Nota Conclusio S. 2.

A parte rei datur natura vitæ... et dicitur in 2. de viti in Tri. Vnde Aristoteles in 1. de 7. metaph. d. 1. Thas l. p. q. 15. a. l. 1. Nota conclusio S. 2. datur de idem ite cum illo: vitæ præter de singulari ut per in hac parte præter est homo: vitæ debet ee idem ite cum singulari.

+ fundamentalis

Argumentum 1. nra humana non est diuisa in Petrus et Paulus; qd est una in illis; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris...

Nunc autem in forma ad arguendum; dicitur qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris...

Petrus et Paulus non distinguuntur distinctione orta a priori; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris...

Inuenerit diuisio orta a priori; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris...

Item ad subtiliora huius tractatus tendimus; per nos; dicitur qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris...

Quest. 3. An natura in statu secundum se heat aliquam unitatem pluribus positue vel negatiue communem? Aliqua Notabilia. S. 1.

Item ad subtiliora huius tractatus tendimus; per nos; dicitur qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris...

Nota vltimo nra in statu esse; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris; qd datur unitas foris; qd datur diuisio foris...

D. A. Placita S. 2

Primo sententia dicitur magis in statu esse habere unitatem realem et positivam ad ascendendum in pluribus quibus nullatenus ad inferiora descendit...

Prima Conclusio S. 3.

Natura in statu esse non habet unitatem positivam pluribus in se nec descendit, nec non descendit ad inferiora...

Secunda Conclusio S. 4.

Natura in statu esse habet unitatem negativam pluribus in se, que ad inferiora descendit et comitatur magis in statu: duplicem potest...

Argumentum 1. in favora... in deo... ubi sic ait eadē nōa que singulari erat, epistola... ubi sic ait eadē nōa que singulari erat, epistola...

proxima a ditionibus... quod adnoto fieri... quod adnoto fieri... quod adnoto fieri...

hanc abstracta dicitur sine singularibus... ut indifferens ad multos... ut indifferens ad multos...

fit ut loquimur... p abstractas positivas... p abstractas positivas... p abstractas positivas...

diut ordinē superioris ad inferiora... hanc sic abstracta est... hanc sic abstracta est... hanc sic abstracta est...

ut tunc potest fundamentale... ut indifferens dicitur... ut indifferens dicitur... ut indifferens dicitur...

est ut loquimur... p abstractas positivas... p abstractas positivas... p abstractas positivas...

33. hanc dicitur ut loquimur... ut indifferens dicitur... ut indifferens dicitur... ut indifferens dicitur...

p actus comparabilis... p actus comparabilis... p actus comparabilis... p actus comparabilis...

Explicantur varia distinctionis membra

ut dicitur... ut dicitur... ut dicitur... ut dicitur... ut dicitur...

hinc patet non esse oppositum animal est vivens, homo est animal, Petrus est homo in sensu filii et etiam in illis predicatur gradus
 superiores de inferioribus; gradus superiores predicantur filii realiter de inferioribus; hoc patet consequens in distinguendo filii non dicitur
 inter se. Explicare hoc est: id quod ab alio distinguitur acquirit de illo predicari in sensu in quo distinguitur; si animal filii dicitur
 quibus ad hominem acquirit de illo filii predicari; non potest id quod distinguitur ab alio non est id quod cum illo a quo distinguitur dicitur; est contra
 identitatem; id quod de alio predicatur debet esse id quod cum illo in sensu in quo predicatur; id est predicatur realiter de alio debet esse cum eodem
 esse identificatum cum illo cum est eodem, id quod predicatur in eodem in quo predicatur debet esse id quod cum illo de quo predicatur; id quod ab alio dis-
 tinguitur acquirit predicari de illo in eodem in quo distinguitur; gradus superiores predicantur filii de inferioribus; in distinguendo dicitur
 filii ex natura rei.

Respondeo Scholasticis: ad primum filii etiam sufficere identitatem entitatis que datur in gradibus superioribus et inferioribus quibus dis-
 tinguitur dicitur filii ex natura rei. Sed hoc solutio quomodo impetrata ex supradictis innotet ut ostendit similes distinguendo esse
 aliquid cum quo non opponitur identitatem entitatis et materialis, impetrata est: animal, solum identificatum cum homine identitatem et materialis
 quod solum de illo predicatur identitatem et materialis; potest in sensu in quo aliquid cum alio identificatur, de illo predicatur; in eodem in quo
 distinguitur predicari non potest; si animal solum identitatem et materialis identificatur cum homine de illo solum predicabitur in hoc sensu; at hoc
 falsum est cum animal de homine realiter et filii predicatur; et dicitur identitatem et materialis et filii.

Secundo: animal et realiter predicatur
 de homine; realiter non predicatur, si ex natura rei distinguitur ab illo; potest minor; si ex natura rei distinguitur ab homine; homo
 excluderet animal sicut conceptus et animal in eodem de via hominis; hoc ipso non predicatur realiter de illo; Denique
 eo modo quo affirmatur hominis esse animal, debet animal de illo cum homine; sed hominem affirmatur esse filium animalis; animal est id
 filii cum homine: tunc potest aliter potest et falsa cum affirmaret de uno esse id quod cum alio in sensu in quo idem non est; tunc est contra et conceditur
 ad adversarium; id est legitime infertur.

Secundo recipit Fonseca illas oppositas esse veras non in sensu filii et etiam in sensu suppositi; unde
 hoc ipso homo est animal factum hunc sensu suppositi habens humanitatem est suppositi habens animalitatem; admodum hoc est aliquid et dulce
 factum hunc sensu suppositi habens albedinem est quod habet dulcedinem; hunc hoc voluit sic in 11. Sicut gradus est quare dicitur illi sic aut
 generatur; ipse accidentis qualis est vita hoc est dulce etiam est vera in sensu suppositi; ipse animal debet esse vera in sensu filii;
 gradus superiores predicantur de inferioribus realiter et accidentiter; deinde: dicitur Fonseca non defendit dicitur dicitur dicitur dicitur
 sicut animalitas distinguitur filii ex natura rei ab humanitate et et suppositi animalitatis a supposito humanitatis; si illa ipse
 in 11 vera in sensu filii quia formaliter in natura rei distinguitur in sensu suppositi; quod suppositi animalitatis etiam distinguitur ex natura
 rei.

Imperpetua Fonseca dicitur non dicitur subiectum habent; natura animalis est distincta a natura hominis realiter factum etiam ipse; natura
 animalis habet distinctum subiectum realiter factum animalis nature hominis; id dicitur subiectum distinctum suppositi; animal est suppo-
 situm distinctum realiter factum ab homine; ille ipse inquantum esse vera actus in sensu suppositi; Denique non solum est vera hoc ipse homo
 est animal; et hoc humanitas est animalitas; in hac natura datur suppositi; negatio suppositi; est vera et dicitur identitatem in sensu
 su formaliter et in suppositi. Ex his enim tam improbabilibus evasionibus colligitur quod probatur est nostra 11.

Speciatim de gradu singularitatis et specificis: natura distinguitur et singularitate est et non est singularis apud se; natura
 distinguitur et singularitate est quod filius natura ut distincta a singularitate est apud se; quod est apud se ut singularis; natura
 distincta ex natura rei singularitate est et non est singularis apud se quod dicitur implicat. Natura humana distinguitur
 ex natura rei singularitate; nec alii gradus inter se potest animal; distinguitur; hoc est ut singularis; ut dicitur; natura
 de ipse potest minor quod ad hoc parte; distinguitur et singularis; potest animal et singularitate; id quod uno ab alio dis-
 tinguitur identificatur cum eo quod distinguitur ut id per quod Petrus distinguitur a Paulo, identificatur cum Paulo; si natura dis-
 tinguitur ut singularis singularitate est et non est singularis quod implicat quod id parte potest minor natura distinguitur a
 singularitate ut dicitur datur apud se natura una potest dicitur quod id dicitur esse falsum ex 11. Denique: natura Petri dis-
 tinguitur realiter factum a singularitate, natura Petri non distinguitur omnino a natura Pauli; potest animal natura Petri distingui
 tur a natura Pauli humanitate et singularitate; si natura Petri distinguitur et filii sua singularitate potest potest distinguere
 et potest minor natura Petri ut distincta a natura singularitate non dicitur potest; nec potest distinguere; non distinguitur
 nature a natura Pauli; hoc est admodum; implicat distincta filii ex natura rei uti natura singularitate; et dicitur inter gradus
 omnes superiores et inferiores; qui solum distinguitur apud se animaliter, seu fundamentaliter, et facta animaliter; natura est quia
 entitas indivisibilis et quod equivaleat pluribus est distincta a naturaliter; entitas indivisibilis et distincta vult potest dicitur
 ut distincta facta ac; ut distincta vult sit fundam; ad dicitur filii et actualis potest; Et cum hoc ducant argumenta dicitur
 amplius immorari non licet in probatione huius distincti, que clarius dicitur ex quod; immo dicitur.

Argumentorum Solutio S. 3.

Distinguitur animalitas et rationalitas distinguitur ante omnes oppositas in sensu; non est entitatis; filii ex natura rei
 natura probatur contra dicitur dicitur solum potest dicitur extremis distincti ante oppositas in sensu; animalitas et rationalitas dicitur
 contra alia dicitur dicitur; natura potest ex eo quod quodlibet est, non est: tunc vera probatur animalitas hominis habet dicitur
 entis et animalitate equi; dicitur hanc dicitur non habet; insuper: homo et animalitas est simile equo, et ut rationabilis
 et dicitur, et simile; hoc est contra dicitur dicitur ut potest; confirmatur quod quid dicitur tunc debet dicitur aliter et
 identificatur; quod dicitur animalis et dicitur ratio quod animalis dicitur similitudo et ratio solum dissimilitudo; animalis dicitur
 potest de primo intendi quod dicitur ratio; de primo intelligendi quod etiam excluditur ab animalis; realiter solum filii ex natura
 rei et identificatur.

Hoc argumentum quod maxime ingenia oppugnant ad eius solutionem, est instans dicitur Scholasticis ut nimis probatur
 probatur ut non solum dicitur filii ex natura rei; etiam dicitur entitatis; similitudo et dissimilitudo sic distinguitur et opponitur: est
 similitudo in solum filii ex natura rei distinguitur a non similitudine; tanquam cum a non ente, que summo dicitur; et dicitur quam
 negatur in gradibus arguit. Deinde: tunc repugnat dicitur dicitur. In parte dicitur filii ita respectu dicitur entitatis; dicitur dicitur
 de eodem entitate potest verificari; et de eodem filii. Insuper ratio est simile equitati in eadem entis, et in eodem subiecto
 dicitur, et dissimili potest ratio; et tunc ratio in distinguere accipit dicitur filii ex natura rei; dicitur dicitur dicitur in gradibus
 gradu datur similitudo in parte indivisibile facta ab ipso; et de animalis ut verificatur quod sit velle et simile, et dicitur de illius
 singularitate.

Propterea ratio potest et primo intelligendi non est primo volendi; potest intellectiva ad similitudinem Angelo, aquo est
 dissimili potest dissimili; potest affirmativa non est iudicativa vel adtra. Similiter animalitas hominis est simile animalitati equi
 et dissimili quod in homine existit identitatem cum ratio. Denique: ratio non admittit dicitur filii inter quod et chaos; et de qua
 verificatur et ratio intelligendi et amandi dicitur, quod in affirmativa et chaos. Nec dicitur ergo dicitur inter legem dicitur
 omnes; nec Fonseca in se potest illuminatus et cooperatus; at quod de ipso verificatur ut vult dicitur in verificatur et alio ut potest;
 Et cum invenit potest filii, que respectu dicitur dicitur fundat contra dicitur quasi dicitur nulla est que opponitur et distincti

filicitate ex sua natura hoc non dicitur aduersari; sed magis tenentur quomodo saluatur ista contradictoria sine dicta fili...

eadem antea posse intelligi malis videtur, hinc sensu fili: malis intelligitur q. traduntur per non significans totum entitatem...

Deo magis et minus et nego dicitur ad istos distinguo magis contra contradictoria ducuntur rei tota et totaliter Deo magis...

Deo magis et minus et nego dicitur ad istos distinguo magis contra contradictoria ducuntur rei tota et totaliter Deo magis...

Deo magis et minus et nego dicitur ad istos distinguo magis contra contradictoria ducuntur rei tota et totaliter Deo magis...

Deo magis et minus et nego dicitur ad istos distinguo magis contra contradictoria ducuntur rei tota et totaliter Deo magis...

Deo magis et minus et nego dicitur ad istos distinguo magis contra contradictoria ducuntur rei tota et totaliter Deo magis...

definitione obvia definitione ac definitione fundantur; ac distincta definitio obvia est distincta de quibus obvia; distincta de quibus obvia conueniunt
dat ex parte selecti ac ex parte fundanti in ipso identificati; quoniam animal identificatur ex tali distincta conceptu obiecti; correspondet ex
parte animalis ac ex parte selecti; datur per quod obvia in animal creati, sicut in re selecti; obvia; deinde: verum animal in
realia identificatur; et tunc obiectum appropinquat verum est bonum; animal ita identificatur ex tali selecti obvia in est selecti; quod dicit ob
tine ad illud: et hoc ita affectione ut dicitur in Echolarum qui dicitur per quod obvia adfectu, que obique dubia ratione diffi
cultate habet ob obsequendo, ut dicitur ex amplexu.

Quod Echolarum per quod obvia in animalibus est in creati admittit tra
que in agitur maiore identitate dicitur in ista diuina ex diuina misericordia que animal ex tali; hoc in distincta iustitia dicitur
reuerentia obvia; de qua est legitima, nisi est dea ipsum vana potest non iustitia identificatur ex Dei misericordia tunc infinitati equi
tatis simpliciter in omni genere entium; verum animal ex tali ratione finitatis ac limitati. Insuper: nota resurta dicitur non est in obvia; de qua
in actibus animalibus diuina in potest esse sine misericordia; atque in diuina gentione obvia admittit; quod quod tali in potest esse alij
animali, in quibus debet negare precisiones obvia.

Quidam modernus societas ait quod cognoscitur animal etiam cognoscitur
tali quod quod in ista cognoscitur illi existit ex tali quod illi in cognoscitur in ista ad dicitur, verum cognoscitur talitatem illius non
nitenti quod quod negari debet inter animal et tali per quod obvia. Sed dicitur est 1. quod 2. Ignorantia animal in cognoscitur quod est
talis in tali; at hoc ipso implicat cognoscitur talitatem existit; quod = 2. animal ut per quod dicitur est animal quod ad dicitur
in; per quod dicitur in cognoscitur animal quod ad dicitur est animal; ut per quod dicitur, nec ut tali; quod quod dicitur obvia ad illud; per
que per quod dicitur est id quod ad dicitur; si animal ut per quod dicitur potest ignorare sine ordine ad dicitur, multo melius
ut per quod dicitur.

Aliter respicit Ariega nempe quod cognoscitur animal esse ex vi illius cognitionis cognoscitur talis in ut
distincta ad ista obvia; de qua a non animalibus est in hoc ait distincta cognitionis deus tali, ex quo infert animal in quod dicitur creati
de qua non videat hoc ratione stabilitate precisionis que negat; nota illi Ignorantia obvia animalis in cognoscitur talis ut dicitur obvia
omni; per quod cognoscitur distincta tali; nota distincta; distincta ex distincta id est; at distincta tali est identificatur ex animalibus; quod
cognoscitur animal, aliquid per quod ex ipso identificatur nulla modo cognoscitur; at in hoc nota aduersariis etiam distincta per quod obvia; de
nisi; cognoscitur animal ut distincta animal cognoscitur distincta animalis animal; cognoscitur animal in distincta animal
tali in cognoscitur distincta animalis animal; hoc distincta est tali; quod animal per quod cognitionis obvia
per quod dicitur. Illius quoque plures solutio relinquo, a quibus semper ita nota potest videri carit.

Argumentorum Solutio 3.

Arguitur 1. omne quod obvia dicitur ab alio debet habere alij cognoscibilitatem ab illo alio; animal ut non habet alij cognoscibilitatem
obvia a tali; gradus superior nequit obvia ab inferiori quod dicitur; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
nisi potest animal non habet alij existit, veritas, aut finitatem ex nota illi ac tali; cognoscibilitatem est per quod animal; de qua
cognoscibilitatem obvia dicitur debet ante quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
et tali habeant alij et alij cognoscibilitatem obvia habere debent ante quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
causa in ista.

Ad arguitur quod ut in quod dicitur obvia ab alio sufficit habere distincta cognoscibilitatem virtualiter et fundantur ante in ista
operatur; hoc autem habet animalis creati obsequio ad duas realitates distinctas, quare una est tantum per quod animal, altera est
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.

Ad arguitur quod ut in quod dicitur obvia ab alio sufficit habere distincta cognoscibilitatem virtualiter et fundantur ante in ista
operatur; hoc autem habet animalis creati obsequio ad duas realitates distinctas, quare una est tantum per quod animal, altera est
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.

Ad arguitur quod ut in quod dicitur obvia ab alio sufficit habere distincta cognoscibilitatem virtualiter et fundantur ante in ista
operatur; hoc autem habet animalis creati obsequio ad duas realitates distinctas, quare una est tantum per quod animal, altera est
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.

Ad arguitur quod ut in quod dicitur obvia ab alio sufficit habere distincta cognoscibilitatem virtualiter et fundantur ante in ista
operatur; hoc autem habet animalis creati obsequio ad duas realitates distinctas, quare una est tantum per quod animal, altera est
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.

Ad arguitur quod ut in quod dicitur obvia ab alio sufficit habere distincta cognoscibilitatem virtualiter et fundantur ante in ista
operatur; hoc autem habet animalis creati obsequio ad duas realitates distinctas, quare una est tantum per quod animal, altera est
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.

Ad arguitur quod ut in quod dicitur obvia ab alio sufficit habere distincta cognoscibilitatem virtualiter et fundantur ante in ista
operatur; hoc autem habet animalis creati obsequio ad duas realitates distinctas, quare una est tantum per quod animal, altera est
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.

Ad arguitur quod ut in quod dicitur obvia ab alio sufficit habere distincta cognoscibilitatem virtualiter et fundantur ante in ista
operatur; hoc autem habet animalis creati obsequio ad duas realitates distinctas, quare una est tantum per quod animal, altera est
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.
per quod animal; nota est creati quod obvia primo fundatur in cognoscibilitate distincta.

est predicatum essentialiter, et modo per rationem quod significat nomina substantivum et absolutum: ut Petrus et homo: homo est animal.
predicatum in quale est predicatum accidentale, et modo per rationem quod significat nomina adiectivum et notatum: ut Petrus est albus.
unde investigari quid sit Petrus, respicit debet nomina substantivum et absolutum: investigari vero quod sit respondere est nomina adiectiva et notativa.

Ex quibus dicitur genus esse per se in quod quatuor, quod predicatum essentialiter, quod est accidens, in quale per se, quod dicitur
predicatum differente, denique ex parte rei significat predicatum essentialiter, et ex modo significandi dicitur, predicatum in quale quod
quod amplius suis locis explicabitur. Denique adesse genus per se, sicut in 1. et 2. intentionalis, et 2. intentionalis: et modo sumitur, quod explicat
cibus tunc per intentionem, ut animal, color, substantia, et 2. modo sumitur, quod explicat nomina de intentionibus, ut per genus. Lyge
mus subdividitur in genus superius, in subdiagrammum: superius est quod supra aliud genus non habet, ut substantia, quod dicitur in 2.
23 est quod supra se habet aliud genus et aliud esse se ut videtur corpus et anima quod supra se habent substantia et esse animal.
33 est quod alia genera supra habent sub se tamen nullum habere posse: ut animal, sicut in his generibus definitio generis ad apte
tari debet, vixit ex eisdem definitionibus aliqua difficultas sit ideo ponitur.

Quest. I. An definitio generis supra posita sit recta?

Discordat est genus recte, exacteque definitur per se quod sit quod predicatum de pluribus differentibus speciebus in eo quod quatuor: et dicitur
per se definitio tradita per proprium genus et per proprium differente et recta, et per se definitio sic tradita, est recta, sed minusque per se di
catur, per quod intelligitur predicatum subiectum in definitione non dicitur actus, sed agendum, per se hoc genus, et predicatum sit genus ad
quodque predicabilia, in quibus dicitur per se hoc genus, quod dicitur de differentibus numeris, differente proprium, et accidens
predicatum in quale, quod dicitur definitio tradita per proprium genus et per proprium differente, est recta.

Ad istam illam inuicem Laurentii
Sala: quid quid definitio debet esse species, quod sola species dicitur genere et differente, genus est species, quod dicitur etiam genus et species, non sicut
ut genus, sed denominative et respectu vultu, seu predicabili ut sic quod est genus ad quodque predicabilia. Dicitur genus respectu vultu ut sic non
est genus sicut species, et sic definitio generis sicut ut talis, inquit recte definitio. Dicitur genus sicut esse id quod definitio ut quod: sicut
autem species se habet ut quod, seu ut conditio ut definitio generis ut genus, quod dicitur in definitione animalis, substantivum, quod licet in definitio
tunc nisi per inducere recte intentionibus: in quo tamen recte intentionibus in definitione ut patet.

Replicabitur: genus nequit definitio per genus, alio de
finitio per se per se de genere ut tali nequit clari definitio per proprium genus. Deinde: in genere definitio generis ut sic, supra genus ut sic
in datur aliud genus, alio fuerit agere usque in infinitum, in datur genus per quod recte definitio generis. Ad hoc nego autem igitur diximus quod
precedens approximatio ad multum, in quo dicitur esse ut sic et genus respectu generis, quod subdividitur tamen species respectu vultu ut sic: unde de apte
dicit ad plura per se generis, et per talis approximatio per se differente, proprie definitio generis, nec minus est quod genus in tri definitione per se
genus, ut dicitur in definitione in tri definitione per se differente, in quo ad confirmatio dicitur supra genus ut sic datur genus particulare, neque
vultu ut sic, quod etiam in dicitur 2a intentione species dicitur sub genere ut sic, quod vultu ut sic genus in infinitum.

Imago 2: etiam cuiuslibet rei debet
definitio per se essentialiter, et predicabilitas non est pars essentialis generis, nec aliam predicabilem, quia ratio: quod non recte definitio per se
dicabile. Reprobo genus ut sic predicatum et substantia, vivens, animal, et alii differentibus generibus: non bene definitio per se predicatum de
pluribus differentibus speciebus. Ad hoc dico genus per se definitio ut vultu, et ut predicabile: si ut vultu: predicta definitio esse propria vultu
cuiusque, si ut predicabile definitio non solum esse recta, et essentialiter dicta definitio, quod predicabilitas generis sit pars vultu, et esse predicabile.
Ad 23 resp. hoc genus substantia est genus vivens et genus in se primo predicabilem predicatum, quod quatuor, quod vultu accidentalis et denominati
ve species dicitur, secunda intentio generis, et dicitur: substantia que sit genus predicatum de se corporata et de Angelo, et de differentibus generibus: et
Resp. quod omnia que dicitur generis dicitur species substantivum respectu generis superius, et sic genus superius de illi predicatum.

Oppone 3: genus etiam
predicatum de pluribus differentibus numeris ut videtur est in his speciebus Petrus est animal, vivens, substantia, et sic, in recte definitio per se predicatum
de pluribus differentibus speciebus. Resp. genus predicatum de individuis mediata, de speciebus vero immediate, quare proprie definitio per se
ad tri immediatum et mediatum: dicitur: genus etiam immediate predicatum de individuis impletis, ut in hoc animal, et in hoc animal, et in dicitur
impletis vultu differentibus numeris: et Resp. genus de individuis impletis in proprio ut genus, sed ut specie ut quod dicitur, unde nihil
dicitur hoc significat. Dicitur: in quo etiam dicitur substantivum respectu substantivum predicatum de pluribus differentibus speciebus: definitio gene
ris ut per se alii. Dicitur: recta non est. Resp. genus per se in quod per se, differente, vero etiam substantivum in quale quatuor, et per se substantivum
ordis ad inferiora habere tamen generis: tamen vero species vultu illi dicitur per se dicitur generis superioris, unde non est species predicabilem,
subiectivum: ex quo dicitur recte de generis definitionibus.

Oppone 4: genus de predicatum de speciebus respicit illas ut subiectivum, et ut
subiectivum vultu dicitur numeris, quod in tota subiectivum dicitur: per se genus predicatum de pluribus differentibus speciebus. Distinguitur tamen
ut subiectivum ut quo dicitur dicitur: ut quod nego tamen et dicitur, alio tamen modo, nego dicitur. 2. subiectivum vultu est tamen quo tamen
dicitur ut genus predicatum de inferioribus, quod tamen qui et dicitur, quare ut homo et quod ad quod dicitur, dicitur tamen in dicitur
dicitur. Dicitur: vultu predicatum de pluribus differentibus speciebus, et tamen in est genus, quod genus non est quod predicatum de pluribus differen
tibus speciebus. Resp. ens de analogia, tamen est vultu vultu, nec omnino, unde in predicatum ut genus.

Quest. 2a Quodnam sit definitio in definitione generis? Prenotantur Aliqua. S. I

Aliqui prima facie impiecient hunc tamen questionem ut in vultu dicitur vultu vultu, quare simpliciter ut supra dicitur, tamen recta est
dicitur in dicitur quod non est datur solutio nostra quod sit ut illud intelligatur aduersentem est L: hanc definitio. Tamen est et ad notandum
que predicabile et ad dicitur dicitur tamen recta quod tamen, et dicitur quod quod in dicitur dicitur de genere, et de alii predicabilibus et dicitur
tamen dicitur. 2. aduersus in genere tria respicit, de quibus per se potest dicitur difficultas: nimirum natura que est substantivum, et in dicitur
tio generis, que est forma, et dicitur, resultans ex dicitur et dicitur, quod dicitur generis: hoc idem dicitur in quodlibet dicitur dicitur
in quo hoc tria etiam respicitur.

Deinde notandum 3: est dicitur de dicitur: vultu per se substantivum, vultu per accidens, et vultu per se per
tate accidens tamen: primo resultat ex per se substantivum, eisdem predicatum, per se vultu, et dicitur dicitur. 2. resultans ex pluribus dicitur
dicitur.

Quest. 3. An genus predicetur ut totum, vel ut pars? Notantur aliqua. S. 1.

Primum dicendum sicut excedere etiam est in omnibus predicabilibus, et non est intelligenda de genere ut 2a intentio in
cludi; de illa nam, seu subiecto secundae intentionis, cum expositione nota genus potest divedari in modum partium actualium, ut
quando actu cum diversis dicitur species, secundo ut pars potest, ut quod consideratur in actualitate, in potestatem potest ex diversis com
ponere speciem, 3o ut totum potest quando dicitur ut dicitur in potestatem in ipso inflexa ut partes, potest tamen et subiectum
est totum actuale quod dicitur ut avari dicitur ex suis partibus, est exemplum in animali quod est totum potest et continetur in
potestatem in ipso homine, leone, equo, et cetera. Deinde est totum actuale quod intelligitur dicitur ex suis partibus, nempe viventi et vivibili
et hoc modo non potest genus de suis inferioribus vel minus est, quod est in non dicitur ad inferiora ut genus, ad vivens ut spe
cies subiectum. Insuper est pars potest, ut est potest cum subiecto constituit hominem, et tunc est pars actualis, quod est totum actu
lis dicitur hominem. Et autem hoc magis intelligatur adiectum ex D. Tho. cap. 3o de ente et essentia genus potest abstracti, aut
inferioribus, abstractione totali, seu veli; abstractione partiali, aut formali, tunc abstractum abstractio partiali, quod animal ut
dicitur ut quod est prius remittendi cum exclusione partiali abstractum abstractio totali, quod animal ut
ideo dicitur partiali quia abstractio una pars metha abstracta dicitur, dicitur etiam facti, quod est reparata ad modum quo forma
reparatur anima. Deinde animal potest divedari quod est prius remittendi ita ut per se dicitur non excludat aliam speciem
res, aut gradus inferiora, et in ipso et in potestatem dicitur, et per se dicitur abstractio totali, quod licet ex parte in dicitur non
animal, in ipso tamen cognoscitur quidquid est id est in illo ut implicite dicitur, in illis potest, et hoc abstractio eorum potest magis potest
totum, quia una pars potest. Ex quo dicitur non veli; variis explanationibus totum potest abstractio totum potest et illud quod ac
tu inferiora non includit in suo dicitur, ita tamen in excludit, in ipso et in potestatem ea dicitur, quatenus habet capacitatem ut, et dicitur
gane in illis. Pernotandum est etiam ad predicandum requiritur id est in potestatem, ex quo nascitur predicatio aliquid, et facti, magis
aliamentum est quando potestatem est id est in potestatem et facti in potestatem, ut animal est totum facti vero est quod potestatem et id est
cum potestatem non potestatem potestatem et facti, et magis, et dicitur et dicitur, licet quod ex quibus dicitur modo significatur, ut homo est
animal: in qua etiam potestatem dicitur modo exprimitur, et subiectum facti ex modo dicitur modo significatur, ut homo est
Ex quo colligitur dicitur non potestatem de genere, et id quod exprimitur, quod sic est et facti explicatur potestatem magis potestatem,
sed et id quod implicite est facti dicitur, hic ita explicatur, apponit

D. D. Placita. S. 2

Prima dicitur defendit genus predicari de suis inferioribus, et in modum partium actualium, ita Paulus Venetus, Dico, Dico, Sanchez, et alij. 2a
tamen predicari in modum partium potestatem ita Caietanus, dicitur a se in explere modestum non in dicitur tam ex non tamen, quod dicitur
sica, et dicitur. 3a denique docet potestatem ut totum potestatem, seu potestatem, sic frequentius dicitur cum D. Tho. pluribus in locis, quod
sequitur Suarez tom. 1. metha dicitur, 1. dicitur 11. num. 10. locum, dicitur, 1. dicitur, et dicitur, et resolutione aut veritate, et.

Nostra Conclusio S. 3.

Genus requirit predicari de suis inferioribus, nec in modum partium actualium, nec potestatem, sed in modum totum potestatem. hinc dicitur de mente
Anselmi in cap. 4. de ente et essentia assensum quod si animal non est totum quod est homo, non predicatur de eo; cum
nulla pars predicetur de toto. Idem dicitur predicabilibus magis. Pernotandum est de specie ubi ait: genus predicari de speciebus ut et quod
dam totum, quod etiam repetitur fuit ad D. Tho. 7. metha. lect. 12. per se verba: genus autem predicatur de speciebus: unde oportet quod signi
ficet aliquomodo totum; ex quibus authoritatibus et magis impugnat, et aduersus, et nota abstractio potestatem, et totum potestatem etiam
ut in inferioribus requiritur ad predicandum, et recessant ad totum totum potestatem, indeterminate et in ipso. Deinde efficaci probatur ratione
ad predicandum facti requiritur quod potestatem sit id est facti et subiectum; genus non est id est facti cum speciebus, nisi per eorum dicitur in po
tatem, et in dicitur de speciebus, nisi per eos dicitur in potestatem. Idem predicatur ut totum potestatem, magis per dicitur quod si non dicitur to
tum quod subiectum est minus illa, et non est facti id est in illa, dicitur non potestatem de illa predicari: nisi potestatem genus per modum partium non
dicitur dicitur quod per se sumitur cum exclusione facti abstractum dicitur, ex qua dicitur, vel potestatem dicitur speciebus, et dicitur dicitur de
facti; genus in modum partium non est idem facti nec dicitur totum quod speciebus, sed in modum totum potestatem. Explicatur: animal ut in modum
partium in potestatem, seu actuali distinguitur facti ab homine dicitur dicitur, et dicitur, et potestatem non est id est facti cum homine, et requiritur de
illo facti potestatem. Secundo: animal in modum partium non includit totum inferiorum hominum, nam in modum partium excludit inferiorum totum, cum
de totum potestatem sit aliquid dicitur, cum dicitur excludere, et abstractio abstractio partiali; genus in modum partium requirit de homine potestatem
solum ut totum potestatem includit totum inferiorum subiectum potestatem predicari. Responsum dicitur hinc dicitur de partibus phisicis, ex quibus una parte al
terius, dicitur quod excludit, et distinguitur a toto: unde est facti. hinc dicitur homo est totum: non vero de partibus metha ex quibus una
est dicitur totum, et non distinguitur realiter a toto: quare potestatem de illo potestatem ut partes in hoc potestatem homo est animal. Sed dicitur
est dicitur totum potestatem potestatem solum est id est cum totum inferiorum et metha; et solum id est et metha potestatem de toto potestatem; genus in po
tatem facti de speciebus, non in modum partium. Secundo quod una distinguitur realiter ab homine, tamen facti non potestatem adhuc in sensu
reali et metha predicari de homine; sed animal in modum partium distinguitur facti et metha ab homine tamen dicitur, quod animal in po
tatem potestatem requirit facti potestatem de homine.

Primum quod licet pars metaphisica in abstractio non habeat totum, tamen tamen ut signi
ficata in dicitur. Dicitur supra potestatem de toto predicari: quod videtur inferri ex D. Tho. 7. metha. lect. 12. ubi docet potestatem potestatem
com dicitur accepto de toto predicari, et hoc verba: pars phisica requirit predicari de toto quia non significatur in dicitur hoc est ut ha
beret, quare assensum hinc dicitur et facti homo est totum; hoc vero de vero homo est metha; et est animal per modum partium dicitur accepto
potestatem de homine facti predicari. Responsum potestatem phisica in dicitur supra predicari de toto, quia ex modo significandi dicitur potestatem
implicite, et per se significatur et habet: unde hinc dicitur homo est metha facti hinc, et homo est habet magis; et habet magis
est id est facti quod homo, potestatem de homine facti predicari: veritate pars metha accepta in modum partium adhuc dicitur significatur, signi
ficatur non ut in subiecto, in potestatem ut a subiecto per se in potestatem partiali, cum exclusione abstractum dicitur. Ex quo colligitur quod in genere
quibus dicitur D. Tho. nam pars phisica potestatem in dicitur, et ut pars implicite, et id est dicitur in potestatem de toto et potestatem, et ut pars non significatur
in dicitur; pars metha adhuc in dicitur dicitur totum potestatem ut dicitur est. Sed si vis quod dicitur accepto dicitur totum, in potestatem ut potestatem
ut totum. Tamen dicitur: genus in modum partium solum per se totum distinguitur ab speciebus; distinctio potestatem in impedit predicari facti, et magis probatur
genus ut totum potestatem distinguitur ab speciebus per se totum; et tamen ut totum potestatem de illo facti predicari; et Responsum dicitur totum aliquid et potestatem
qua distinctio genus ut pars distinguitur a toto et hoc dicitur: obstat ad predicari facti: aliquid per se totum, quia dicitur distinguitur genus
ut totum potestatem ab speciebus, et non obstat ad predicari facti, ino requiritur ut potestatem non sit idem. Nec obstat si dicitur genus per se totum
non dicitur

Ad id non repugnat dicitur illa per se, et si illa repugnet: vel die non repugnat dicitur infirmitas, perfectione synagogemarie coniuncta
exi actu repugnet. Ad illud dico univocam dicitur dicitur mediate, ut tamquam filius ab ipso dicitur analogum vero immediate et
tamquam expressiones: unde illa dicitur univocam non opponitur: q. et deceptus univocam dicitur dicitur tabula illa dicitur ut sit extra deceptus
illam: atque deceptus analogus dicitur illa tamquam id de cuius deceptus est: sed de hoc latius in metha in explicare deceptus analogi.

Quest. 4. Quomodo genus de individuo predicatur S. 1.

Ex definitione generis dicitur genus immediate proprie de personis, q. ut si univocam dicitur illi, sed ex aliis de individuo
predicatur ut patet in hac et similibus personis Petrus est animal, idem in presenti investigamus modum quo de individuo genus
predicatur, quod ut patet percipitur aduertendum est: individua alia esse defecta, impleta alia: sicut quod dicitur magis magis deple
ex saca generica et specifica ut Petrus, hic homo, hic leo etc. impleta si que contingunt ut Dracones solum saca generico, quod
est tota etia impleta, ut hoc animal, illud vivens, hec substantia etc. respondendo a qualibet saca specificas, de quibus obis proprio qua
dit, et loquor hanc supponimus prout dicitur individua impleta solum per saca et hanc, quod postea examinabimus cap. deinde
videtur. Prima vero defendit genus in ut genus proprie de individuo impleto et sub alio respectu distincto a quibus predicabilibus, ita
locutionem, quorum opinionem ex utraque recitatione, que numerus predicabilibus a Philosophis assignatus recitantur. Secunda adhibetur genus
proprie ut genus non solum de speciebus, sed etiam de individuis tam impleto quam impleto ita Congruenter et alij ex illis quos recit
et sequitur Quieda, et Breiuga, Suarez, Hurtado et alij quos plures. Tercia autem genus de individuo impleto proprie ut genus, et im
impleto vero ut species predicabilis ita quod plures ex illis, at nostris indici delectant.

Nota Conclusio S. 2.

Genus de individuo impleto proprie ut genus non immediate sed mediate: de impleto vero predicatur immediate et ut ge
nus, sed ut species prima pars dicitur obatur officina saca: eo modo potest genus proprie de individuo, quo potest dicitur ad illa: solum
potest dicitur ad illa media specie: q. ob minus: eo modo potest dicitur ad illa, quo est in illis: in illis non est nisi media specie, que
definita etia dicitur solum potest dicitur ad illa media specie: q. qualibet saca superior solum dicitur ad inferiorem modo quo est etia imple
catur in illis: solum potest genus proprie de individuo impleto media specie aut defecta etia dicitur hoc est proprie mediate ut genus: solum
firmatur inter gradus generum et individuum mediate speciebus: gradus generum descendit ad individua magis gradu specificis: at
hoc ipso proprie genus de individuo impleto mediate ut proprie.

Non omnium officina suddens secunda pars dicitur id predicatur ut species
quod predicatur ut tota etia subit in quibus, de hac parte hoc animal est animal predicatur et tota etia subit: predicatur ut
genus, q. ob minus: in illa parte subit in dicitur nisi saca animalis individuum, tamquam in parte etia dicitur dicitur tota saca ani
malis: q. in illa parte proprie est tota etia subit. Confirmatur: ita habet homo adhuc hominem, sicut animal adhuc animal;
in hac parte hic homo est homo proprie est tota etia subit: et in ista hoc animal est animal; sicut prima est predicatio species
de individuo ita et secunda; at predicatio species de individuo est immediata: genus predicatur immediate de individuo imple
to ut species. Respondeo quod est in hac parte, hoc animal est animal, subit solum dicitur et expresse saca animalis exigitur in individuo
tam impleto et in impleto dicitur aliquis deceptus specificis, et repugnat genus de individuo, quia tale individuum est aliud: species; at
proprie solum dicitur animalitas: q. non predicatur ut species. Respondeo hanc evanescit dicitur supponitur quod proprie est proprie ex supposito quod dicitur
ne individua impleta solum per saca, at individuum dicitur impleto deceptus specificis est impleto ut proprie dicitur genere et defecta: q.
admissio individuum impleto genus de illo predicatur ut tota etia, at proprie ut species. Deinde extra solum in illa parte proprie
dicitur dicitur tota etia expresse subit; at tota specie predicatur ut tota etia expresse subit: in illa parte predicatur habet saca specie
ei. Deinde extra dicitur Thomae apud 55. intellectus apprehendit formam ut generis, minimum animal, in hoc individuo amplexus dicitur
annus ad formam hominis, aut aliter species: q. animal potest immediate et independentem a qualibet specie dicitur in individuo: q. hanc ani
mal predicatur et tota etia, q. ut species. q. ob minus: idem in predicatur ut tota etia, q. in subit dicitur defecta: q. hanc non
dicitur ut dicitur ex A. Thomae.

Dicitur si genus predicatur ut species requiritur species proprie de pluribus differentibus speciebus
hoc est absurdum: sequela obatur: quando dicitur hoc animal, signato Petrus, et animal, et illud animal, signato Bernardus, est animal;
subita utraque proprie species different: q. si predicatur ut species iam species obatur de pluribus differentibus speciebus. Nunc sequela
adproprie dicitur subita illam proprie differere specie magis, quatenus differat etia includunt, non vero proprie potest subit illam proprie, q.
potest solum saca recitatione conati distinguuntur: ex quo sequitur nunquam species proprie nisi de differentibus numero. Dicitur itaque
genus solum potest proprie de individuo esse impleto eodem modo quo dicitur, q. potest dicitur immediate q. illa ex non sint tunc illam
solum et immediate: q. si potest proprie de illis nec immediate, nec ut species. Dicitur magis nego minus: q. individua impleta sunt im
mediate et illis illis saca dicitur, et in ista et saca dicitur aliud non mediat: unde de illis genus immediate predicatur ut species, et in
ad illa dicitur ut ex dicitur dicitur.

Argumentum Solutio S. 3.

Arguitur 1. dicitur 23. parte dicitur species immediate predicatur de individuo impleto: species includit genus: genus etiam predicatur
immediate de individuo impleto. Secundo species predicatur immediate de individuo et se totum, idem in solum et saca differentis, et etiam et
generis: q. etiam genus. Respondeo ex his solum dicitur genus ut dicitur ad speciem proprie immediate, non vero ut genus solum est, ut genus ad
speciem, et tota specie dicitur ad speciem proprie ad individuum. Sed dicitur hanc parte Petrus est animal, saca est im
mediate: q. animal predicatur immediate de Petro. Respondeo illa parte et immediate non genus, et species, q. idem valet ut animal saca
et est homo, in qua animal ut dicitur ad speciem predicatur ad non proprie. Insuper animal de etia Petrus est: q. quod est de etia et
predicatur de illa immediate: q. Respondeo solum id quod est de etia immediate est, et illa immediate proprie, non vero id quod est de etia nec
dicitur, sicut animal est respectu Petri.

Arguitur 2. dicitur 23. parte hanc parte hanc substantia est substantia non est species de individuo;
q. cy substantia sit genus supponitur requiritur et species: nec ista hoc est ut est; nec ista hoc animal est animal. Respondeo substantia proprie sub
inducere saca specie predicatur, est ista genus supponitur, q. dicitur ad individua impleta. Est vero saca analogis quibus in illa parte sit tota
etia, requiritur proprie nec ut species, nec ut aliud predicabile. Insuper: si species debet dicitur genere et defecta: q. substantia requiritur dicitur
et defecta, alia non est genus supponitur: q. Respondeo species magis dicitur genere et defecta: q. substantia requiritur dicitur
proprie solum indiget apprehendere ad eodem in multis a dicitur. Respondeo species que predicatur de individuo debet et species impleta: substantia
requiritur et proprie impleta: nec species predicabile: nego minus: q. optima potest genus supponitur subinducere saca proprie impleta predicabilis in ordine
ad individua impleta. Non quicquam inter gradus supponitur et impleto debet dicitur magis: q. in subit substantia et individuum: q. substantia non est proprie in

infima: Respondeo sequitur in aliqua specie dicitur solum superius et inferiori, ubi solum datur duo necesse est ut unus sit superius, et aliud inferiori
quod dicitur inter hanc substantiam et substantiam, licet in illa specie datur medius, namque ubi non est extrema solum duo.

genus est specificum indivisibile per se ad singularem gradum generis acquiritur dicitur ut singularis sine gradu specifico, et genus
requiritur per se de singulari immediate; hinc ut species: Et hinc dicitur derivat suppositum questionibus; verum adhuc dicitur anti ergo
dicitur quod operari potest eade singularitas dicitur ut sedens singulari gradu generis, et non specificum, nisi quando specificum non ignorat
tunc; sunt etiam in specie existant unice indivisibile existant, potest dicitur existat ut sedens existens magis quam dicitur ut sedens existens
sentit formam et dicitur et dicitur extra aduersarios in se potest dicitur singularitas ut afficitur determinate generis, quod determinate afficitur
specie; hinc dicitur quod singularitas ubique sit eade indivisibile ad hoc ut potest dicitur modo ut afficitur genus, modo ut afficitur species
vbi dicitur: ideo hoc dicitur, Petrus est animal, est mediata, quia in se Petrus et animal mediata homo; dicitur hoc animal et animal in se dicitur
mediata homo; et dicitur hoc dicitur, hoc animal est animal, est mediata et propria generis. Respondeo quod in se Petrus et animal mediata homo
dicitur; Petrus non solum dicitur ut dicitur gradum generis, et dicitur specificum, vnde illa dicitur est mediata dicitur inter hoc animal et
animal mediata homo quia mediata et dicitur, quia hoc animal solum dicitur dicitur gradum generis, licet aliunde specificative.
et in se reali ex dicitur gradum specificum dicitur homo.

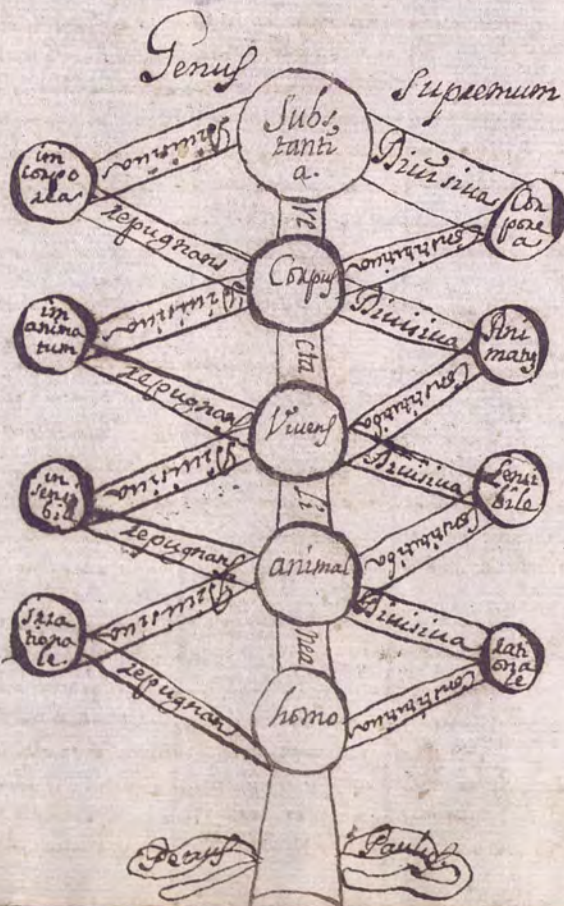
potest saluari in unica specie, ad quod breviter dicitur, quod si genus sumatur ut solum actuale optime potest in unica specie sal
uari, quod sic dicitur: animal ut solum actuale solum dicitur sua predicata dicitur, sicut vives sensibile, sed hoc saluaretur et dicitur solum
homo dicitur; et dicitur in illo actu homo videretur, et videretur; et animal ut solum actuale potest saluari in unica specie. Si vero genus sumatur
ut dicitur, potest et solum actuale sequitur plures species et dicitur: iste est vix agens ad ostendit in multis, et esse generis ad eadem in multis
specie dicitur; dicitur datur plures species ad hoc ut genus sit esse, siquidem species sunt sui generis immediatus et dicitur, et dicitur suffici
ant de generis capite.

Capitulum 34 de specie secundo predicabili.

Capitulum istud sicut et procedit dicitur, fuit a Porphyrio dicitur in tres partes; in prima dicitur speciesceptiones enumerat in secundam
responsum specificum, seu ad id predicamentum dicitur: et in 3^a de correlatis speciebus namque de individuos agit. Circa primam partem
ita significat nomen sumitur primo speciebus Porphyrio dicitur dicitur et dicitur et in hoc seum intelligitur illa uerba dicitur
species dicitur digna est imperia: et species vix accepta dicitur dicitur est dicta membrorum figura et quod quauitate dicitur et
ideo de dicitur dicitur Porphyrio dicitur: species formam dicitur hominum dicitur dicitur sumitur species dicitur que quauitate dicitur dicitur
illa qua inter et remanet utuntur ad dicitur dicitur. 3^a dicitur dicitur dicitur dicitur, que dicitur definitione dicitur Porphyrio.
1^a est que sub assignato genere collocatur. 2^a que sub iure generis, et de quo genus predicatur: que dicitur definitione dicitur Porphyrio.
dicitur. 3^a que species est species predicabilis sic traditur: species est que predicatur de pluribus differentibus numero in eo quod quid dicitur.

prose ad explicandum spe subalteram similitudinem docet Porphyrio in quodlibet predicando de genere sumitur, quod est illud supra quod non est aliud
genus, et species inferius, que est illa infra que non est alia species, et dicitur genera infermedia que nonnulli genera et species respectu
uestigiis in superioribus dicitur, habent etiam species subiectibilis; in vero inferioribus habent etiam genera: species vero inferna est illa
que nullo modo genus potest esse, et dicitur hinc dicitur dicitur: vix ad individuos dicitur quibus predicatur, et dicitur hinc respectus dicitur
species dicitur: alii ad genus sui subiectum, et dicitur dicitur appellatur species subiectibilis, et hoc dicitur perfecte intelligatur ad id
predicamentum, in quo dicitur ad rem potest, dicitur.

Sed modus quo talis dicitur dicitur hic est: locanda sunt quinq; uerba in
ad id dicitur in quibus ponuntur genera et species que dicitur dicitur predicantur dicitur, subiectum per dicitur dicitur dicitur
hoc uerba ad dicitur dicitur locantur, in quibus ponuntur differentes speciebus et dicitur que dicitur dicitur dicitur dicitur
et respectu superioris dicitur dicitur in secula linea dicitur et in dicitur dicitur. Tunc faciendum dicitur quater uerba in lateri sinistro et in
hi collocantur dicitur dicitur que et dicitur dicitur dicitur dicitur nullo modo dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
libris ponuntur individuos que dicitur dicitur in quo genera dicitur, tuncque attentus inspectis sit

Responsum subijcibile et predicabile non dicitur inesse modo et ex passione, sed in se vel in eadem natura dicitur se habere, et
ex parte se habere: nulla relatio potest dimanare ab alia nisi opposita, aliam ex similitudine potest cum diminiuitur; sed relatio ad
cabitur et subijcibilis dicitur ad inuicem opposita, cum una sit respectu ad inferiorem, et alia respectu ad superiorem, inquit una ab altera
dimanare, at hoc ipso non dicitur in modo et ex passione: Confirmatur: species et alia dicitur inquirere ad id cuius est species, et
at nulla horum relationum dicitur naturaliter ad aliam, dicitur se habere, et ipso modo: species inuenitur in specie utraque relatio, et una
in alia, non dicitur, sed dicitur se habere: ipso modo: species subalterna est subijcibilis, non vero predicabilis, et ut predicabilis
est genus: species infima angeli est subijcibilis et non predicabilis: genus superius ordinis ad individua in quibus est species predicabi
lis, non subijcibilis: at tamen homo est species subijcibilis et predicabilis: species utraque relatio, et una vna alia exprimitur, et si dicitur
non dicitur, sed dicitur se habere.

Respondeo aduersarij vix ea non dicitur similes relationes in specie subalterna, bene
tam in specie infima: sed ista est: non subijcibilitas species tam infima quae subalterna est eadem vniuere, et cuius ratio, cum utraque sit
ad eandem rem, et eiusdem speciei, tunc vniuere ut genus proprium subijcibilis in specie subalterna, et ut ratio, et quae dicitur predicabilis
est species subijcibilis in specie infima: ad hoc autem non arguit eandem proprietatem: = Denique genus superius est species predicabilis infimo respectu
diuiduorum in quibus est: at inquit ea species subijcibilis, cum non habeat supra se genus: = Denique species angeli est infima, et est subij
cibilis respectu naturae angelicae vniuere quae habet ratio generis: at species angeli non est predicabilis ut videtur quia non requiritur: = Respon
sum angelicis propriis est ergo ad predicabilis et triues Thome defendit. Vix adhuc aduerso ista est: non licet extra Thoma species an
geli inadeguate sumpta sit velis et predicabilis, in tantum ad quae dicitur, et ad quae dicitur et species subijcibilis: = Responsum: in illa
non angelica est predicabilis in tantum: est subijcibilis in eadem et ad quae dicitur: in aliquo sensu est subijcibilis, et est predicabilis
at si vna est ratio ab altera hoc in veritate dicitur: dicitur se habere: = Corollarium: Thoma inquit quod species infimo ut predicabilis
subalterna species subalterna, et de eadem illis ut infimo sit de natura angeli quae haec: quare ut velis debet dicitur haec minus amplius
et per quae inter se subordinate, et est infimo quae subalterna: et quae infimo ut velis ad predicabilis et subijcibilis: et quod dicitur
et per quae exemplum in eadem 2a respectu 1a, et in imperio politico et morali, in quibus non dicitur dicitur se habere subordinate eadem 2a ad
dicitur et quae dicitur, in tantum ad quae dicitur: quae subordinate limitatur in fluxum eadem 2a et dicitur: = Hae doctrina supponit vix vel
ut tale posita ab alio subordinate quod falsum est: non vniuere nec subordinate, nec dicitur dependentis ab alio: nec subijcibilis in specie
non dicitur ex eo quod sit minus amplius, aliam quodlibet genus intercedit ut velis est factum subijcibile generi superius: quod in autem non dicitur
dicitur ex eo quod habeat pauciora inferiora quae genus: Haec positum dicitur, et Regis quidam dicitur: nam eadem 2a dependet a 1a: et vix
tunc ad hoc participantis operari, quod similiter accidit in imperio politico et morali, etideo eadem minus amplius amplius subordinate
attamen predicabilis in ea predicabilis in dicitur Regi et subijcibile, nec eadem 2a et eadem quia in illa vniuere nec subordinate, nec
dependentis, nec vniuere participantis vix ab alio, quare nihil dicitur Thomas a 1a Thoma: = Thoma respondet Martinus et Paolo spe
cies infimo ad quae dicitur Thoma utraque respectu: et aliter includit, licet in inadeguate sumpta, vix in autem vult dicitur quod species potest
est capax vniuere respectu Thoma utraque vix et: attamen non vult dicitur quod species adeguate dicitur in ea predicabilis dicitur dicitur
subijcibilis, vel ad dicitur falsum est: quae haec species quae species referatur ad plura infra numero dicitur: est dicitur ad quae dicitur dicitur ab alio
predicabilis: et ad quae dicitur dicitur in ea predicabilis, quia de hoc respectu relatio subijcibilis ut potest vix quae haec solus manet species
inimicis ex ratione dicitur, et in tantum dicitur: et

Argumentorum solutio S. 4

Argumentum 1o in tantis species est velis inquit participantis vniuere: et subijcibilis participantis vniuere: et subijcibilis est velis, et
inferius quatenus dicitur sub imperio participantis eadem illis: species in quibus subijcibilis est inferius ad vniuere: et subijcibilis potest
dicitur eadem velis: et subijcibilis est factum predicabilis, in tantum: Multis ad aduersarij magnificatur hoc consequenter, quod maxime est quae
uocatur laborat: vix ad eam solutionem aduersarij et quibus predicabilia in ea vniuere quatenus respiciunt velis ut sic tantum genus in
partem ad quibus predicabilia, sed quatenus respiciunt vniuere inferiora: unde quando respiciunt velis ut sic velis solus naturaliter spe
cificationis, quatenus si hoc velis quae 2a intentione predicabilis in factum vniuere: = Responsum aduersarij est quibus predicabilia in vniuere in
sua natura: quibus quibus sua inferiora respiciunt: et quibus venit quod vniuere supra quodlibet potest fingere eadem species subijcibilis ad vniuere
in tantum: sicut quae homo et leo participantis eadem animalis et suas naturas: potest vniuere in quodlibet eadem fingere et intentionem species subijcibilis
respectu animalis: quare sicut homo et leo in animalia, quatenus si species subijcibilis animalis, et quibus duas naturas participantis eadem
animalis, ita species est velis, non quae subijcibilis velis ut sic, quia in sua natura participantis velis ut sic: et quibus non licet inferius quod id
quod subijcibilis animalis non sit animalis, et quod subijcibilis velis, non sit velis, quod non sit animalis, aut velis, quae subijcibilis dicitur
aduersarij quod predicabilis potest sumi, et quibus, et quibus: in tantum dicitur est factum ad sua inferiora et sic est velis essentialiter
ut quibus: modo sumpta est quatenus est id quod ad vniuere ut sic media 2a intentione subijcibilis referatur, et in hoc sensu est velis vniuere,
id est, est id quod in alia dicitur est factum velis: = Thoma supponit aduersarij in forma resp: Dicitur maxime dicitur minus participantis vniuere
et naturaliter, ut quod, et subiecto, dicitur minus: factum est ut quibus negat minus et dicitur ad quibus nego maxime in natura facti, quia sic velis solus
participari et ordinis ad inferiora: = Dicitur: quibus predicabilia ut factum dicitur sub velis ut sic in factum vniuere: et factum dicitur in factum subijcibilis
lingua: quibus maxime predicabilia ut subijcibilis, et ut dicitur sub velis ut sic in factum inferiora: et factum inferiora debet participari eadem superiora,
et illud quibus dicitur de o, dicitur de nullo: et factum subijcibilis participantis eadem velis: = Nego minus ad quibus dicitur maxime nego minus in
sensu facti: et hoc est quae ad vniuere factum illud quod est sub secunda intentione inferioritatis participantis quod est sub secunda intentione superioris
naturae, in enim respiciunt quod 2a intentio inferioritatis participantis 2a intentione superioritatis: aliam individuum quod subijcibilis species dicitur
et quibus, et haec quibus subijcibilis generis est genus, et quibus subiecto velis ut sic quod id est subijcibilis dicitur subijcibilis

Argumentum 2o

Species velis debet esse velis, quia relatiua debet esse in eodem genere: at genus quod referatur ad species subijcibilis est velis: species ut subijcibilis
licet ut eadem velis: Nego minus in sensu facti aliam individuum quod est eadem, quae velis est velis quod est factum, et non consistit ex inclu
sa parte non quibus correlatiua debent esse in eodem genere remoto, sicut relatiua: non vero in eodem genere primo et immediato: sicut
vniuere: = Dicitur 1a species ut subijcibilis respicit esse singularis: velis: 2a species ut subijcibilis ponitur in eadem linea dicitur, et non
ut singularis: et ut vniuere: 3a species ut subijcibilis respicit plura inferiora respicit haec est illa species subijcibilis: et subijcibilis est velis
4a species ut subijcibilis dicitur immediati individua: et ut subijcibilis est predicabilis: Denique vniuere dicitur participantis ad plura, et species
ut subijcibilis respicit plura vniuere ut subijcibilis respicit animal, vniuere, corpus, substantia, et: et subijcibilis est predicabilis: Sed inquit dicitur
autem dicitur dicitur: velis positum nego dicitur negat dicitur dicitur: Sed 2a dicitur poni in eadem linea dicitur ad quae respiciunt vniuere in
fecunditate: Ad 3a resp: quod 1a species subijcibilis ut sic respicit haec est illa species subijcibilis naturaliter ex parte subiecto, factum vero est predicabilis
superius: = Ad 4a dicitur autem ut subijcibilis factum nego autem: maxime ad quibus dicitur dicitur dicitur autem et nego dicitur dicitur dicitur dicitur
solus species dicitur potest illa respicit quibus superiora: ut factum subijcibilis dicitur et respicit nec illa respicit, et respicit genus tantum inferiora: = Ad dicitur
neg resp: velis dicitur qui respiciunt ad plura inferiora immediate, non vero ad quibus dicitur ad plura superiora et mediate: =

very in immobilitate specifica et soly radix unius singularitatis. hec non potest esse species vlti. et ex objectione sequitur in natura specifica esse...

Respondetur 3. hec predicatio: Dabiel est Angelus est predicatio facti speciei de individuo. natura angelica est species predicabilis...

Respondetur 4. Dabiel est Angelus est predicatio facti speciei de individuo. natura angelica est species predicabilis...

Respondetur 5. Dabiel est Angelus est predicatio facti speciei de individuo. natura angelica est species predicabilis...

Quest. 4. An natura specifica, cui plura individua sunt possibilis possit esse vlti et probilis. S. 1.

In presentia agitur de Sole, luna et aliis que cum materia sunt possunt multiplicari vlti de non tunc absolute per plura individua...

nostra Conclusio. S. 2

Species in unico individuo existens non est vlti positiva, sicut in uno et eodem simul, sed vlti negativa et in uno et eodem simul...

Sole appropinquat individuo abstracta est apta ad eundem in multis. est positiva vlti. et in multis potest esse positiva...

Respondetur 3. potest vlti esse fundamento in se appropinquat individuo abstracta est apta ad eundem in multis...

libit. Operatur ad speciem, et ad seipsam ut possibile. In hac relatione duo individua determinata uniuoce ducuntur ut patet; qd illi potest
abstrahi ratio sua uniuoca.

Diuisio: Individuum 2° intentionalis est uniuocum est possibile de pluribus. hoc est falsum ex deo deus, et possibile
est. 2° si est uniuocum est unum ex quinque predicabilibus: ad nullum pertinet: qd ad seipsum. Individuum ut quo exalitur, et hinc nec de se, nec possi-
cabile, nec uniuocum: nec unum ut quod, accidentibus, et 2° no: ut supra dictum est sicut supra genus fundatur 2° intentionis speciei, ita supra 2° in
diuisio potest fundari 2° intentionis uel, uniuocum, et predicabile de pluribus, quod est 2° intentionis speciei predicabile, et abstractum ad hoc et
illa relatio individui, que sicut est distinguenda; uel est quatuor predicabile uel ad subita accidentalia operatur: ad quod non debet quod individuum
2° intentionalis sit quod de uno tantum potest, quod potest individuum uniuocum fide ut individuum ergo et dicit 2° intentionis individuum, quod in ipse
quod fide ut speciei de pluribus predicatur.

Quest. 3. Vtrum dentur individua incompleta? Doctorum Placita S. 1.

Investigamus in h^{is} suppositionibus individuum, in quibus stabilitur q. 4. Et dicitur: sed ut clare perdamus aduersus individua incomple-
ta posse unum dupliciter uel phisice et realiter; uel per rationem: ad illa in h^{is} uel stabilita necessaria est potestatis ratio generis immediate indi-
uiduum et singularitatis in se, quin sit in specie determinata: ad alia uero sufficit cognoscere genus ut singularitatem non cognoscendo aut
sola individuum sit huius, et illius speciei, licet se ipsa sit in aliqua specie. Et licet dicitur dialectice negat individua incompleta esse realiter
quod per se 2° dicitur Bona pars qui illa in utroque sensu dicit affirmant, tamen certior uidetur sententia illa phisice et h^{is} negat, et dicit per
se 2° affirmant, cuius Ratio. Si dicitur et dicitur quod sequitur. Ad. Arguitur cap. de genere cum quod sit

Prima Conclusio S. 2.

Individua incompleta realiter hoc est genus immediate individuum, quin realiter sit in aliqua specie, h^{is} sub aliqua diffinitione reali determinata
impossibile est: hoc dicitur per Raymundo cap. de genere, et ex R. Tho. q. 4. de p^o act. l. in d. vbi ait: nihil potest in se dimittere in genere, quod se
aliqua diffinitione realiter ad speciem non determinatur: qd extra. H^{is} supponantur individua incompleta realia. Probatur effectus prima ratio: quod quod
habet potestatem uniuocam quod exalitur distinguatur ab aliis est in specie determinata: qd implicat a parte rei individuum sine diffinitione in
se 2° quod exalitur distinguatur ab omnibus aliis: qd implicat individuum operari se quod non sit in specie determinata, et dicitur implicat genus
immediate individuum: maior est causa: quonia sola diffinitio specifica est potestatis realiter faciens diffinitionem. unde atq; patet: ergo si tale indi-
uiduum a distinguatur realiter ab aliis est in eadem specie ut aliis, et sequitur in specie determinata. Confirmatur: implicat aut
mel descendere ad individuum quoniam sit de realitate, uel de abstractitate: qd implicat genus a parte rei immediate individuum. qd aut: tale aut
omni individuum debet realiter differe ab individuo cuius realia, uel non differe: si 1° qd includit realiter de abstractitate. Si 2° qd sit in spe-
cie realia: qd sequitur descendere ad individuum quoniam sit de realitate, uel de abstractitate. Respondeo: Individuum cuius humanum necess. impossibile realitatis
et individuum cuius abstractitate, atq; in individuo de quo patet qd nec de realitate, nec de abstractitate, distinguatur realiter ab aliis non potest
realiter exalitur potestatis, sed potestatis de eadem cum quod diffinitionis potestatis. Sed contra sedit ratio facta et in supponit illud individuum de
cetero potestatis distinctio: qd distinctio est distinctio: qd dicitur potestatis distinctio: qd habet potestatis distinctio: qd potestatis distinctio: qd
individuum realia: qd dicitur abstractitate. Nam illa diffinitio realis operari a causa diffinitionis potestatis debet fundari sicut in aliis ca-
sibus in aliquo potestatis potestatis: at in genere, quia hoc est ratio omni ducendi: in diffinitione individuali, quia hoc non facit differe rea-
litatis, sed solum numerum et qualitatis: qd debet fundari in aliqua diffinitione potestatis specifica et realia: unde illud individuum debet de diffi-
nitione: et sola speciei est definitio, et consistere debet genere et diffinitione: qd tale individuum debet dicitur genere et diffinitione, et potestatis
in aliqua specie. Denique implicat existit phisice determinatum in se, et atq; determinatum non habet: qd illud individuum est phisice
sine et determinate in se, et atq; determinatum non habet: qd implicat qd omni ratio generis de dicitur esse determinatum: qd in
diffinitione et indeterminatum: diffinitio uero individualis est extra omni uniuocum rei, cuius ratio sit permanens, et diffinitio individualis de-
finitio quod potestatis sequitur dicitur nec determinatum, nec absolute: qd debet dicitur illud individuum differe specificum, et in specie
determinata.

Secunda Conclusio S. 3.

Individua incompleta per se, seu obiecta non representant probatur ex R. Tho. opus. 45. ubi ait: inter appherdit formam esse gene-
ricam, nominis animalis, in hoc individuo, antequam deveniat ad formam hominis, aut alius speciei: at ratio generis appherdit in
hoc individuo sine specifica et individuum incompleta: qd Probatur deinde ratio: possibile est conceptus seu speciei representari ani-
mal in individuo quoniam representat speciem, seu differe specificum in individuo, et illud animal ita appherdit est individuum incompleta
obicit seu per se: qd per se abstractio: differe specifica nec est de se 2° ratio generis, nec differe individualis, imo est abstractio
distinctio: hoc igitur potest inter cognoscere ratio generis et singularitatis sine diffinitione specifica sine qua optime potest dicitur quod quod
est virtualiter distinctio: qd. Ergo h^{is} dicitur experientia probatur: maltones uidetur animal ablonge se mouere 2° locum, quoniam percipitur
differe specifica illius animalis, uno potest h^{is} ratio ignoratur potestatis: in illo eadem inter cognoscat animal in singulari et ignorat
ratio specificum: quod est individuum incompleta obicit et 2° ratio: qd et ratio, et auctoritate et experientia stat possibile de individuo
incompleta 2° ratio. Dicitur cum spinula si aliquid individuum incompleta dicitur per se 2° ratio maxime hoc animalis: hoc animal non est in
diuisio incompleta: qd per se minor: dicitur hoc animal per se demonstrantibus hoc cadit supra animal realia, potestatis, individuum
atq; existens extra intus, et animal realia existens extra intus est individuum incompleta ex genere et diffinitione, in uero incompleta quod se
pugnans ut diximus a parte rei: qd. Respondeo: de causa ratio, negando omni ad phisice dicitur formam hoc cadere supra animal realia
et existens extra intus, et 2° ratio quod extra intus habet, et 2° ratio quod obicit inter, et aut gradus specificum in obicitibus, et ignoratur
ideo dicitur de individuum incompleta obicit et 2° ratio. Dicitur: si potest dicitur ratio generis et existens in singulari quoniam dicitur ratio
specificum existens, h^{is} dicitur per se 2° ratio requirit ut sit singularis et existens ratio generis: qd. Respondeo potest facere non existens sine eo, quod
per se requiritur non est ad eum existens: qd. Respondeo potest facere genus existens in singulari sine diffinitione specifica, et dicitur esse potest
bilis individua incompleta realia. Respondeo: ex modo antequam dicitur in intus non potest colligi potest bilis eius modi existens
extra intus: qd ut dicitur ratio generis existens, quoniam dicitur diffinitionis sufficit dicitur virtualiter, et transit sine dicitur realia existens
quod impossibile est: et ratio gradus generis dicitur sine singulari, et ratio specificum, uero nec dicitur existens potest in se sine illo.

Argumentorum Solutio S. 4.

Arguitur 1°: omne illud quod est extra conceptus eadem uniuocum nec necessarium non est ad illius existens in individuo: qd differe
specificum est extra conceptus eadem generis: non enim est de se 2° animalis quod sit realia, uel abstracta, qd potest genus absolute existere
in individuo, quoniam aliqua speciei existat. Hoc dicitur manifeste intus: ratio singularitatis non est de se 2° animalis generis, aut speciei:
q potest absolute existere in se 2° genus aut speciei sine singularitate falsum: qd igitur aduersarij. Deinde nec existens est de conceptus
eadem ratio generis: nec substantia, nec accidens de conceptus eadem realia, qd non creata sine existens, et realia quoniam sit substantia, acci-
dens potest existens. Unde ad arguit, hinc magis, et illud dicitur: extra conceptus eadem non logicum eadem, quod phisice eadem dicitur
et extra conceptus eadem logicum eadem, quoniam magis omni dicitur minor nega dicitur animal est ad existens existens et differe
specificum

Argumentum Solutio S. 3.

Arguitur 1. id quod alibi dicitur negat ea vere esse...

in 2. acceptione dicitur esse vere... alibi dicitur...

Ad 23 dicitur albedo non posse esse... quia alibi...

quod dicitur semper... in 3. acceptione est vere...

Capitulum septimum de Accidentibus quibus predicantur.

Ad plerumque huius capituli intelligentiam adverte...

plex separabile, scilicet, et inseparabile: hoc est quod non habet...

Quest. 1. Quid sit accidentis fore hoc predicabile...

De abstracto huius predicabilis proprias diligenter...

Argumentum Solutio S. 2.

Arguitur 1. calor ut octo est accidentis fore respectu...

et ad id quod quod solute albiditate manet solute... Ad id quod quod...

Argumentum 2. accidens inseparabile... Argumentum 3. hic homo est mortuus est accidentalis... Dices 1. accidens est velle...

Quest. 2. An Accidens sit velle per ordinem ad subta in quibus est. Conclusio. S. l.

Accidens logicum acceptum est quod predicatum de pluribus in quale dirigens... Dices 2. velle est velle in subta accidentalis... Dices 3. si predicatio affirmativa fundatur in iditate... Dices ultimo: accidens est velle...

Caput ultimum De actuali Predicatione

Cum predicatio sit actus... ad actuali predicacione explicanda descendimus... quae est multiplex: non alia est...

Quest. Ultima. Qualiter Concreta et abstracta predicentur.

Sicut ex dictis videtur quibus sit natura... ad abstracta et abstracta alia... substantia ut homo...

ubi et in illis deest de deest predicantur... Respondeo illas quod... dicitur quod...

ubi et in illis deest de deest predicantur... Respondeo illas quod... dicitur quod...

ubi et in illis deest de deest predicantur... Respondeo illas quod... dicitur quod...

ubi et in illis deest de deest predicantur... Respondeo illas quod... dicitur quod...

ubi et in illis deest de deest predicantur... Respondeo illas quod... dicitur quod...

ubi et in illis deest de deest predicantur... Respondeo illas quod... dicitur quod...

ubi et in illis deest de deest predicantur... Respondeo illas quod... dicitur quod...

De Deum Laudamus etc.

diversa: ut canis, in quo significat canem venustum, motum, et plerumque in quibus definitionibus ponitur ille particula, quod non
 non est sine ut dicitur hic in definitione univoca univocis, nec equivoca equivocis: univoca, et equivoca: univoca, et equivoca
 venustus dicitur, quod univoca univocata, et equivoca equivocata si regit significatur per univocam, vero univocata,
 et equivoca equivocata si nomina, quae sibi applicantur. Illa particula non ponitur per quidditatem, seu essentiam signi-
 ficata per nomen. Et denique quod ad significata per unum sit omnia eadem, vel omnia diversa denotat, quod ad uni-
 vocorum, et equivocorum non sumitur ex diversitate, seu diversitate, quae res absolute habent in se ipsi, sed quae dicitur per
 explicantur per nomina. In quibus definitionibus ille particula, quae nomen est sine habet rari generis, et in illis
 veniunt univoca, equivoca, et analogi: et res vero habent rari diversitas: nam ad significata per unum est omnia eadem,
 per unum equivocum est omnia diversa, et per analogum est partem eadem, et partem diversa, ex quo dicitur recta et tradita
 definitione.

Secundo dicitur: repugnat unum non significans plura diversa: definitio equivocorum non est recta, nisi potius
 unum non unum habet significatum, et non distribuitur significatio: multiplicato distribuitur multiplicatus. Distributio
 multiplicata significandi multiplicatus non est: quia unum non plura diversa significare non potest: nec autem, ad quod
 non nego magis: et ad est quod nomen est dicitur accidentale resultans ex voce tanquam ex subiecto, et ex significandi tanquam
 ex praedicato dicitur accidentale in multiplicatus ex multiplicato praedicato, et ex multiplicato subiecto: unde cum significandi
 sit plures, dicitur modo non sit tanquam una est unum non significans plura diversa. Replicandi nomina si signa
 dicitur: unum dicitur requirit representare plura diversa: requirit dari equivocum in mentibus: concedo magis, et magis et
 nego: quod et ad disparitatem est quod dicitur est ad aliam representatorem: unde debet tanquam representatorem, quod dicitur, et
 in aliud dicitur non representatorem ex libera hominum impositione, cuius sit signum ad placitum: quod unum non potest dicitur
 se ad plures, et diversa dicitur representandos.

Tertio dicitur: extra dicitur univoca tanquam non unica definitione definitio: equivoca
 in nulla dicitur de univocis: requirit definitio. Concedo magis et distinguo minus: equivoca non univoca per ordinem
 non equivocum dicitur: per ordinem ad alia equivoca nego minus et dicitur: non equivoca ad uno nomine equivocata dicitur
 univoca cum equivocis ad alio nomine equivocata in hoc quod est habere non significans diversa, et in hoc sensu plures
 equivoca definitio. Haec repugnat quod equivocum ponit denominari univocum accidentale et denominative, ad modum quo in
 logica dicitur genus denominari species, et in dividuum: intentionalis acceptis denominatur univocum.

Quest. 2. An definitio Denominativa tradita a Sto sit recta. S. I.

Denominativa est definitio in qua ad alio sumunt appellatio, a quo solo casu differunt. ut loquens alogia: et explicatio
 definitionis nota quod in quolibet denominativo tria dantur nempe subiectum denominatum, praedicatum denominatum, et dicitur resultans, quod
 dicitur denominativum. Sed ad percipiendum bonitatem definitionis sequenti advertite regulas: 1. est quod denomi-
 nativa dicitur in suis denominativis in quo non quibus differant in voce, seu cadentia, quod intelligitur in illis
 verbis sola casu differunt: hoc est quod denominativum et denominatum eadem incipiant litteris, et diversa finiantur ut
 albus et albedo.

Secunda dicitur: quod denominativum sit tunc dicitur derivatum a tunc abstracto non solum quod
 sensus, sed et quod vocem: 3. est quod sit denominativum non sit de voce rei denominatum, quod explicat ille partem
 et ab alio sumunt appellatio: unde humanum denominativum non est quia est de voce hominis, nec dicitur esse aliter
 recta suorum inferiorum: ex quibus dicitur rectitudo definitionis: non per se sumunt appellatio dicitur et alii, quae et in
 non appellatio denominativa non sit, a quibus differunt per istas particulas: 8. dicitur: 1. unica adiective est et

nominalibus a unica substantivis: non dicitur casu a tunc denominare ut patet: 2. differunt casu solum dicitur
 nominalibus et non substantivis: non dicitur extitativa: talis definitio igitur dicitur nominalibus: 3. denominativa non sit
 voca ut sit in 4. et in 5. dicitur: univoca et denominativa non debent differre distinctis definitivis: 4. studi-
 omnia est denominativum: vel a virtute, vel a virtute: a virtute quia ab hoc non solum in finali s. in toto nomine di-
 fert: non ad studium: nam ab hoc dicitur non solum in cadentia, et in significandi.

Ad 13 dicitur denominativa differre
 casu a tunc denominare per se, licet per accidens ut in exemplo apponito talis dicitur non dicitur, et quatenus dicitur
 nominalibus accipitur in femina significandi, quod illi accidit et ideo non tollit casuale differre per se loquendo. Ad
 23 dicitur autem non solum in se sumunt dicitur: per nominalibus significandi nego casus et dicitur. Ad 33 resp.
 denominativa de univoca non sit, s. materialiter et sub diversa voce plures dicitur enim univoca per ordinem ad inferius
 et equaliter participatio illas non: verum denominativa per ordinem ad se denominativum ut albi est denominativum per
 dicitur ad albedinem: et univocum per ordinem ad substantia in quibus est.

Ad ultimum dicitur: dicitur hi definitio denominativa in
 toto rigore, sive quae si talia esse et voce ut albi ad albedinem: facti a fortitudine: in vero denominativa quae si talia
 solum se esse voce ut studiosus a virtute: nec quae si talia voce s. non se ut studiosus a studio: ex quo dicitur studiosum
 non se denominativum rigorosum nec a virtute nec a virtute: ita dicitur ad omnia explicatur definitio denomi-
 nativa, et sic similibus objectionibus respondetur: aliter tanquam explicari potest ut veritas eius magis cognoscatur. Deno-

minativa si illa dicitur de aliquo ex eo quod afficitur intinsece vel extrinsece aliqua sit accidentalis: per
 quae sic afficitur rei de illis dicitur tunc denominativum. Dicitur quod terminus denominativus sumit appellatio ab alio
 termino a nomine abstracto, sive a forma significandi per illud non abstractum. Dicitur etiam quod solo casu differant: quod tunc
 casu significandi eadem sit ac tunc abstractum et hoc differre quod tunc dicitur significandi sit ut adiective, seu denominativum:
 tunc vero abstractum significandi eadem sit sit quod differre est casualis seu accidentalis: et hoc modo explicatur de
 finitione dicitur omnia denominativa sive sint se et voce, sive sint se et voce, quibus
 non differant in finali.

Capit 3° De Complexis, incomplexis, et regulis.

De complexis et de incomplexis agit in hoc capite. *Phil.* collocando secundo in predicamento, agno excludendum quod
na, que sic definiuntur complexa, si que ex compositione dicuntur ut homo albus, incomplexa vero dicuntur sine complexio
ne, si que nomina simplicia ut homo, Petrus. Sed ad advertendum est hanc non esse distinctionem in summa et in parte
et incomplexa: non in agendum de vocabulis, hic vero de verbis et voces significatos.

Incomplexa enim octo *Phil.* in quatuor
specie differant: una quae in subiecto non est, et de subiecto dicuntur: id est non in subiecto inchoant, et de subiecto predicantur
dicuntur ut homo qui dicitur de persona quae sit in illo rangue in subiecto. Alia si que in subiecto, et de subiecto dicuntur
ut ex hismodi si oia occia vilia. Alia de subiecto non dicuntur et in subiecto si, oia occia singularia. Alia
denique si que nec in subiecto inchoant, nec de subiecto predicantur dicuntur. v.g. dei subiecta singularia, que fiti neque
possunt, seu predicantur nisi.

Duas regulas assignat *Arist.* ad collocandum praedicamentum cognoscendum. 1^a est ex quibuslibet
quodlibet, ut de subiecto predicatur, que de predicato dicuntur, dicuntur etiam de subiecto: v.g. qui homo predicatur de nomine
et a nomine dicitur animal, etig animal predicatur de nomine. Hec regula octo *Imago* non debet intelligi de his que ex
aliis, seu quid dicitur dicuntur, non vero de his que accidentibus predicantur: et ideo quoniam homo sit species, species autem
carnis de Petro, q. solus accidentibus non dicitur. De hac regula deducitur modus arguendi qui dicitur *Phil.* agendum, nec
per accidens ut videtur. Petrus est homo, homo animal, animal vivens, vivens corpus, corpus substantia, Petrus est ani
mal vivens corpus et substantia et haec regula certissima est, si supposito tanquam appellatio in varietate. Secunda regula est
quod diversa genera non subalternata, posita diversa in specie differant habent: genera vero subalternata easdem habent
differant. genera non subalternata si quorum unum sub alio non collocatur, s. ad diversa persistent predicantur ut videtur, quod
et de predicamento subiecta, et sua de predicamento qualitatibus: genera vero subalternata si quorum unum sub alio ponitur ut
animal et vivens: vel ambo sub uno subiecto, licet non inter se ut animal et planta: quorum si habent easdem differant saltem
mediata ita ut differant imitativa animalis, sit imitativa vivens: 2^a vero etiam si possunt habere easdem differant inferas et
altimas, non tamen habere easdem differant subalternas.

Capit 4° De Divisione entis in decem predicamenta.

In hoc ultimo capite tradit *Phil.* generalis incomplexorum divisionem, que vocatur divisio entis realis in decem predic
menta. non est velle et substantia ut homo, vel et quidditas ut similitudo, et quale ut albus, et ad aliquid ut duplus, ubi velle
in foro, vel quidditas ut habitus, vel situs ut iacere, habitus ut esse amatus, et actio ut ut scire, et passio ut nocere, que oia
decem predicamenta si, que divisionem ex vint aliqui aversos et univocis in univocata, q. dicitur esse esse univocis respectu sui
ut inferiorum; alij vero esse analogi in analogata, non descendit esse et analogis respectu decem predicamentorum, ideo ut aliqua
notitia de analogis habeatur. *Phil.*

Explicitum Quid et quomplex sit Analogia S. I.

Inter univoca et equivoca si alia media que analogia vocantur et sic definiuntur analogia si quorum non est *Phil.* ratio
vero subiecta significata per eorum partem eandem et partem diversa: hoc est diversa simple, et eadem *Phil.* quid. Conveniunt
ex univocis et equivocis in nomine *Phil.* et ab illis differunt q. ratio non est una diversa sicut in equivocis, nec uno eodem
ut in univocis. Et ex analogia sit id quod opposita ideo divisione aliqua analogata, quia oppositionis in aliqua parte sui
quodam tempore debet dari inter duo extrema saltem. *Phil.* ad se ipsum non dicit ordinem, seu oppositionem. Analogia dividitur
in analogia inaequalitatis, attributionis, et proportionis seu proportionalitatis: analogia inaequalitatis que *Phil.* et *Phil.* vocantur,
si quorum non est *Phil.* ratio vero significata inaequalitate partium ad inferioribus ratione differant. haec analogia reperitur
in oibus univocis ac inde non est specie analogia q. talis inaequalitas non dicitur ex parte *Phil.* et *Phil.* respectu hominis,
et equi: etiam differant vnde non opponitur univocis; et sic haec analogia relicta quia non logica s. *Phil.* alia ana
logia vera logica explicabo; 1^a est analogia attributionis et sic definitur est cuius non est *Phil.* ratio vero significata simple
diversa, et eadem *Phil.* ut hoc non est ratio respectu animalis, medicinae, et vivens, que oia dicitur ratio ab eadem ratione, que est
diversa, s. diverso modo illi respicitur: non animal dicitur ratio a ratione, que in tumore et *Phil.* dicitur; medicina vero dicitur ratio
ad ipsam rationem, q. illi causat, et vivens, q. ex significat. Dicitur analogia attributionis q. analogia minus principalia attri
buitur et ordinantur ad principalia analogata ut patet in medicina, et vivens que dicitur ratio per se ad rationem ani
malis, q. est analogata magis principia, agno analogata minus principalia aliquo dependet tempore dicitur, et *Phil.*

Analogia
proportionalitatis est que versatur inter duas proportionales et definitur cuius non est *Phil.* ratio vero significata est simple
diversa, et eadem *Phil.* et similitudinis: sic patet dicitur analogia proportionalitatis respectu cordis, fontis, et ignis
si: sic unum dicitur analogia respectu fontis, ignis, et fontis: non sicut cor dicitur ignis, ita fontis dicitur ignis, et ignis dicitur
unde in hac proportionalitate datur proportio cordis ad vitem, et fontis ad ignem, et ignis ad aquam, et ideo dicitur quod ad analogiam
proportionalitatis requiritur tripartitio, vnde ad analogiam attributionis dupliciter dicitur. Haec analogia proportionalitatis sequitur vnde
sua *Phil.* ratio, dicitur *Phil.* ratio non est *Phil.* et proportionis ad creaturas: ut ex *Phil.* dicitur ratio non est *Phil.* ratio
esse, vnde ratio, et creatura, et analogia ad creaturas, quatenus dicitur effectus proportionatus illi quod dicitur
hoc ratio, creatura, et creatura. Sed ut clarum quilibet analogia cognoscatur adverte quod in analogia proportionalitatis ratio
analogia est in vna in utroque analogata: in analogis vero attributionis est in vna in uno, et extinguitur in alio, ut patet
in exemplis oppositis. Et sic suffragat de explicando analogia, que apponitur authoritatem *Phil.* in explicando, et confandi
haec, et ideo ad eorum plura ad oblationes sequi consilium *Phil.* et *Phil.* quod equivocas in his proportionalibus ratio per
vntimmo etig latet, et talis latet quod penultimum illis explicari intendit plus confusis, que explicari audientibus et
legentibus infert.

Advertendum etig est dependet, et *Phil.* causae analogia. 1^a potest potest: materia, quorum unum dependet
ad alio non participant equaliter ratio *Phil.* et *Phil.* ratio non est univoca; et in illa dicitur *Phil.* et *Phil.* est analogia. dependet, coart
analogia.

analogis = Et de transcendencia probatur nota per se transcendens et illud, q. taliter participatur ab inferioribus, ut in illis intente
 inobstante usque ad ultimas distictas ita ut nullus per se seu filio separetur de cuius conceptu a sit: ut ens q. ita transcendet
 inferiora ut nulla filio separetur nec in substantia, nec in acci, nec in homine, nec in quolibet alio, quod in sit esse et essentia
 ens: quod posito. Probatur 2^a pars: transcendencia facit quod inferiora transcensa divergant et dividuant in ipsa rase. Tunc tunc
 cendit: hoc est de analogo ut patet: q. transcendencia causat analogis: tunc probatur arguendo in ipsa rase. Tunc divergit ens: est:
 na ens inferiora ens: in rase ens: divergit: quod dividuantur: probatur: talia inferiora disticta intente per se disticta
 disticta si filio ens: et in ipsa rase transcendens est disticta et diversitas: q. inferiora divergit et dividuantur in ipsa
 rase. Tunc transcendencia causat analogis: de hoc firmari sit.

Quest. 1^a An ens transcendens sit simpliciter inferius

D. D. Placita. S. 1.

Subtilis et inces metus disputatio hec mihi difficilis apparet, ad cuius perceptionem advertendum est quod ens explicatur
 per hoc quod fiat appropinquans ad existens, vel per habere esse, per negare quiescere, seu per hoc quod opponitur nichilo: et dicitur dicit
 dicitur in ens nominali, et participiale: ens participiale dicitur sic a participio verbi esse, quod est ens: ens est significat actus
 existens, sive existendi, ideo ens participiale significat ens actu existens, seu productum: ens nominali significat ens, seu primum radicale primum
 quod ad extra: et de ente in hac 2^a acceptione loquimur in presentibus. Secundo advertitur quod de quod resolutio fuerit debet adprobatur
 analogi proportionalitatis, in quibus rase analogia intrinseca est: in quibus rase analogia extrinseca est: hoc modo analogi respectu ens: et ens
 nunc, substantia et accidentis, ut quod: de se videtur. 3° advertitur quod participiale aliq. ex participiale et totali aliq. ut cap. de den. q. 3. cap. de
 caty est: et rase abstracta an dicitur hic participiale deominatur simpliciter percipio. Sed per has primas datur alio, que a hinc de
 citur: q. quid, existens, et imperfecta, et est qua dicitur una substantia explicite, et alia implicite ut rase dicitur rase ens: q. de se
 4° advertitur quod conceptus aliq. ex aliq. et alia dicitur, q. de utraque diversitas procedit: conceptus filio est actus intus: q. de se
 et illi respondentis: conceptus vero obiectibus est ipsa res cognita et representata: hinc posita. Tunc 1^a parte de se obiectibus ens non
 procedit simpliciter, s. rase q. quid actus inferioribus, et que in suo conceptu actualitate includunt: ita dicitur hinc et hinc. Tunc ad
 thoma, Avicenna, Averroes, et philosophi: nec non Fonseca, Lopez et alij quos citat et requiritur. Cuius Agrippa in h. 2^a 1^a affirmat da
 si ens conceptus ens simpliciter et hinc percipio actus inferioribus: ita dicitur ex libro Scholasticus. Eximius Doctor, Suarez, Diego, qui
 edo, et Tunc Doctor Societatis archiepiscopi defendit principales hinc et Tabernus, Lotus, Capreolus, Zurab, Dicit, et h. 1^a 1^a Aborda qui
 bus sit.

Nostra Conclusio S. 2.

Conceptus obiectibus ens simpliciter abstractione totali actus percipio inferioribus: sic Ang^l. Preceptor plusibus in locis expresse q.
 l. de veritate. art. 1° ubi sic loquitur: conceptus ens est simplicissimus et primus in determinacione ad substantiam quocumque dicitur de
 minari a potest quod simpliciter percipio non est, et rase non percipio simpliciter dicitur actu ex hinc substantia inferiora determinacione
 q. ens simpliciter percipio. Tunc id est. 1° 1^a p. q. 5. art. 3. ad 1° ait: dicitur quod substantia, quocumque, et equalitas dicitur ens appli
 cando illud ad aliquo quidditatem seu magis: non dicitur nisi rase simpliciter percipio. conceptus dicitur ens est simpliciter
 percipio. Probatur: tunc datur percipio simpliciter quando cognoscitur vray alio non cognito: potest cognoscitur
 non cognitur inferioribus: ens percipio simpliciter actus inferioribus: tunc dicitur ex definitione percipio, et a positivitate
 generis: pro minari: inferiora ens: de conceptu ens: q. q. Ignorantia ens non Ignorantia inferioribus: tunc dicitur, q. substantia
 ut de dicitur ens: q. probatur: quilibet res cognoscitur potest sine eo, quod non est de ens illa, et quilibet res optime
 cognoscitur cognita ens illa: inferiora ens: de conceptu ens: q. Secundo probatur rase subtili Doctorum: intus
 certus de vray et dubius de alij habet conceptus distinctus illius, de quo est certus, et conceptus de quibus est dubius: intus via
 dicitur potest ea certis quod dicitur quod dicitur sit ens, et dubius an sit accidens, substantia, Deus aut creatura: datur conceptus
 obiectibus ens simpliciter percipio a conceptu substantia, et accidentis, Dei, et creaturae. tunc est manifesta: q. conceptus dubius et certus
 si oppositi, a dicitur requirit eisdem rei simul, et rase eandem rase dicitur. Tunc probatur: q. Certi fuerit certi quod hinc et ignis
 certus ens, dubitabat vray an certus Deus, an creatura: et de quocumque plus hinc certi sunt quod certus ens, et dicitur
 an sit substantia, vel accidens: q. Tunc: si ens dicitur conceptus simpliciter percipio, vel ens significat substantiam, vel accidens, vel vray?
 si significat substantiam: q. in possumus dicere accidens est ens, q. id est et de dicere accidens est substantia quod est falsum, si ens sig
 nificat accidens: q. in possumus affirmare substantiam et ens, q. hoc id est foret hinc vray substantia est accidens, q. et sequitur.
 si ens significat vray: q. in possumus dicere substantia est ens, accidens est ens, q. hoc id est et de dicere substantia est accidens
 et substantia, accidens est substantia et accidens, et hoc est absurdum: q. negare conceptus ens simpliciter percipio. Tunc officina hinc rase
 inquirere in vray, et quae aduersario abire facit. et prima est solutio Caietani auctenti ens absolute generis: et rase: actus
 et immediate dicitur disticta: sed dicitur est: q. conceptus ens absolute sumptus vel actu dicitur disticta, vel am: si hoc vray
 q. ens simpliciter percipio actus inferioribus. si percipio: q. de quocumque verificatur ens verificatur disticta: idque ens dicitur
 et substantia est ens, et substantia est accidens et substantia, Deus, et creatura, quo nihil abuectus, a dicitur hinc vray substantia
 alij ens dicitur inferiora a simul et copulati, s. distincti, et rase predicaciones seu affirmaciones de ente distincta et. Sed dicitur
 est 1° implicat quod substantia sit accidens, et substantia: q. et rase implicat quod ens actu dicitur disticta distincta. 2° si ens dicitur
 sunt actu disticta copulatiue substantia et hoc dicitur substantia et accidens, q. sequitur: q. non inuenitur quod substantia
 sit hoc distincta substantia vel accidens: q. in minus sequitur ens continere disticta distincta, q. simul. 3° si ens dicitur
 disticta disticta distincta, vel dicitur percipio, h. in alio, a, h. ad alio: rase est rase rase vray q. alio, q. h.
 potest substantia quod et alij dicitur Loannes a 1° thoma rase ens actu implicite includere substantiam, et accidens: illa
 tunc in expresse a dicitur in percipio in inferiora de substantia, q. ens de substantia predicatur: hinc ens rase significat
 substantiam, quod percipio ut dicitur distincta limitari q. rase. hinc rase aduersario instat: dicitur hinc substantia nobis vray in
 verbum animal simpliciter procedit ad disticta, illa que actu a dicitur, q. alias de quocumque predicatur animal, predicatur
 disticta: rase modo potest aduersario respondere percipio alij id est, q. percipio, a dicitur a percipio disticta, ut percipio percipio: vel q. percipio
 caty

casu limitari per rationem. 2° idem nobis assentit subiecto, ubi dicitur in de collectione individui, q. de quo supra predicatur sua
 ubi, predicatur sua individua ut animalis. Hic tunc manifeste eliditur, si vera est dicta ratio: q. vera est. Sic tunc
 vero et limitari eade subiecto. Hic tunc plura in proa, q. vera q. plura dicit actu immediati: ut pt in animalis, q. de q. de
 casu de homine n predicatur in soluta contento in proa, q. de vero videri resibile actu in animalis. Sed qui ratio
 nobilitas loquere respert cu Complectensibus ens dicitur actu sua inferiora non copulatiue, nec discretiue, nec absolute resp
 ta, sine cu peculiaris ratio: ut proportionabilis ratio: unde quando ens predicatur de subiecto, n predicatur accidit, q.
 tunc ens solum supponit subiecta ut dicitur proportionabilis cu accidenti. sed contra est t. q. ens dicit actu sua inferiora
 cu peculiaris ratio: q. predicantur simple ab illis cu peculiaris ratio. 2° q. dicitur ens actu dicit inferiora ut proportionabilis si
 melius, vel ens dicitur ut subiecto, et accidenti, vel non: si hoc 2° q. ens simple predicant a vera subiecto, et accidit. si t. dicitur
 eade officio ratio facta tunc proa cu falsis, q. de predicatur ens de subiecto, predicatur etiam accidit, ut dicitur est. 3° subiecto
 et accidit adhuc ut proportionabilis ratio: n si de Deceptu accidit, n ideo tunc de illius Deceptu, q. ens est proa in illis inobis
 putari: etiam inobis in illis adhibere ad peculiaris ratio, q. potest sic int. de Deceptu ens xtra subiecto: q. = Denique: xtra subiecto
 ens dicitur immediati subiecto ut proportionabilis cu accidenti, et accidit ut proportionabilis cu subiecto: q. q. ens predicatur de subiecto, pre
 dicatur subiecto ut proportionabilis cu accidenti, et accidit ut proportionabilis cu subiecto. q. q. non de subiecto verificari debet quod
 tunc proa actu immediati. Hic tunc respert q. de ens predicatur de subiecto, idem solum tunc subiecto tunc ens dicitur inobis in vero
 dicitur actu implicito dicitur, q. analogo solum predicatur cu ratio ens: q. solum proa predicantur. Hic tunc ens animal ratio ens
 est de Deceptu ens proa, q. implicito hominis, et de quocumque predicatur ratio, predicatur animal ratio: q. deinde: per hoc ens non
 si de Deceptu ens proa, et tunc de unus Deceptu fuerit ens, si ens ens attribuitur: q. tunc proa idem xtra aduersario genus n dicitur
 actu immediati inferiora adhuc implicito, q. quia q. animal ut predicatur de homine, predicatur etiam subiecto, et inobis: q.
 si posse et in alio includitur actu in ens, q. ens predicatur de subiecto, predicatur etiam de illa accidenti. Denique: de dicitur
 subiecto est ens, ens predicatur de subiecto: red in proa quid dicit illud proa ens: vel dicit conceptu ob inferioribus simple quibus
 vel ipse inferiora: n t. dicitur intentio: si 2° q. q. ens predicatur etiam si sic analogo, predicatur inferiora et dicitur de sub
 iecto predicatur accidenti: q. q. ens predicatur de subiecto, predicatur de illa id quod significat hoc nomen ens;
 sed quod significat hoc nomen ens si ipse inferiora, tunc aliqua ratio ab illis simple proa: q. = Ultimo respert Thomae
 notat ratio vim habere in non transcendentibus, que non si de Deceptu dicitur, recit vero in transcendentibus, de quo
 sum numerus est ens, et ideo creatio inobis in dicitur, q. de hoc proa ens non potest. sed ita est licet
 ens sit de Deceptu dicitur: dicitur vero non si de Deceptu ens: q. ens ex transcendentia inferiora dicitur non posse per
 cindere ad ens, n tunc ens n posse predicantur a dicitur: q. pt in si. Hic tunc xtra quos genus predicantur ab, predicantur vo
 animal ab homine, et leone, n tunc edra: q. ens genus sit de Deceptu proa inferiora: q. ens vero n si de Deceptu generis
 qui ista opponit assentit genus non ad predicantur, sed a dicitur tunc predicantur. sed ita est: n genus a dicitur so
 ly predicantur precisione partiali cu mutua exclusione: ab speciebus vero precisione totali, ut ex logica dicitur: q. et in ens non
 possit ens inferioribus predicantur precisione partiali defectu mutua exclusionis, poterit tunc ab illis predicantur precisione
 partiali. = Deinde: animal predicantur ab his, per accidit ad que dicitur tunc proa, superius, et tunc proa: q. tunc proa habet per
 accidit ad species, et ad dicitur: q. = Insuper: species hominis dicitur predicantur non a Petre, et a Paulis, sed a Petro, et
 Paulo: q. animal predicantur ab speciebus, nimirum ab homine et leone. = Denique: tunc in nota de Trinitate assentit ratio dicitur
 nq. et transcendentem ratio dicitur, et ab illis simple obice predicantur: q. quibus ens sit transcendentem, poterit obice predicantur
 re: unde tunc vel hic debent dicitur precisione simple, vel illo in dicitur argere, h. indigne predicantur. sed dicitur
 in dicitur nq. dicitur de eade sumpe inferiora: in creatio vero ratio finitatis et limitatis. = Quidam ita est: non est transcendentem
 ratio inferiora, que ratio limitatis: illa n impedit precisione simple: q. tunc proa: = Nec valet dicitur ratio dicitur transcendentem
 in si dicitur, et in si dicitur: et in hoc dicitur predicantur, non aut in illa: non valet nq. ens non potestens ita dicitur de ente
 dicitur: q. nota dicitur predicantur a relationibus in si dicitur, et non in si dicitur: in si dicitur predicantur ab ipse in si dicitur: amplius di
 cimus ens actu inferioribus, que nota dicitur in si dicitur, et in si dicitur: potest ratio predicantur ens actu inferioribus
 h. = Denique: si nota dicitur predicantur, siue non, tunc tunc est magis inobis relatione, que ens inferiora, et tunc nota dicitur
 cura predicantur: q. et ens.

Argumentorum Solutio S. S.

Argumentum 1°: ens est transcendens inobis que in nobis non dicitur ut dicitur dicitur ita dicitur: q. requirit simple predicantur. q. b
 tur d. q. proa transcendentem est de nota transcendentem: quod est de nota alium requirit ab illo predicantur, et ita idem est cu ratio.
 Deinde ante nego dicitur, ad proa dicitur magis, nego minus: nq. ens sit de Deceptu dicitur: dicitur vero n si de Deceptu ens: q.
 quod sufficit ad illius ratio: ut videtur est in animalis, quod ens sit de nota hominis, et leonis, ab illis quibus: q. homo vero
 n si de Deceptu animalis: nec transcendentem impedit ratio: ut potest in nota dicitur et predicantur, et tunc proa: q. = Dicitur: ratio
 est separata: q. quod est de nota alium, requirit ratio ab illo: q. ens requirit ratio, nec predicantur a dicitur. = Dicitur: ratio
 ens separata est separata reali et rationis: intentionalis dicitur magis: et tunc proa minus: requirit ratio ab illo separata
 reali et rationis dicitur: intentionalis vel dicitur: mutua dicitur: non mutua nego minus et dicitur dicitur eade modo. = si di
 cas quod dicitur requirit ratio ad ens: q. nec ens a dicitur. Non valet: nq. ens quod ens debet esse vni proa non dicitur
 si sine alio, quod sine illo dicitur si potest: ut ens dicitur requirit sine extremis: bene tunc ex tunc sine unione: ratio n po
 test cognosci sine eo, tunc vero, si est absolutus cognoscitur sine relatione: volens n p cognosci sine eo, si bene obice sine volitione et
 sic de alio. = Inde etiam separata reali non mutua requirit: non tunc intentionalis, que sit p ratio seu dicitur, que non
 me potest attingere vni proa sine alio, et si hoc sine illo dicitur requiritur sit: ex quo ens quod vni proa dicitur et
 requiritur intentionaliter ab alio, quod ab illo requirit ratio, nec dicitur: Nam si plura proa de nota alium ens, que
 de nota talis proa non est: ut animal est de nota hominis, homo vero de nota animalis n est, et ideo quibus homo requirit
 dicitur sine animalis, potest animal cognosci sine homine. Ex qua nota dicitur quod cu dicitur dicitur ens, n vero ens
 per dicitur, dicitur n potest cognosci, nec ratio intentionaliter ab ente, bene tunc ens a dicitur. = Et ipse aduersarij alij
 specie dicitur debent in ente separata dicitur, quod ratio debent in dicitur tunc ens: nq. xtra ipse: dicitur ut proa est
 dicitur et dicitur ens: Deceptu vero ens n est ratio, nec debet proa, et ita sit in alio. = Deinde de nota expansionis ens de

quod quia aliqui... analogi... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata...

negatur... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata...

adversus... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata...

hoc manet... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata...

concordia... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata...

quod... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata...

modus... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata...

tunc... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata...

in... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata...

quod... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata... ratio... significata...

11

11

Barre

Non quiescit: qd' ita uti que dicitur ad per se ut ita d' differendi fite actu: ita eni que dicitur ad per se est ita eni que ab illo p'ndit;

Porit diversitas radicali dicitur analogie fite actu: eni ut p'cedit n' est diversitas fite actu: nec analogie fite actu: Deinde aut' nego d' q' ana-

logia fite actu et quid dicitur ad quod diversitas radicali que datur in sua abstracta dicitur in hoc q' in illo statu actu dicitur ex parte, ut

dicitur sit ita d' differendi fite actu, est sufficiens fundamenti: admodum quo dicitur in sua abstracta soly est radicali dicitur in

exigua ut dicitur ad inferiora sit in illis ita d' dicitur fite actu et hoc sufficit ad univocam fite actu: et dicitur sit ita d' differendi fite actu:

ergo eni ut p'cedit analogie fite actu: et tunc ergo dicitur ad diversitas n' dicitur: Sed ita via h'c intabli nos ut quidam dicitur ait ad h'c:

q' eni actu dicitur diversitas radicali: q' quando eni p'cedit de substantia p'cedit diversitas radicali quo actu dicitur eni seipete acci-

dent: ita dicitur que eni dicitur substantia est eni ac substantia est id quod p'cedit dicitur accidens a substantia: hoc est falsum, alias substantia

est de seipete accidenti: Responsum: Deinde utraque d'q' negando explicat illud, q' eni diversitas radicali sit exigua in actu ut sit ita d' fite di-

ferendi in inferioribus operari potest et dicitur q' substantia ex parte q' dicitur ad per se accidens sit in illo ita d' fite differendi: nec inphi-

cat quod univocam dicitur, quia h'c impossibilitas n' absoluta: sed supra quod sit q' substantia dicitur, est.

Argumentum 2: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur:

Argumentum 3: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur:

Argumentum 4: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur:

Argumentum 5: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur:

Argumentum 6: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur:

Argumentum 7: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur:

Argumentum 8: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur:

Argumentum 9: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur:

Argumentum 10: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur: p'cedit dicitur univocam dicitur:

Argumentationum Oblatio 3.4

Argumentum 1: argo quod dicens fuit et habens, quae inquit quare homo est possibilis, et quare...

1a est in actu possibilis, in statu possibilis...

2a est in actu possibilis, in statu possibilis...

3a est in actu possibilis, in statu possibilis...

4a est in actu possibilis, in statu possibilis...

5a est in actu possibilis, in statu possibilis...

6a est in actu possibilis, in statu possibilis...

7a est in actu possibilis, in statu possibilis...

8a est in actu possibilis, in statu possibilis...

9a est in actu possibilis, in statu possibilis...

11

11

111

Sed: homo ad sua propria essentialia ut animalia Iuvenientia nunguis fuit in p[ro]p[ri]o; sed in dicta p[ro]p[ri]a constitutus de hoc p[ro]p[ri]o accipit, ut dicitur
 h[ic] Iuvenientia; q[ui]a ut Iuvenientia possibilia, sed actu = 3; in hac p[ro]p[ri]a homo est animal, p[ro]p[ri]e animal ut Iuvenientia possibilia, n[on] di
 tinguitur p[ro]p[ri]o de p[ro]p[ri]o necesse. a p[ro]p[ri]o de p[ro]p[ri]o d[ist]inguuntur, hoc admittit d[ist]inguuntur in actu; nec d[ist]inguuntur in p[ro]p[ri]o; quia requiritur regula p[ro]p[ri]a; et sic hoc p[ro]p[ri]o
 homo est ab ip[s]o, si intelligatur de albedine ut possibilia Iuvenientia est semper p[ro]p[ri]a; ut dicitur; q[ui]a = 4; in hac p[ro]p[ri]a h[ic] est animal, p[ro]p[ri]e animal
 nobis actu hominis est animal, et animal actu q[ui]a hoc est ab ip[s]o vero est; q[ui]a = 5; q[ui]a ita est, sicut a d[ist]inguuntur cognoscitur et affirmatur
 actu; ad ip[s]o d[ist]inguuntur hominis est actu, videtur, animal et sic; ad ip[s]o est actu; n[on] est nihil, n[on] est possibilia; n[on] est nihil; tradidit p[ro]p[ri]o
 omnino. 6: ad eo quod res est, vel n[on] est p[ro]p[ri]o dicitur vera, h[ic] talia; illa p[ro]p[ri]o h[ic] ut animal est vero actualiter et p[ro]p[ri]o; h[ic] et
 animal ab ip[s]o n[on] aliquid possibilia actualiter.

His obiectio[n]ibus, in quibus vita est p[ro]p[ri]a q[ui]a d[ist]inguuntur difficultat[er] p[ro]p[ri]a. In hoc loco in
 p[ro]p[ri]o citato ex p[ar]te. 2. de veritate; erroris arguitur in p[ro]p[ri]o in p[ri]ma p[ar]te arguuntur, in quibus, esse rati[on]is et p[ro]p[ri]a, de quibus for
 mo[n]is arguitur p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o semper p[ro]p[ri]a; et sic ad ip[s]o cognoscitur a d[ist]inguuntur; et tunc ip[s]o in d[ist]inguuntur alig[ua] et actualiter; q[ui]a = 7; et tunc p[ro]p[ri]o
 rati[on]is semper p[ro]p[ri]a; ad d[ist]inguuntur est quod veritas est p[ro]p[ri]a significare d[ist]inguuntur actualiter p[ro]p[ri]a; et tunc, ad quod requiritur quod n[on] existant esse
 rati[on]is vel potest significare p[ro]p[ri]a; et de d[ist]inguuntur rati[on]is rati[on]is existentiis, sicut n[on] existentiis existentiis; 1. modo veritas est n[on] ad d[ist]inguuntur a
 tempore d[ist]inguuntur; in 2. vero ad d[ist]inguuntur a d[ist]inguuntur tempore, et tempore ampliat ad futurum p[ro]p[ri]a; et p[ro]p[ri]a; et p[ro]p[ri]a; et p[ro]p[ri]a; et sic modo
 m[od]o veritas in p[ro]p[ri]a; semper p[ro]p[ri]a; veritas; quare in hac p[ro]p[ri]a homo est animal, n[on] significatur quod homo est, vel habet et actu; quod
 homo est animal, id est q[ui]a de vita hominis est animal; sicut homo et animal existant sicut a d[ist]inguuntur modo quo fuerit homo est animal.

Quibus
 p[ro]p[ri]a ad h[ic] d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur nego magis, ad ip[s]o d[ist]inguuntur p[ro]p[ri]a; nego d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur eni[m] illa; p[ro]p[ri]a; stat in hoc quod h[ic] p[ro]p[ri]a homo potest et ani
 mal, loquitur d[ist]inguuntur de homine p[ro]p[ri]a; h[ic] vero h[ic] est animal, indifferens est, ut intelligatur de p[ro]p[ri]a; vel existenti; quare si intelli
 gitur de p[ro]p[ri]a; n[on] d[ist]inguuntur ab ip[s]o; q[ui]a d[ist]inguuntur veritas; unde ip[s]o impugnat[ur] in adversariis p[ro]p[ri]a; q[ui]a; n[on] extra ip[s]o h[ic] p[ro]p[ri]o homo
 potest et animal est vero; i. vero n[on] est, si ab ip[s]o homo est actu animal ut p[ro]p[ri]a; = Ad 23 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; n[on] quia fuit in p[ro]p[ri]a; d[ist]inguuntur
 ta a p[ro]p[ri]a; p[ro]p[ri]a; d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur nego magis, et d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur nego d[ist]inguuntur; si enim homo p[ro]p[ri]a; est in p[ro]p[ri]a; ad se ip[s]o; quidni
 ly quod sit in p[ro]p[ri]a; ad ip[s]o p[ro]p[ri]a; essentialia. Ad 33 nego magis, ad ip[s]o d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; si intelligatur de albedine ut possibilia et d[ist]inguuntur
 Iuvenientia d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur ut possibilia et necesse. nego magis, et d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; d[ist]inguuntur eni[m] est hominis p[ro]p[ri]a; et in p[ro]p[ri]a; ad albedine ut ad ip[s]o; d[ist]inguuntur
 sicut et in p[ro]p[ri]a; ad animal ut ad ip[s]o; necesse; ad modo quo d[ist]inguuntur in p[ro]p[ri]a; d[ist]inguuntur quibus p[ro]p[ri]a; et ip[s]o; ad d[ist]inguuntur in multis d[ist]inguuntur
 generis; h[ic] vero ad ip[s]o; in multis essentialiter rati[on]is est q[ui]a in hac p[ro]p[ri]a; homo potest et ab ip[s]o; significatur h[ic] habere p[ro]p[ri]a; radicaliter ad albedine
 d[ist]inguuntur que p[ro]p[ri]a; radicaliter est p[ro]p[ri]a; essentialiter h[ic], et ideo n[on] videtur quod d[ist]inguuntur p[ro]p[ri]a; semper p[ro]p[ri]a; veritas; sed h[ic] p[ro]p[ri]a; h[ic] est animal semper
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur est, q[ui]a sit de p[ro]p[ri]a; necesse. veritas ad d[ist]inguuntur a tempore; h[ic] vero h[ic] est ab ip[s]o; et rati[on]is hominis n[on] existenti; q[ui]a; sic de ip[s]o;
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur veritas significat e[st] tempore d[ist]inguuntur.

Ad 43 nego magis, ad ip[s]o d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; si intelligatur de albedine ut possibilia et d[ist]inguuntur
 Iuvenientia d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur ut possibilia et necesse. nego magis, et d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; d[ist]inguuntur eni[m] est hominis p[ro]p[ri]a; et in p[ro]p[ri]a; ad albedine ut ad ip[s]o; d[ist]inguuntur
 sicut et in p[ro]p[ri]a; ad animal ut ad ip[s]o; necesse; ad modo quo d[ist]inguuntur in p[ro]p[ri]a; d[ist]inguuntur quibus p[ro]p[ri]a; et ip[s]o; ad d[ist]inguuntur in multis d[ist]inguuntur
 generis; h[ic] vero ad ip[s]o; in multis essentialiter rati[on]is est q[ui]a in hac p[ro]p[ri]a; homo potest et ab ip[s]o; significatur h[ic] habere p[ro]p[ri]a; radicaliter ad albedine
 d[ist]inguuntur que p[ro]p[ri]a; radicaliter est p[ro]p[ri]a; essentialiter h[ic], et ideo n[on] videtur quod d[ist]inguuntur p[ro]p[ri]a; semper p[ro]p[ri]a; veritas; sed h[ic] p[ro]p[ri]a; h[ic] est animal semper
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur est, q[ui]a sit de p[ro]p[ri]a; necesse. veritas ad d[ist]inguuntur a tempore; h[ic] vero h[ic] est ab ip[s]o; et rati[on]is hominis n[on] existenti; q[ui]a; sic de ip[s]o;
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur veritas significat e[st] tempore d[ist]inguuntur.

Ad 43 nego magis, ad ip[s]o d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; si intelligatur de albedine ut possibilia et d[ist]inguuntur
 Iuvenientia d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur ut possibilia et necesse. nego magis, et d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; d[ist]inguuntur eni[m] est hominis p[ro]p[ri]a; et in p[ro]p[ri]a; ad albedine ut ad ip[s]o; d[ist]inguuntur
 sicut et in p[ro]p[ri]a; ad animal ut ad ip[s]o; necesse; ad modo quo d[ist]inguuntur in p[ro]p[ri]a; d[ist]inguuntur quibus p[ro]p[ri]a; et ip[s]o; ad d[ist]inguuntur in multis d[ist]inguuntur
 generis; h[ic] vero ad ip[s]o; in multis essentialiter rati[on]is est q[ui]a in hac p[ro]p[ri]a; homo potest et ab ip[s]o; significatur h[ic] habere p[ro]p[ri]a; radicaliter ad albedine
 d[ist]inguuntur que p[ro]p[ri]a; radicaliter est p[ro]p[ri]a; essentialiter h[ic], et ideo n[on] videtur quod d[ist]inguuntur p[ro]p[ri]a; semper p[ro]p[ri]a; veritas; sed h[ic] p[ro]p[ri]a; h[ic] est animal semper
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur est, q[ui]a sit de p[ro]p[ri]a; necesse. veritas ad d[ist]inguuntur a tempore; h[ic] vero h[ic] est ab ip[s]o; et rati[on]is hominis n[on] existenti; q[ui]a; sic de ip[s]o;
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur veritas significat e[st] tempore d[ist]inguuntur.

Ad 43 nego magis, ad ip[s]o d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; si intelligatur de albedine ut possibilia et d[ist]inguuntur
 Iuvenientia d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur ut possibilia et necesse. nego magis, et d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; d[ist]inguuntur eni[m] est hominis p[ro]p[ri]a; et in p[ro]p[ri]a; ad albedine ut ad ip[s]o; d[ist]inguuntur
 sicut et in p[ro]p[ri]a; ad animal ut ad ip[s]o; necesse; ad modo quo d[ist]inguuntur in p[ro]p[ri]a; d[ist]inguuntur quibus p[ro]p[ri]a; et ip[s]o; ad d[ist]inguuntur in multis d[ist]inguuntur
 generis; h[ic] vero ad ip[s]o; in multis essentialiter rati[on]is est q[ui]a in hac p[ro]p[ri]a; homo potest et ab ip[s]o; significatur h[ic] habere p[ro]p[ri]a; radicaliter ad albedine
 d[ist]inguuntur que p[ro]p[ri]a; radicaliter est p[ro]p[ri]a; essentialiter h[ic], et ideo n[on] videtur quod d[ist]inguuntur p[ro]p[ri]a; semper p[ro]p[ri]a; veritas; sed h[ic] p[ro]p[ri]a; h[ic] est animal semper
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur est, q[ui]a sit de p[ro]p[ri]a; necesse. veritas ad d[ist]inguuntur a tempore; h[ic] vero h[ic] est ab ip[s]o; et rati[on]is hominis n[on] existenti; q[ui]a; sic de ip[s]o;
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur veritas significat e[st] tempore d[ist]inguuntur.

Ad 43 nego magis, ad ip[s]o d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; si intelligatur de albedine ut possibilia et d[ist]inguuntur
 Iuvenientia d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur ut possibilia et necesse. nego magis, et d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; d[ist]inguuntur eni[m] est hominis p[ro]p[ri]a; et in p[ro]p[ri]a; ad albedine ut ad ip[s]o; d[ist]inguuntur
 sicut et in p[ro]p[ri]a; ad animal ut ad ip[s]o; necesse; ad modo quo d[ist]inguuntur in p[ro]p[ri]a; d[ist]inguuntur quibus p[ro]p[ri]a; et ip[s]o; ad d[ist]inguuntur in multis d[ist]inguuntur
 generis; h[ic] vero ad ip[s]o; in multis essentialiter rati[on]is est q[ui]a in hac p[ro]p[ri]a; homo potest et ab ip[s]o; significatur h[ic] habere p[ro]p[ri]a; radicaliter ad albedine
 d[ist]inguuntur que p[ro]p[ri]a; radicaliter est p[ro]p[ri]a; essentialiter h[ic], et ideo n[on] videtur quod d[ist]inguuntur p[ro]p[ri]a; semper p[ro]p[ri]a; veritas; sed h[ic] p[ro]p[ri]a; h[ic] est animal semper
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur est, q[ui]a sit de p[ro]p[ri]a; necesse. veritas ad d[ist]inguuntur a tempore; h[ic] vero h[ic] est ab ip[s]o; et rati[on]is hominis n[on] existenti; q[ui]a; sic de ip[s]o;
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur veritas significat e[st] tempore d[ist]inguuntur.

Ad 43 nego magis, ad ip[s]o d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; si intelligatur de albedine ut possibilia et d[ist]inguuntur
 Iuvenientia d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur ut possibilia et necesse. nego magis, et d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur; d[ist]inguuntur eni[m] est hominis p[ro]p[ri]a; et in p[ro]p[ri]a; ad albedine ut ad ip[s]o; d[ist]inguuntur
 sicut et in p[ro]p[ri]a; ad animal ut ad ip[s]o; necesse; ad modo quo d[ist]inguuntur in p[ro]p[ri]a; d[ist]inguuntur quibus p[ro]p[ri]a; et ip[s]o; ad d[ist]inguuntur in multis d[ist]inguuntur
 generis; h[ic] vero ad ip[s]o; in multis essentialiter rati[on]is est q[ui]a in hac p[ro]p[ri]a; homo potest et ab ip[s]o; significatur h[ic] habere p[ro]p[ri]a; radicaliter ad albedine
 d[ist]inguuntur que p[ro]p[ri]a; radicaliter est p[ro]p[ri]a; essentialiter h[ic], et ideo n[on] videtur quod d[ist]inguuntur p[ro]p[ri]a; semper p[ro]p[ri]a; veritas; sed h[ic] p[ro]p[ri]a; h[ic] est animal semper
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur est, q[ui]a sit de p[ro]p[ri]a; necesse. veritas ad d[ist]inguuntur a tempore; h[ic] vero h[ic] est ab ip[s]o; et rati[on]is hominis n[on] existenti; q[ui]a; sic de ip[s]o;
 d[ist]inguuntur d[ist]inguuntur veritas significat e[st] tempore d[ist]inguuntur.

Caput. 6. De proprietatibus entis.

Invenitur in quibusdam auctoribus est an proprietates entis sint vere passiones, an vero solum debent dici attributa. Eximius
 Suarez negat entia vere esse passiones possibiles, illique dedit attributa; n[on] extra ip[s]o que vere passiones d[ist]inguuntur debent esse
 rati[on]is has quatuor delimitationes. 1. quod ip[s]o passio sit aliqua res, et non passio nihil. 2. et d[ist]inguuntur ex ip[s]o et a subiecto. 3. ut ex ip[s]o d[ist]inguuntur
 accipitur. 4. denique quod subiectum non sit de ip[s]o p[ro]p[ri]a; passiones; ut q[ui]a p[ro]p[ri]a; d[ist]inguuntur entis definit 2. et 4. d[ist]inguuntur et d[ist]inguuntur rati[on]is vere
 passiones; n[on] vero rati[on]is attributa; q[ui]a h[ic] similes delimitationes n[on] accipiunt. = Item d[ist]inguuntur q[ui]a. 1. p[ro]p[ri]a; ad Aristoteli act. 2. ad 2. q[ui]a vero eodem viis
 h[ic] tres p[ro]p[ri]a; attributa; et p[ro]p[ri]a; passiones, quatenus ista ista d[ist]inguuntur in eodem p[ro]p[ri]a; passio d[ist]inguuntur subiecto n[on] d[ist]inguuntur et essentialiter.
 d[ist]inguuntur p[ro]p[ri]a; aliquid possibile q[ui]a ip[s]o q[ui]a p[ro]p[ri]a; arido d[ist]inguuntur est ens in ip[s]o habere proprietates, que attributa, et p[ro]p[ri]a; passiones n[on] ut d[ist]inguuntur
 ex d[ist]inguuntur 2. metaph. lect. 4. ubi ait: entis in quibus est ens ip[s]o rati[on]is passiones n[on] ab ip[s]o. = Item d[ist]inguuntur q[ui]a. 1. p[ro]p[ri]a; ad Aristoteli act. 2. ad 2. q[ui]a vero eodem viis
 tres passiones entis, cum est d[ist]inguuntur act. 2. q[ui]a est ens ip[s]o n[on] est rati[on]is et attributa entis vere esse appellare passiones ip[s]o; arido 2.
 d[ist]inguuntur adhibenda d[ist]inguuntur p[ro]p[ri]a; de passionibus transcendentalibus. 4. adhibere potest si intelligatur de ip[s]o n[on] intelligatur de ip[s]o. = Item d[ist]inguuntur q[ui]a. 1. p[ro]p[ri]a; ad Aristoteli act. 2. ad 2. q[ui]a vero eodem viis
 supposito ens habere proprietates d[ist]inguuntur est in illis assignandis, quare ista.

Quest. 1. Quot et quales sint proprietates entis. D. D. Placita S. 1.

potius appellari debet uniformitas, quae uniformitas... ex latere veritas non est intensionis... potius appellari debet uniformitas, quae uniformitas...

notat in altero, cui bona dicitur, inclinatio... debetabile dicitur bona... notat in altero, cui bona dicitur, inclinatio...

Capitulum Minimum de Divisione entis in decem predicamenta

Predicamentum appellatur Decem Categoria est id quod de inferiori... metho rade subiecti talis... Predicamentum appellatur Decem Categoria est id quod de inferiori...

deus tamen modis fieri potest... vel d'positio accidentis... deus tamen modis fieri potest... vel d'positio accidentis...

sicuti quae et qualitas entis in predicamento locati... sicuti quae et qualitas entis in predicamento locati...

Questio I. An Deus, et Christus in predicamento locati possint? A. D. Placita. S. I.

Prima sententia asserit Deum in predicamento subiecti... Primum Aduersarij, Gabriel, Johannes de Baccano... Prima sententia asserit Deum in predicamento subiecti...

Prima Conclusio S. 1.

Deus nequit discrete expressi in predicamento locati... Deus nequit discrete expressi in predicamento locati...

bus potius rade dicitur quod in predicamento discrete collocatur... bus potius rade dicitur quod in predicamento discrete collocatur...

Prima hęc ratio est Damascenus lib. 1. de fide cap. 12 ubi ait: Deus simplex est... Prima hęc ratio est Damascenus lib. 1. de fide cap. 12 ubi ait: Deus simplex est...

Secunda Conclusio S. 3.

Christus autem ut est individuum nature humane discrete ponitur... Christus autem ut est individuum nature humane discrete ponitur...

Secunda probatur: quod ponitur in predicamento debet esse subiectum... et in abstracto ponitur in predicamento.

Secunda probatur: quod ponitur in predicamento debet esse subiectum... et in abstracto ponitur in predicamento.

Secunda probatur: quod ponitur in predicamento debet esse subiectum... et in abstracto ponitur in predicamento.

Secunda probatur: quod ponitur in predicamento debet esse subiectum... et in abstracto ponitur in predicamento.

Secunda probatur: quod ponitur in predicamento debet esse subiectum... et in abstracto ponitur in predicamento.

Secunda probatur: quod ponitur in predicamento debet esse subiectum... et in abstracto ponitur in predicamento.

Quest. 3a. Quomodo Accidentia ponantur in premito? Referuntur ad S. 1.

Accidentia ponuntur in abstracto, et in concreto... et in abstracto ponitur in predicamento.

Accidentia ponuntur in abstracto, et in concreto... et in abstracto ponitur in predicamento.

Nostri Conclussio S. 2.

Accidit et in abstracto, et in concreto... et in abstracto ponitur in predicamento.

Accidit et in abstracto, et in concreto... et in abstracto ponitur in predicamento.

Sed ut dicitur in libro de anima... Sed ut dicitur in libro de anima...

...necesse est ut sit... necesse est ut sit... necesse est ut sit...

Argumenta Solvuntur 8. 3.

Arg 1. quod ponitur in... quod ponitur in... quod ponitur in...

Arg 2. accidit dicit... accidit dicit... accidit dicit...

...in subiecto... in subiecto... in subiecto...

Hanc deo opponi... Hanc deo opponi... Hanc deo opponi...

Hoc dicitur valde utile est ad plerumque intelligendum huiusmodi, idcirco etiam in expositione theologiae a magistro instituta non est alienum, quia ad ipso...

vero de supposito persona supposita, sic dicitur: est substantia completa per se subsistens incommunicabiliter alteri tamquam supposito. Persona vero...

2^a affirmat suppositum supra nos nihil positivum addere, quia magis incommunicabiliter alteri tamquam supposito: ita Scotus ex suis principiis, quae sequuntur...

Notitia Conclusio S. 2.

Substantia creata redit subsistere p aliquid sibi ite arguitur supradictis, nam p substantiam quae est totus positivus realis in se, nec...

participatio divina, p divina ita Scotus dicitur: est aliquid positivum, quod creatur p deo, sed quae negativum in parte suppositae ad...

ut dicatur verbum divinum unum et indivisibile humanitatem, non subsistere sufficit dicitur: unum, unum, ut una humana dicitur unum personam...

ad humanitatem, q. d. redit subsistere humanitatem, at in hoc dicitur dicitur: unum, unum, ut una humana dicitur unum personam...

pluribus ad unum, et unum ad plura humanitatem, non profecto, nec unum esse, si humana esset fide mysteria, quae dicitur: unum, unum...

11. eadem incarnationis mysterio posita impugnat: ideo enim a Patribus refutatur Nestoriani, q. d. assumit humanitatem dicitur: unum, unum...

negat, nulla autem ratio ut Beata Virgo vere assumpserit dicatur: Nestoriani ut eius definitio fuit in Concilio Ephesino dicitur: unum, unum...

De unitate et distictione inter substantiam et exiam... De unitate et distictione inter substantiam et exiam... De unitate et distictione inter substantiam et exiam...

Notitia Conclusio S. 2

Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere...

Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere...

Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere...

Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere...

Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere...

Argumentorum Solutio S. 3.

Argumentum 1. N. Card. si aliquis... Argumentum 1. N. Card. si aliquis... Argumentum 1. N. Card. si aliquis...

Argumentum 2. N. Card. si aliquis... Argumentum 2. N. Card. si aliquis... Argumentum 2. N. Card. si aliquis...

Argumentum 3. N. Card. si aliquis... Argumentum 3. N. Card. si aliquis... Argumentum 3. N. Card. si aliquis...

Quest. 4. An creatura distinguitur ab exia? D. D. Placita S. 1

Item ex libro... Item ex libro... Item ex libro... Item ex libro... Item ex libro...

Notitia Conclusio S. 2.

Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere... Exia est ultima actualitas in toto genere...

Arguitur quod simpliciter quod aliquid determinatum in se est simpliciter aliud se esse determinatum sine creatura... sed creatura determinatur in se est simpliciter aliud se esse determinatum sine creatura...

Ad id quod conceditur in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc...

Ad id quod dicitur in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc...

Ad id quod dicitur in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc...

Ad id quod dicitur in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc...

Ad id quod dicitur in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc...

Ad id quod dicitur in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc...

Ad id quod dicitur in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc...

Ad id quod dicitur in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc...

Ad id quod dicitur in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc... in actu magis ad hoc distingui magis ad hoc...

sed hęc difficultates augmentantur, et sufficiunt moventur ex dictis soluta in fine. Et ad hoc nego, quod ad hęc distinguo an sit necesse ut ut actualis existat, et specificatio deo magis reduplicative et quillo quodammodo magis. Et ad hoc nego, quod ad hęc distinguo an sit necesse ut ut actualis existat, et specificatio deo magis reduplicative et quillo quodammodo magis.

Ad 2° dico, quod si actualis existat, et specificatio deo magis reduplicative et quillo quodammodo magis. Et ad hoc nego, quod ad hęc distinguo an sit necesse ut ut actualis existat, et specificatio deo magis reduplicative et quillo quodammodo magis.

Ad 3° dico, quod si actualis existat, et specificatio deo magis reduplicative et quillo quodammodo magis. Et ad hoc nego, quod ad hęc distinguo an sit necesse ut ut actualis existat, et specificatio deo magis reduplicative et quillo quodammodo magis.

Ad 4° dico, quod si actualis existat, et specificatio deo magis reduplicative et quillo quodammodo magis. Et ad hoc nego, quod ad hęc distinguo an sit necesse ut ut actualis existat, et specificatio deo magis reduplicative et quillo quodammodo magis.

Ad 5° dico, quod si actualis existat, et specificatio deo magis reduplicative et quillo quodammodo magis. Et ad hoc nego, quod ad hęc distinguo an sit necesse ut ut actualis existat, et specificatio deo magis reduplicative et quillo quodammodo magis.

Capitulum 2° De vera et falsa Accidentibus in toto.

Notandum quod in dicto per distinguendum accidentibus fere explicata manet in questione. Et capitis antea, ubi explicabimus de his subiectis. Et ante explicacione accidentibus particularibus plenius notis nos, tunc tunc accidentibus in dicto habere necesse est, ut extra in dicto non cultus libet in particularibus clavis notentur, et ideo inquirimus.

Questio 1^a Quenam sit ratio falsi constituta Accidentibus in Communi. Ad. Placita. S. 1

Ad hoc difficultas intelligitur adverte. Et accidens aliud est quodammodo, seu logicum, aliud quodammodo, seu metaphysicum, est quod est extra seipsum, et sine seipso. Et ad hoc distinguo, siue sit subiectum unitatis, siue accidentis, de quo in logica cap. de accidentibus disputatur. Et est quodammodo accidentibus, siue sit subiectum unitatis, siue accidentis, de quo in logica cap. de accidentibus disputatur.

Ad hoc difficultas intelligitur adverte. Et accidens aliud est quodammodo, seu logicum, aliud quodammodo, seu metaphysicum, est quod est extra seipsum, et sine seipso. Et ad hoc distinguo, siue sit subiectum unitatis, siue accidentis, de quo in logica cap. de accidentibus disputatur.

Ad hoc difficultas intelligitur adverte. Et accidens aliud est quodammodo, seu logicum, aliud quodammodo, seu metaphysicum, est quod est extra seipsum, et sine seipso. Et ad hoc distinguo, siue sit subiectum unitatis, siue accidentis, de quo in logica cap. de accidentibus disputatur.

Nota conclusio S. 2

Ad hoc difficultas intelligitur adverte. Et accidens aliud est quodammodo, seu logicum, aliud quodammodo, seu metaphysicum, est quod est extra seipsum, et sine seipso. Et ad hoc distinguo, siue sit subiectum unitatis, siue accidentis, de quo in logica cap. de accidentibus disputatur.

scia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

intra appropinquat... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

excessus in qualitate... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

quod dicitur effectus... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

quod accidens debet... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

Argumentorum Solutio §. 3

Argumentum 1. nulla ratio est... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

Argumentum 2. nulla ratio... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

Argumentum 3. nulla ratio... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

Argumentum 4. nulla ratio... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

Argumentum 5. nulla ratio... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

Argumentum 6. nulla ratio... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

Capitulum 3. De Quantitate Secundo Præcepto

Esti qualitas... quia in dubio apparet de charactere... quia in dubio apparet de charactere...

In secunda parte distinguitur quatuor species quantitatis, quibus habent positionem inter se, a quanto cum partem inter se positionem non habent. q. intelligitur aduersarij est habere positionem partem inter se, h. de in ordine ad locum, et sic dicitur positio similitudo, sicut cum Petrus vultus habet de tunc positio a se habet. h. de in ordine ad locum, et sic dicitur positio similitudo, sicut cum Petrus vultus habet de tunc positio a se habet. h. de in ordine ad locum, et sic dicitur positio similitudo, sicut cum Petrus vultus habet de tunc positio a se habet.

Deinde in hoc 2. parte diuidit quatuor in quatuor species, et quatuor species: h. est quod axia proprie partem inter se positionem, ut linea, superficies, et corpus. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas.

Deinde in hoc 2. parte diuidit quatuor in quatuor species, et quatuor species: h. est quod axia proprie partem inter se positionem, ut linea, superficies, et corpus. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas.

Deinde in hoc 2. parte diuidit quatuor in quatuor species, et quatuor species: h. est quod axia proprie partem inter se positionem, ut linea, superficies, et corpus. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas.

Quest. 1. Quodnam sit Constitutum quantitatis. D. D. Placita. S. 1.

Plures rationes sunt in quantitate referentur de quibus dicitur in 1. parte. Prima est ratio mensurandi, sicut actus, quod proprie per se non habet rationem, ut supra, quod mensurandi partem, quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas.

2. ratio dicitur de diuinitate partem, sicut actus, quod proprie per se non habet rationem, ut supra, quod mensurandi partem, quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas.

Notia Conclusio S. 2

Ratio filii dicitur de diuinitate partem, sicut actus, quod proprie per se non habet rationem, ut supra, quod mensurandi partem, quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas.

Ratio filii dicitur de diuinitate partem, sicut actus, quod proprie per se non habet rationem, ut supra, quod mensurandi partem, quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas.

Ratio filii dicitur de diuinitate partem, sicut actus, quod proprie per se non habet rationem, ut supra, quod mensurandi partem, quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas. h. est quod in se habet positionem, ut substantia, et qualitas.

Substantia materialis accipitur tamquam ens... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Deinde probatur effectus... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Primo dicitur... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Secundo dicitur... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Tercio dicitur... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Quarto dicitur... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Quinto dicitur... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Sexto dicitur... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Septimo dicitur... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Octavo dicitur... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Nonavo dicitur... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Decimo dicitur... quod est in genere substantia... habet partes substantiales...

Handwritten signature or mark at the bottom right corner.

Argumentorum Solutio 3. 4.

Quia agra desumpta ad authoritatem... numerus est aggregatus... unitates... numerus...

Solutio: passus numerus... unitates... numerus...

... numerus est aggregatus... unitates... numerus... numerus...

Producing om

... numerus est aggregatus... unitates... numerus... numerus...

... numerus est aggregatus... unitates... numerus... numerus...

... numerus est aggregatus... unitates... numerus... numerus...

... numerus est aggregatus... unitates... numerus... numerus...

... numerus est aggregatus... unitates... numerus... numerus...

... numerus est aggregatus... unitates... numerus... numerus...

... numerus est aggregatus... unitates... numerus... numerus...

modis

non est distincta in parte... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

multas... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

Quest. 3a. Quot sunt fundamenta relationis. S. 1

In quolibet... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem... ad rationem...

Legit

militudo adesse aliquam rem supra albedine dicitur nullo modo potest aliquid aliud fieri simile sine sui mutabilitate... aut homo similis aliter sine sui mutabilitate ut...

autem illi oppositum dicitur in eis negatione eius opera sunt inventa in Bibliotheca Romana dicitur enim dicitur in positibus ea ex quo...

relatio et ad rem dicitur unde dicitur in distinguendo a fundata sicut dicitur ut aliter videtur quod dicitur per dicitur...

plures illas duas albedines ea similes, et quotitates aequalis exclusio relationis fundatae et negatione in vero fidei expositione...

amantibus est aequalitate, aut similitudine aliter ea fidei expositione, et aliter negotium fundatum ex quo, unde dicitur de quibuslibet aliter...

aliud simile quod simile quod est subter quod referunt ut. pariter simile quod est relatio similitudinis, quod est id quod subter...

litera eiusdem coloris. dicitur alba in eisdem coloris quouscunque existens adque relatione distincta. dicitur in duobus modis... sed dicitur de duobus modis... dicitur de duobus modis...

nequod

ut quod; si alba supradicta habeat ut quo ipse dixerunt; Denique: duo alba ipsius ad seorsum distincta vel in similia, h. disimilia
fita; et in fite disimilia; q. fite similia.

Ad 1° Distinguo casu si in similia fite ut quo relatu nogo casu: fundamentalia, velut quod velin
quo deo casu; arago deo ad q. fite distinguo manq; in quo casu fite assimilantur nogo nogo: p. in quo fite assimilantur ubli
digno: supposito quo fite assimilantur deo: d. in supposito nogo arago, et distinguo nogo: implicat et; supposito quo deo: d. in
supposito nogo nogo, l. supposito, et deo. Alud est ut id in quo duo alba assimilantur, aliud vero id quo relatu ex fite as
similantur: l. ut albedo, h. relatu, qua albedo n. est fa in quo fite assimilantur. n. arago fundamentalia, et fite in qua n
et ipse, d. aselate, que est casu fite assimilantur: Coexempli habet in gerone, de quo dicit, quod casu p. relatu vero fite h. ita
est casu fite distingui q. fite fite.

Ad 2° deo casu, nogo deo in casu explicato: n. arago duo alba casu albedini dixerunt, fer
distingui, et ad albedi, n. casu fite aselate: vray arago quod relatu n. fite illa dixerunt a fite h. et casu, casu nogo dixerunt
et p. dixerunt, resp. p. fite h. dixerunt, et ad albedi ut fundamentalia similitudinis fite. Responso dicit ad 1° n. ut relatu fite
aliquid casu humanu fite dixerunt fite relatu. **Ad 3°** distinguo nogo non habet ipse dixerunt, fundamentalia deo: fite, id est illa
dign. subdistinguo tanq. casu, vel in qua deo: tanq. casu qua nogo nogo et distinguo dixerunt, arago modo. fite ut fite arago.
dixerunt ad seorsum duo alba ex similia fundamentalia; fite vero et relatu nec similia nec disimilia ponitur, casu nogo.
Et casu arago in casu ponitur in relatu identificato, et fundamentalia nogo dixerunt que resultat in 1° dixerunt nec arago albedi, nec dixerunt
nogo casu; nogo humanu; et tanq. est casu assimilandi fite ut quo; q. Alud in casu: albedo relatu distincta, si in Petro et Paulo
augere albedo, augere etig similitudo; q. si casu relatu n. similia. 2. q. tanq. et quasi ad seorsum distincta vel equali, vel in qua
li est fite albedi, et equali, arago equali vix positione quanta; q. relatu equalitatis n. distinguo arago tanq. q. nec alio
casu fundato. **Ad 4°** deo q. arago albedini augere similitudo fundat. n. vero fite, n. arago dixerunt fite absolute
deo fite relatu; albedo relatu distincta est arago supposito. **Ad 5°** deo arago tanq. tanq. arago equalitatis, arago
qualitatis fite absolute, et fundat. relatu, fite vero relatu est relatu supradicta.

Unde

Ad 6° Distinguo casu si in similia fite ut quo relatu nogo casu: fundamentalia, velut quod velin
quo deo casu; arago deo ad q. fite distinguo manq; in quo casu fite assimilantur nogo nogo: p. in quo fite assimilantur ubli
digno: supposito quo fite assimilantur deo: d. in supposito nogo arago, et distinguo nogo: implicat et; supposito quo deo: d. in
supposito nogo nogo, l. supposito, et deo. Alud est ut id in quo duo alba assimilantur, aliud vero id quo relatu ex fite as
similantur: l. ut albedo, h. relatu, qua albedo n. est fa in quo fite assimilantur. n. arago fundamentalia, et fite in qua n
et ipse, d. aselate, que est casu fite assimilantur: Coexempli habet in gerone, de quo dicit, quod casu p. relatu vero fite h. ita
est casu fite distingui q. fite fite.

Ad 7° Distinguo casu si in similia fite ut quo relatu nogo casu: fundamentalia, velut quod velin
quo deo casu; arago deo ad q. fite distinguo manq; in quo casu fite assimilantur nogo nogo: p. in quo fite assimilantur ubli
digno: supposito quo fite assimilantur deo: d. in supposito nogo arago, et distinguo nogo: implicat et; supposito quo deo: d. in
supposito nogo nogo, l. supposito, et deo. Alud est ut id in quo duo alba assimilantur, aliud vero id quo relatu ex fite as
similantur: l. ut albedo, h. relatu, qua albedo n. est fa in quo fite assimilantur. n. arago fundamentalia, et fite in qua n
et ipse, d. aselate, que est casu fite assimilantur: Coexempli habet in gerone, de quo dicit, quod casu p. relatu vero fite h. ita
est casu fite distingui q. fite fite.

Ad 8° Distinguo casu si in similia fite ut quo relatu nogo casu: fundamentalia, velut quod velin
quo deo casu; arago deo ad q. fite distinguo manq; in quo casu fite assimilantur nogo nogo: p. in quo fite assimilantur ubli
digno: supposito quo fite assimilantur deo: d. in supposito nogo arago, et distinguo nogo: implicat et; supposito quo deo: d. in
supposito nogo nogo, l. supposito, et deo. Alud est ut id in quo duo alba assimilantur, aliud vero id quo relatu ex fite as
similantur: l. ut albedo, h. relatu, qua albedo n. est fa in quo fite assimilantur. n. arago fundamentalia, et fite in qua n
et ipse, d. aselate, que est casu fite assimilantur: Coexempli habet in gerone, de quo dicit, quod casu p. relatu vero fite h. ita
est casu fite distingui q. fite fite.

Ad 9° Distinguo casu si in similia fite ut quo relatu nogo casu: fundamentalia, velut quod velin
quo deo casu; arago deo ad q. fite distinguo manq; in quo casu fite assimilantur nogo nogo: p. in quo fite assimilantur ubli
digno: supposito quo fite assimilantur deo: d. in supposito nogo arago, et distinguo nogo: implicat et; supposito quo deo: d. in
supposito nogo nogo, l. supposito, et deo. Alud est ut id in quo duo alba assimilantur, aliud vero id quo relatu ex fite as
similantur: l. ut albedo, h. relatu, qua albedo n. est fa in quo fite assimilantur. n. arago fundamentalia, et fite in qua n
et ipse, d. aselate, que est casu fite assimilantur: Coexempli habet in gerone, de quo dicit, quod casu p. relatu vero fite h. ita
est casu fite distingui q. fite fite.

Ad 10° Distinguo casu si in similia fite ut quo relatu nogo casu: fundamentalia, velut quod velin
quo deo casu; arago deo ad q. fite distinguo manq; in quo casu fite assimilantur nogo nogo: p. in quo fite assimilantur ubli
digno: supposito quo fite assimilantur deo: d. in supposito nogo arago, et distinguo nogo: implicat et; supposito quo deo: d. in
supposito nogo nogo, l. supposito, et deo. Alud est ut id in quo duo alba assimilantur, aliud vero id quo relatu ex fite as
similantur: l. ut albedo, h. relatu, qua albedo n. est fa in quo fite assimilantur. n. arago fundamentalia, et fite in qua n
et ipse, d. aselate, que est casu fite assimilantur: Coexempli habet in gerone, de quo dicit, quod casu p. relatu vero fite h. ita
est casu fite distingui q. fite fite.

Ad 11° Distinguo casu si in similia fite ut quo relatu nogo casu: fundamentalia, velut quod velin
quo deo casu; arago deo ad q. fite distinguo manq; in quo casu fite assimilantur nogo nogo: p. in quo fite assimilantur ubli
digno: supposito quo fite assimilantur deo: d. in supposito nogo arago, et distinguo nogo: implicat et; supposito quo deo: d. in
supposito nogo nogo, l. supposito, et deo. Alud est ut id in quo duo alba assimilantur, aliud vero id quo relatu ex fite as
similantur: l. ut albedo, h. relatu, qua albedo n. est fa in quo fite assimilantur. n. arago fundamentalia, et fite in qua n
et ipse, d. aselate, que est casu fite assimilantur: Coexempli habet in gerone, de quo dicit, quod casu p. relatu vero fite h. ita
est casu fite distingui q. fite fite.

Ad 12° Distinguo casu si in similia fite ut quo relatu nogo casu: fundamentalia, velut quod velin
quo deo casu; arago deo ad q. fite distinguo manq; in quo casu fite assimilantur nogo nogo: p. in quo fite assimilantur ubli
digno: supposito quo fite assimilantur deo: d. in supposito nogo arago, et distinguo nogo: implicat et; supposito quo deo: d. in
supposito nogo nogo, l. supposito, et deo. Alud est ut id in quo duo alba assimilantur, aliud vero id quo relatu ex fite as
similantur: l. ut albedo, h. relatu, qua albedo n. est fa in quo fite assimilantur. n. arago fundamentalia, et fite in qua n
et ipse, d. aselate, que est casu fite assimilantur: Coexempli habet in gerone, de quo dicit, quod casu p. relatu vero fite h. ita
est casu fite distingui q. fite fite.

Ad 13° Distinguo casu si in similia fite ut quo relatu nogo casu: fundamentalia, velut quod velin
quo deo casu; arago deo ad q. fite distinguo manq; in quo casu fite assimilantur nogo nogo: p. in quo fite assimilantur ubli
digno: supposito quo fite assimilantur deo: d. in supposito nogo arago, et distinguo nogo: implicat et; supposito quo deo: d. in
supposito nogo nogo, l. supposito, et deo. Alud est ut id in quo duo alba assimilantur, aliud vero id quo relatu ex fite as
similantur: l. ut albedo, h. relatu, qua albedo n. est fa in quo fite assimilantur. n. arago fundamentalia, et fite in qua n
et ipse, d. aselate, que est casu fite assimilantur: Coexempli habet in gerone, de quo dicit, quod casu p. relatu vero fite h. ita
est casu fite distingui q. fite fite.

Ad 14° Distinguo casu si in similia fite ut quo relatu nogo casu: fundamentalia, velut quod velin
quo deo casu; arago deo ad q. fite distinguo manq; in quo casu fite assimilantur nogo nogo: p. in quo fite assimilantur ubli
digno: supposito quo fite assimilantur deo: d. in supposito nogo arago, et distinguo nogo: implicat et; supposito quo deo: d. in
supposito nogo nogo, l. supposito, et deo. Alud est ut id in quo duo alba assimilantur, aliud vero id quo relatu ex fite as
similantur: l. ut albedo, h. relatu, qua albedo n. est fa in quo fite assimilantur. n. arago fundamentalia, et fite in qua n
et ipse, d. aselate, que est casu fite assimilantur: Coexempli habet in gerone, de quo dicit, quod casu p. relatu vero fite h. ita
est casu fite distingui q. fite fite.

possit variare... de cuius... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...
possit variare... de cuius... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...
possit variare... de cuius... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...

Argumentorum solutio S. 4.

Arguitur I. relativa si simul non cognoscitur... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...
Arguitur I. relativa si simul non cognoscitur... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...
Arguitur I. relativa si simul non cognoscitur... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...

Et hoc supposito... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...
Et hoc supposito... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...
Et hoc supposito... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...

Argo 2. oia extrema... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...
Argo 2. oia extrema... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...
Argo 2. oia extrema... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...

Oppositio mutua... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...
Oppositio mutua... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...
Oppositio mutua... ad absolutum... quod illa... est eadem... quod...

Capitulum Quintum de Qualitate.

Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...
Post hæc assignantur plures tres præcipue qualitates: 1. est habitus, 2. est dispositio, 3. est figura...

Questio I. Quomodo habitus et dispositio differant inter se? A. D. Placita 81.

Cuius qualitas sit illa, quæ quales re dicimus, seu accidentis modificatio et dispositio, videtur in re ipsa ut ait D. Th. 1. 2. q. 49. art. 2....

Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...
Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...

Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...
Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...

Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...
Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...

Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...
Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...

Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...
Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...

Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...
Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...

Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...
Præterea innotuit auctoribus in assignanda generi definitio qualitates, quæ de ipsa re de aliis supponit generis exacto...

una in toto et in parte...
et ad quatuordecim, sicut...
in ordine de locis, sicut...
est similes, et sic...

Caput sextum de sex ultimis praemissis.

In hoc capite sex ultimis praemissis hinc summesunt stylo locus actus ea ut calefaceret positione ut calefi...

Actus enim xta Gilberti et aliorum est appetitio motus vel terminus ab agente potest ab agente vel est...

Actus est dispositio, reus est passus in loco ut sedere, stare et distinguitur ad ubi in eo quod ubi dicitur...

Quando est accidentis reus tota in sedere, ex eo quod in tempore tempore dependens...

Caput ultimum de Post praedicamentis.

Post praemissa de modis quibus quae sequuntur ad praemissa, ex quibus dicitur quod dicitur ob omnibus enumerantur...

Primitas est modus quo una res greditur alia, et xta dicitur quod dicitur...

Quarta est primitas dignitatis quae una excellit alia: sic Rex greditur principibus, Abbas monachos et...

Quarta postposita est motus de quo ex ordine agendum est lib. 3. Philisophia in se explicanda potest per hoc quod sit viam
 tendens ad finem cuius est fieri, sicut ut ille definit Aristoteles motus est actus ens in potentia sicut in potentia. Modi vero spe
 cies motus enumerantur generatio, corruptio, motus localis, alteratio, augmentatio, et diminutio. Quorum postposita est
 Habere, seu modus per quem una res dicitur habere ad aliam, et est multiplex sicut variatio sui habitus. Habere per in se, ut
 anima per se, ut dicitur, ut vere sanguis: per positionem: ut homo per sanguinem: per partem: ut pars per se: per positionem et dispositionem
 Pallian. Habere in se, ut manus: aliquid in membro et ens in digito: per similitudinem: ut vestis: per similitudinem: ut manus: et
 per similitudinem: ut frater frater: per similitudinem: ut iusti gladius, per similitudinem, carum.

Hanc vos annuntiat eadem secundo peractum in colun
 be specie Mater Scholastica, dy vestimenta mundi secreta intendit per octo libros Philisophia, na ignorantia malitiae
 aut malitiae ignorantia impediatur pervenire ad Op. Max. quo de magnitudine glorie, sui tunc, et de domo glorie de conditio:
 vos annuntiat mortis cubina peractum Salvator Novus dignus sacrificium sicut in passione sicut
 sicut Sol ignorantie tenebras, et malitiae, ex interioribus tunc tunc praevalens, et de iudicio tunc tunc peccati, in quo nos iustitiam
 suos immiseratus singulis, per magnos dolores famis et siti et per angustias carnis magnitudines in ista transfiguratione opprimere
 totus, extrahens. Tenetque velut munditimus Sol per ignem fuit nullis tunc dominat, patiens usque ad nos miseris peccata
 tunc, nos que ab igni solidum extrahens tenet per barbam, extrahit in plura, extrahens que de laea miseris, unde luto facti vobis
 incendit prope sospensum salutari. Tenet per tot et tantum beneficium egredit omnia in eum glorie perconio, et perconio simul in pace
 et spiritu sicut, necesse in laude dignum, Parentis Benedicti, Doctoris Anglici Archiepiscopi, Evangelici Magistri, et peractum in
 honore S. Antonii Martyris huius enclipti Musei Patroni Percussoris Joanni, et Pauperum famulicij, Nobis Scholasticis
 et S. Perpetua Magni quibus et collegii omnes per beneficium collati gratias referendae exultationis animis cor
 de peractum.

Se Peron Laudamus. P. B.

[Faint, illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

Jam ad artem scilicet ad Physicam que res animas significat, verba est tractat voluptas, iam ad amenas res naturalis
non presentanda magis in auditibus meis exponere attendens, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
de. Jam solidiora sunt ut potestatem exponere, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
de disputatibus philosophis. Libros, mentes, causas, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
de ex parte, quo est queque magis est ac iucunda. Et sic ait Galenus in libro de...
si Galenus de causis, de temperatibus que videntur. Cuiusmodi causas fieri videntur, humanae, divinae, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
de natura ut exigitur a natura. Indaganda ipsa res, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
aliquid accuset, quod verisimile videatur, humanae, divinae, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
de temperatibus, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
de natura, aut potestatem exponere, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
que fuerit nullas causas esse potest aut oportet.

igitur vultis videri Philosophi acceptationibus, supra specialiter per ad primum
a nomine generis Philis, quod non significat, quo dividit Aristoteles per octo libros de physicis auditis, quibus addidit quatuor de
de animalibus, de quibus vult selectiora et utiliora que tempus erimus presentium exponere intendamus. Et sic in dicitur
prohibebat tempus insumamus suppono Physicam de rebus, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
videbitur, ex quo etiam potest videri de rebus, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
in assignando Physicam octo: et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
causae de nomine est breviter dicitur de illis de rebus, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
sunt calidiores sunt in Aristotele libro de naturali causa, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
ta dicitur de nomine est breviter dicitur de illis de rebus, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
quodam modo sunt subiecta transmutata in aliquid, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
est, quod est forma subiecta autem in parte est mobile accidentale, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
de nomine est breviter dicitur de illis de rebus, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
est quod est forma subiecta autem in parte est mobile accidentale, et sic dicendum ab Aristotele libro de naturali causa
divisione exponemus sit.

Libra 1. Physicorum.

Caput 1. De principiis entis naturalis in communi.

Ad entis naturalis, seu naturalis compositionis ipsa natura videntur imitari Philosophos a primis principis sunt ex
dicitur quia dicitur non esse a divinis dicitur ea incipiendo, ea de causa de primum entis naturalis in se autem esse de
falsitate arguuntur, ut postea eorum in particulari explicatio clarius appareat: quare sit.

Quest. 1. Quid sint principia entis naturalis?

Prima principia naturalia optime ab Aristotele definiuntur per hoc quod sint: quod non sit ex alijs, neque ex aliter
tatis, sed ex illis omnia: in qua definitione dicitur: quod non sit ex alijs, q. si sunt ex alijs non sunt prima: quia potest per illa
particulari excluduntur, elementa, et cetera: q. si ex alijs videlicet ex materia et forma et sic excluduntur 1. causa efficiens, exempla
in, et finalis, hoc est dicitur: q. causa efficiens est causa, et exempla ad quod, finalis potest quod, nulla vero illorum ex quo. Hec est al
tatis, q. vni primum est fit motus ex alio, id est materia in genere magis nec fit, nec dicitur ex forma per se ex materia: q. vni quod
bet sit primum primum naquit de principibus ab alio, q. ex illis omnia fiunt, q. omnia ab illis intrinsece dicitur. Dicitur 1. fit fit
ex materia et dicitur ex forma magis: q. fit quod est primum primum fit ex alio, quod est materia 2. materia fit ex suis partibus in genera
liberitate, et sic illa intrinsece dicitur: q. iam materia fit ex alijs. 3. Dicitur 2. fit vni quod fit ex suo dicitur, et primum
fit dicitur vni fit: q. fit ex illa. 1. in dicitur primum, ex quibus omnia fiunt: in ex primum quod fit aqua, et ex primum ignis
ignis: q. dicitur dicitur fit in genere eorum fit in fieri ex materia, nec est ex illa ut quod fit materia in dicitur, dicitur fit
fit ex materia in genere eorum naturalis, in quo genere fit primum est: Et sic dicitur dicitur de dicitur ex illis ut quod, q. ex
illis dicitur, et sic intelligi debet Philosophus. Dicitur 2. dicitur magis fit ex suis partibus integralibus integralibus: in vni naturalis, in vni
quod ex partibus naturalibus dicitur: q. quodlibet pars materia habet vni dicitur, et sic fit ex alio parte tamquam ex dicitur illi dicitur: ex
dicitur fit vni integralibus dicitur, quod non opponitur in dicitur primum. Dicitur 3. dicitur fit in fieri ex primum tamquam ex parte intrinseca
dicitur fit materia, tamquam ex materia, aqua recedit, q. in opponitur dicitur primum: vni quod vni sit ex alio, id est quod vni ex alio
dicitur. Dicitur 4. dicitur fit ex primum in dicitur fit omnia in dicitur: et ex primum in particulari dicitur in particulari: unde licet dicitur ex primum fit
dicitur, in tamquam dicitur ex aliquo primum in particulari, q. dicitur dicitur dicitur et accommoda. Vni ad materia primum intelligi debet
dicitur est, aliud de primum, aliud eorum, aliud dicitur, et aliud dicitur: primum vni quod est ex quo tamquam ex primum aliquid fit, aut est:
causa vero aqua aliquid de accipit, et dependet: vni, locus a quo aliquid dicitur primum vni, in causa dicitur, sic primum
dicitur primum in causa dicitur naturalis, et dicitur in dicitur primum est in causa dicitur. Dicitur in est dicitur id quod primum, q. dicitur dicitur
dicitur, et dicitur in dicitur in est, sicut nec dicitur, q. id est quod dicitur intrinseca. Ex quo dicitur de dicitur de eorum, vni dicitur
intrinseca, seu est id in quod dicitur dicitur ut materia et forma et sic ex quo dicitur primum, q. in de primum eorum, q. dicitur dicitur
primum influxu vni in effectus, primum respectu illius, et dependet: vni primum vni dicitur ad primum dicitur ut primum, in dicitur
dicitur licet dicitur dicitur sit primum dicitur tamquam dicitur, et dicitur dicitur, q. dicitur dicitur de primum vni dicitur dicitur dicitur
a dicitur, q. dicitur in dicitur dicitur vni de primum primum in dicitur primum dicitur dicitur dicitur in dicitur.

Quest. 2. Quot, et que sint principia entis naturalis. Alij Antiquorum deliria referuntur. S. V.

Ina generatio et corruptio: datus tali subdy. Inerat hoc est maia p... datus maia L. maia quotidiana experientia

re a potest nisi ex p... subdy, ex nihilo nihil fiat, aut generetur: datus p... subdy, quia L. vocatur a... sus: manifestus est quod...

Deinde: dny igni apposto ligno generatur, aut ex nihilo generatur, aut ex aliquo; n ex nihilo, quia hoc naturaliter sapugnat...

latis, que ad se generat... datus est ligno p... datus est ligno p... datus est ligno p...

p... indistincto a quatuor elementis p... datus est ligno p... datus est ligno p...

as L. p... agit soly de otto sensibili; s... datus est ligno p... datus est ligno p...

quodvis maia L. sensibus n p... datus est ligno p... datus est ligno p...

23: datus maia, amissum nego d... datus est ligno p... datus est ligno p...

ratur vices, tye d datus maia L. ex qua educatur fia v... datus est ligno p...

Quest. V. Quid sit materia prima. B. I

Supposito, ex dubio pcedenti... datus est ligno p... datus est ligno p...

pmo

... in dicitur, et de qua receditur ex quo dicitur resultat uno pro, et in p...
... subiecti...
... subiecti...
... subiecti...
... subiecti...
... subiecti...

... habet...
... non est...
... est uno...
... habet...
... sub uno...
... quod...
... illud...
... non est...
... potest...
... non potest...
... potest...
... non potest...
... potest...
... non potest...
... potest...
... non potest...

Quest. 3.^a An ma^a 1.^a appetat omnes fr^{as}? D. D. Placita. S. I.

Appetitus est duplex alius...
... appetitus...
... appetitus...
... appetitus...

Nostre Conclusio S. 2.

Ma^a prima appetit omnes fr^{as} appetitu innato...
... appetitus...
... appetitus...
... appetitus...

libet res appetitur in toto appetit in bono sibi apparetur adveniens; at appetitus est potentia est apparetur et ab hinc desiderii;

quod ad istos appetitus dicitur appetit apparetur et ad ab hinc desiderii; dicitur ad bonum apparetur, non ad bonum apparetur, et ad hinc desiderii;

quod ad istos appetitus dicitur appetit apparetur et ad ab hinc desiderii; dicitur ad bonum apparetur, non ad bonum apparetur, et ad hinc desiderii;

anima accipere representata habet motum inclinatum ad corpus unum; immo unum est inclinatum ad corpus unum, non vero quod servit, quod est extra visum agentis motum inclinatum ad corpus unum, quod est motum inclinatum ad corpus unum;

est in istis appetitibus: motum inclinatum ad corpus unum; immo unum est inclinatum ad corpus unum, non vero quod servit, quod est extra visum agentis motum inclinatum ad corpus unum, quod est motum inclinatum ad corpus unum;

Argumentorum Solutio §. 3.

Primo motum inclinatum ad corpus unum; immo unum est inclinatum ad corpus unum, non vero quod servit, quod est extra visum agentis motum inclinatum ad corpus unum, quod est motum inclinatum ad corpus unum;

est in istis appetitibus: motum inclinatum ad corpus unum; immo unum est inclinatum ad corpus unum, non vero quod servit, quod est extra visum agentis motum inclinatum ad corpus unum, quod est motum inclinatum ad corpus unum;

est in istis appetitibus: motum inclinatum ad corpus unum; immo unum est inclinatum ad corpus unum, non vero quod servit, quod est extra visum agentis motum inclinatum ad corpus unum, quod est motum inclinatum ad corpus unum;

est in istis appetitibus: motum inclinatum ad corpus unum; immo unum est inclinatum ad corpus unum, non vero quod servit, quod est extra visum agentis motum inclinatum ad corpus unum, quod est motum inclinatum ad corpus unum;

est in istis appetitibus: motum inclinatum ad corpus unum; immo unum est inclinatum ad corpus unum, non vero quod servit, quod est extra visum agentis motum inclinatum ad corpus unum, quod est motum inclinatum ad corpus unum;

est in istis appetitibus: motum inclinatum ad corpus unum; immo unum est inclinatum ad corpus unum, non vero quod servit, quod est extra visum agentis motum inclinatum ad corpus unum, quod est motum inclinatum ad corpus unum;

est in istis appetitibus: motum inclinatum ad corpus unum; immo unum est inclinatum ad corpus unum, non vero quod servit, quod est extra visum agentis motum inclinatum ad corpus unum, quod est motum inclinatum ad corpus unum;

Quæst. 2.º. In qua 1.º. dicitur appetere impossibile. appetere est appetere impossibile. omne probatur appetere quod est p. obicitur est appetere impossibile. In qua 1.º. dicitur potest obicitur deus. In qua 2.º. dicitur potest obicitur deus. In qua 3.º. dicitur potest obicitur deus.

Ad argum. 1.º. In qua 1.º. dicitur appetere impossibile. appetere est appetere impossibile. omne probatur appetere quod est p. obicitur est appetere impossibile. In qua 1.º. dicitur potest obicitur deus. In qua 2.º. dicitur potest obicitur deus. In qua 3.º. dicitur potest obicitur deus.

Quæst. 4.º. An materia prima ita sit pura potentia ut nullum habeat actum essentialiter, nec metaphysice.
 Aliqua notantur. S. 1.

Difficultas hęc, quous plura de nomine quo de se habet, est maxime veritas ad intellectus adque magis. In qua 1.º. dicitur appetere impossibile. appetere est appetere impossibile. omne probatur appetere quod est p. obicitur est appetere impossibile. In qua 1.º. dicitur potest obicitur deus. In qua 2.º. dicitur potest obicitur deus. In qua 3.º. dicitur potest obicitur deus.

Prima Conclusio. S. 1.

Materia prima esse includit essentialiter actum metaphysice, quia differt ab alio actu in se. In qua 1.º. dicitur appetere impossibile. appetere est appetere impossibile. omne probatur appetere quod est p. obicitur est appetere impossibile. In qua 1.º. dicitur potest obicitur deus. In qua 2.º. dicitur potest obicitur deus. In qua 3.º. dicitur potest obicitur deus.

pactum est: modo per actum rationis existit. ... Ad idem dies videtur posse manifestare et alii distinctas, ...

Uel naturaliter, uel **Quest. 6. An maia 1^a de p^oa Dei absoluta possit existere sine fra. P^otestra N. 3. 1.**

Quomodo asserunt Gabriel et Maximus et novissime Durando et Augustina magis posse naturaliter existere sine fra. ...

Prima Conclusio S. 2.

Dicens est in d^o Theologiae et Thome dicens magis 13° posse naturaliter existere sine fra. ...

Secundum hanc non intendit d^o durando, uel generatim, tam non est cessat ad durando sequi immediate generatim: ...

Secunda Conclusio S. 3.

Maia 1^a potest de p^oa Dei absoluta existere sine fra. ...

Inde d^o Durando dicitur a d^o Theologiae q^o regula generalitatis esse de divina simplicitate: ...

Resp. hoc argu. sibi opponitur. *Arg. Mag. l. p. q. 66. a. l. ad 23. ubi ait:* quod magis est factum, est actus quidam in auct. dicit
 quod ut, est in in potestate magis sequitur motu in auct. sine factu, quod actu sine subdit. actus dicitur potest in sine subdit
 nisi de pot. facti absoluti, sed de pot. facti absoluti in auct. magis est sine factu, actus dicitur potest in sine subdit
 de auct. *Cy. ex hoc soly. infertur magis in potestate existere sine factu per se, quia magis de facto existit actus de pot. facti
 absoluta, quod est in potestate actus dicitur potest in sine factu existere alio actus, quod in dit actus dicitur potest
 actus exaltati actus dicitur potest in sine factu existere alio actus, quod in dit actus dicitur potest in sine factu existere*

Resp. *Mag. l. p. q. 66. a. l. ad 23. ubi ait:* quod magis est factum, est actus quidam in auct. dicit
 quod ut, est in in potestate magis sequitur motu in auct. sine factu, quod actu sine subdit. actus dicitur potest in sine subdit
 nisi de pot. facti absoluti, sed de pot. facti absoluti in auct. magis est sine factu, actus dicitur potest in sine subdit
 de auct. *Cy. ex hoc soly. infertur magis in potestate existere sine factu per se, quia magis de facto existit actus de pot. facti
 absoluta, quod est in potestate actus dicitur potest in sine factu existere alio actus, quod in dit actus dicitur potest
 actus exaltati actus dicitur potest in sine factu existere alio actus, quod in dit actus dicitur potest in sine factu existere*

Argumentorum solutio S. I.

Mag. l. p. q. 66. a. l. ad 23. ubi ait: quod magis est factum, est actus quidam in auct. dicit
 quod ut, est in in potestate magis sequitur motu in auct. sine factu, quod actu sine subdit. actus dicitur potest in sine subdit
 nisi de pot. facti absoluti, sed de pot. facti absoluti in auct. magis est sine factu, actus dicitur potest in sine subdit
 de auct. *Cy. ex hoc soly. infertur magis in potestate existere sine factu per se, quia magis de facto existit actus de pot. facti
 absoluta, quod est in potestate actus dicitur potest in sine factu existere alio actus, quod in dit actus dicitur potest
 actus exaltati actus dicitur potest in sine factu existere alio actus, quod in dit actus dicitur potest in sine factu existere*

Mag. l. p. q. 66. a. l. ad 23. ubi ait: quod magis est factum, est actus quidam in auct. dicit
 quod ut, est in in potestate magis sequitur motu in auct. sine factu, quod actu sine subdit. actus dicitur potest in sine subdit
 nisi de pot. facti absoluti, sed de pot. facti absoluti in auct. magis est sine factu, actus dicitur potest in sine subdit
 de auct. *Cy. ex hoc soly. infertur magis in potestate existere sine factu per se, quia magis de facto existit actus de pot. facti
 absoluta, quod est in potestate actus dicitur potest in sine factu existere alio actus, quod in dit actus dicitur potest
 actus exaltati actus dicitur potest in sine factu existere alio actus, quod in dit actus dicitur potest in sine factu existere*

Resp.

Non quiescat: materiam digne, quod una quae nunc est in Petro sit postea Paulus: ut si Petrus decessisset apud hunc portum Paulus comederit illos panes: et illa una quae una fuit Petrus, postea est plurimus, et postea Paulus: et si dingeret in aliqua exae...

...et si postea tota una quae nunc est in Petro sit postea Paulus: ut si Petrus decessisset apud hunc portum Paulus comederit illos panes: et illa una quae una fuit Petrus, postea est plurimus, et postea Paulus: et si dingeret in aliqua exae...

...est casus de materia impossibilis quod eadem materia sit in duplici homine: quod concludit casus huiusmodi, non in se, sed in circumstantiis. Et denique si quis dicit quod materia dingeret postea ut totus homo sit ex tota materia...

...cap. 4. ubi ait: huius est, qui foris est, huius homo consumptus, huius est qui intus est servatus de die in diem. Paulus autem solus est huiusmodi, seu huiusmodi interioris. Respondeo: ex hoc dicitur l. p. q. 7. 5. a. 9. ad hunc sensum...

Quest 2a. Quid siteductio. S. I. An sit substantiales, et accidentales educantur...

Sicut dei Filius per se cognoscens dicitur generatus et consubstantialis aeternis, factus educi ex terra magis, tunc in scriptis... quod dicitur in materia in dicitur, et ad agentibus inferioribus disponatur non ad illam receptionem: sic Plato, quid dicit...

...quod dicitur in materia in dicitur, et ad agentibus inferioribus disponatur non ad illam receptionem: sic Plato, quid dicit... quod dicitur in materia in dicitur, et ad agentibus inferioribus disponatur non ad illam receptionem: sic Plato, quid dicit...

Ergo in predictis authoribus debeant ad asserendum sic dicitur in materia quod aliquid sit, quod alias factum fuerit exhibitum sui
esse esse evolutio in distinguendum; nec illorum impergrantes debemus explicare quid sit eductio, et quomodo
distingueretur a creatura in quod supponit ad d. 1. p. 7. q. 25. a. 2. et q. 30. a. 2. ad 2. ad adhesionem sequitur l. quod magis
supponit actioni, quia agens patitur, sic: si enim magis autem nihil est, nec adhibet agere nec eius dicitur ad fieri
2. sequitur quod factum patitur habet se dependens a magis hoc est, ea quod dicitur subtrahitur a solo factum, sequitur
dicitur quod quibus possit sit.

Explicatus eductio. §. 2. Nota Conclusio §. 2.

Eductio magis ex magis. Perceptio venanda est valere alios placitum, q. varias editiones per libro assignant
ut ipsius corroborant opinionem. 1. dicitur necessaria est eductio sic in ipso magis quod dicitur dicit capacitate et propter dicit
ex parte magis dicitur per modo eam magis, aqua facta eductio in ea, fieri, q. dicitur dependet quod dicitur deditur
ex d. 2. d. 2. geres cap. 26. ubi ait: ut patitur de ipso magis nihil aliud est, quod fieri actus, quod primum erat in ipso
id est passio magis l. 2. dicitur est quod factum fiat ex vi actionis transmutatis magis, q. eductio est fieri actus magis, quod
fieri est quidam passio de ipso ad ea, sive de primario sic ad hoc, ut cap. 2. ubi ait: ex d. 2. dicitur est: hic transmutatis
ex vi actionis transmutatis magis, ut loco allegato ostendit d. 2. q. 25. ubi ait: ubi ait: quod eductio in ea per transmutatis, ut
facta eductio ex ipso magis de dicitur quod eductio est eductio rei non aliquid rei, sed ex quo primo sub dicitur illi in ipso
potente recipere illa transmutatis de ipso illius ad ea illius, quod definitio dicitur ex auctoritatibus d. 2. q. 2. ubi ait: dicitur
tunc dicitur quibus possit sit.

Prima Conclusio §. 3.

De ipso magis eductio ex ipso magis in 2. dicitur eductio: loquimur autem ordine magis, quod sensu dicitur dicitur et
ex parte placitum: ea facta eductio, que dicitur in materia, est per actum transmutatis dependens a magis in genere eam
magis dicitur ad ea, fieri, per dicitur eam fieri per magis in 2. dicitur eductio ita se habet: q. eductio est
ab illa magis per eductio ad dicitur eductio, nisi vero placitum quod dicitur per dicitur in magis, q. est
ipso passio per ipso magis: sicut dependet ad illa, q. est eam magis illa, sive qua nec capere fieri, nec dicitur
patitur sicut ipso actionis transmutatis, q. magis autem et basis de ea facta ad ea fieri. Confirmatus: quod fit ex quo
in subto eductio de illius ipso, at facta magis in 2. dicitur eductio sicut ex quo primo subto, sive ex magis, q. eductio
ad illa magis est certa, non ideo dicitur magis eductio, q. quod fiat in magis, et tangit illa, tangit ex quo primo subto: sicut
patitur alia in fieri ab agente magis: magis ex nihilo nihil fit, sicut ex quo primo subto, q. eductio.

Secunda Conclusio §. 4.

Prima accidentalis sive magis sive suppositiva ordinis eductio ex ipso subtrahitur: magis ex ipso magis: suppositiva vero ex
ipso obedientia que dicitur, ubi dicitur classis placitum: non est ista facta fieri ex ipso subtrahitur in genere eam magis ad ea, q. dicitur
in illa magis, q. eductio: quod adverte quod ipso gamma magis est illa, qua magis potest dicitur facta recipere ipso
eo obedientia nihil aliud est quod ipso actionis rei et subto deo authori suppositiva in ordine ad hoc ut ex illa, et in
illa fuerit quidquid in implicat dicitur.

Argumentum solutio §. 5.

1. dicitur. Ita d. 2. dicitur eductio est eductio rei ex aliquid suppositiva subto: si nihil fit suppositiva in magis facta
fit ex nihilo: facta acquirit eductio, eductio a creatura in distinguendum: q. ex ipso magis explicat nihil fit sit in magis, in
explicata relinquimus eductio. = Deinde: si nihil fit remanet in magis, amittitur facta, q. corumpitur; at hoc est, facta
et: q. aliquid amittit in magis: q. aliquid fit ergo est, uterque eductio. = Secunda: nulla facta potest eductio ad ea in quo
dicitur. facta ante eductio sit in magis, ex magis, sit pura facta. = Respondeo: ad eductio, ubi requirit quod facta fiat ex aliquid
sive in ipso modo quo facta ante eductio est in ipso passio magis, unde ubi dicitur fit ex aliquid sive actus, fit tangit ex quo
primo subto, sive eam magis, quod requiritur ad eductio, est ad creatura, ut ait d. 2. q. 25. de ipso act. 3. ad 2. q. dicitur
cit aliquid fieri ex nihilo arguit eam magis: q. quod dicitur ad dicitur sufficit ubi quod sit in alio in ipso, ut ad
eo eductio. Ad 2. ubi dicitur q. ad nihilum requiritur quod nihil remanet nec ex parte ipso magis, nec ad quod
in corruptione tangit ex ipso tunc aquo remanet magis, in quo facta dicitur in ipso, et facta tangit ad quod dicitur ipso
sicut de solo genit.

1. dicitur. Respondeo: idem magis dicitur q. fit ex aliquid sive: nec facta fit ex aliquid sive: nec eductio
sive facta = 2. dicitur facta fit ex magis, ita magis ex ipso; et tangit magis dicitur ex ipso; nec facta ex magis. 3. dicitur ex eo quod
facta dicitur in ipso magis tangit in eo ex quo fit in sequitur eductio ex illa: non est, q. dicitur in eam efficienti tangit
in eo ex quo fit, quia eductio ex illa: q. = Ad 2. dicitur magis: non idem est, q. magis fit ex aliquid suppositiva sub
to, in quo dicitur tangit in eam magis. Ad 2. dicitur magis: ita magis ex ipso tangit ex eam ex quo magis: q. quod
dedit magis et magis et magis q. dicitur magis est eam ex quo fit magis, ubi sit ingenerabili, et ingenerabili, s. ubi eam
quod magis dedit ea specificis dicitur, magis, et effectus. = Ad 3. dicitur magis in magis in ipso, magis magis: non facta
fit ex eam efficienti, s. eam efficienti eductio ex magis: aliud est facta fieri ex alio, aliud vero facta dicitur
ex alio dicitur eam magis, aqua facta in ea fieri, et dicitur dependet tangit a subtrahitur in ipso; q. facta
in alio ubi dicitur dicitur in ipso, sive in ipso tangit in eam aqua ex ipso, que creati dicitur, sicut illa
ut videtur est in quibus effectus ad ipso creati. = Dicitur: facta est eam magis, nulla eam dependet a suo effectus
q. facta dependet tangit: nec ex illa eductio. = Respondeo: in facta dicitur magis eam facta, et magis effectus magis in genere
eum magis: s. q. dicitur magis dicitur eductio, nec dicitur in magis, nec dependet tangit, s. aliud vero dicitur fieri et eductio
ex illa.

1. dicitur. Nota: magis est imperfectus quod facta, requirit dicitur in magis tangit in eam eductio: q. facta ipse
tunc est quod effectus sive res in ipso dicitur. Respondeo: perfectus potest dicitur in ipso effectus tangit in eam magis,
sicut dicitur tangit in eam efficienti, nec est, q. dicitur q. dicitur effectus effectus, q. dat ea; eam vero magis ubi
possit dicitur effectus ubi quod suo effectus, potest tangit ea simple imperfectus, q. ubi recipit res in ipso dicitur
ad facta ubi tangit, s. q. effectus est quod aliquid tangit tangit ubi se tota potest eductio effectus ex ipso q. aliquid dicitur.
Ira d. 2. dicitur effectus debet dicitur in eam, ut possit ex illa eductio: accidit videtur dicitur in subto in quo sive
patitur, et habet inclinatio nec opponitur ad illa, ut fit in lapide, q. videtur descendit: hoc accidit ex subto dicitur.
Distinguo.

Non solum de privatione sicut sumpta, sed de ea casu fieri sive privatione, sive negatione procedit quæstio, in qua 1.
 11. affirmat privationem et negationem esse unum esse positivum: ita quæ antiquos Philosophos, Aristoteles, Averroes, Scotus, Riccio
 de privatione et alij in distinctione privationis antiqui doctores in factis rebus, supradicta subto, ab illis qui distinctas, quæ quasi
 sunt appellati: alij vero ea subto subto in se habent; alij nullatenus a subto distinguunt: quos autem latè in privatione s. l. l. n.
 Agnoscit in h. disp. H. sequens veritas et dicit Thomam 11.3. affirmat privationem fieri, et esse negationem, et ea aliquid positivum.
 vero casu esse negativum distinctum a ente positivo, que 11. est.

Nostra Conclusio. S. 2.

Privatio non est ens positivum, et ab eo ens positivum distinctum: et ita efficacia potius privatio ex se existens est vera
 causa. Causa est non ens: privatio est non ens: non est ens positivum. Quia nisi causa fieri ex tunc nihil aliud est quæ
 quod nihil aliud est quæ ens, seu pars activi, vero ens positivum: privatio nihil aliud est quæ causa: privatio non est ens positivum,
 sed ab eo ens positivum distinctum.

Præterea privatio est aliquid positivum imperatorum dicitur in ea se. Ita est enim privatio hęc solutio
 in distinguunt privationem fieri virtualiter, et illud positivum sit casus virtualiter: privatio fieri quæ nihil est. 2.
 quod dicitur in imperatorum et ea aliter: in hoc casu seu privatio fieri dicitur, quod licet ens in se non existens est vero
 casus, privatio seu negatio: in eo eadē exitus simul est ens positivum, et vero negatio imperatorum ens positivum: hoc est absurdum.
 3.
 si casus fieri in distinguuntur ad ens positivum, ab ipso deservens via ens positivum, et ab ipso deservens casus fieri casus:
 hoc a dicitur ad veritatem catholicam de privatione necessary in tempore ut patet.

Probatur 2.
 Ita affirmat privatio
 non est ens positivum, et ab eo ens positivum distinctum: et ita efficacia potius privatio ex se existens est vera
 causa. Causa est non ens: privatio est non ens: non est ens positivum. Quia nisi causa fieri ex tunc nihil aliud est quæ
 quod nihil aliud est quæ ens, seu pars activi, vero ens positivum: privatio nihil aliud est quæ causa: privatio non est ens positivum,
 sed ab eo ens positivum distinctum.

in subto ipso, hincpotest: importat ordinem ad subto: in vero casu alia, quæ nihil est ordinem ad subto dicitur in potest. 2.
 de privationis et negationis formamque potest affirmat: vere enim affirmat quod tenetur erat sup. factis dicitur: quod dicitur
 pauper ob casum dicitur: quod est nudus in casu veri: est peccator ipse casus gratia: quæ privatio est in subto, quod est positivum
 ens naturalis, et plus alia: et subto in positivum affirmat: aliquis debet supponere: quæ privatio quæ est subto talis positivum est
 aliquid ens reale positivum.

Hic sequitur Augustinus in 10. lib. de Civitate Dei de egestate loquens: quæ verba nescio quis
 modo dicamus habet egestatem: tale est enim, ac si longi alique, qui lumine careat, dicitur habere tenebras: quod nihil aliud
 est quæ longi non habet: in enim tenebris quæ videtur, aut recedat, in casu lumine, hoc est ipse tenebras, et ut casus esse
 hoc est et nudus in casu accedente veluti aliqua res mobilis nuditas fugit: quæ ut quod solo explicem sicut possumus,
 ita dicitur habere egestatem, quæ dicitur habet non habere.

Ex quibus verbis inferat subto in positivum affirmat in
 potest aliquid positivum ex modo significandi: revera tamen supponit quod ipse non est fieri quæ privatio: quod est habere in subto ad
 sive et modum remotionis, quo tenuis et salutaris privatio est ens naturalis: sicut dicitur de pauperes ipse casus gratia, peccato
 et quatenus non habet gratia sive, in qua casu peccato, habituale dicitur, et non habet gratia, quæ habere tenebras: ens enim est in
 agendo in verbo sacre pagine, quatenus virtus dei ipse loquendi, quo ipse non est in ens dicitur.

quædã nisi casu dicitur et tenebras, peccato, pauperes, digni ipse et in effectus reales privationis in se non existens, quæ
 vero, et sit casus, aliquid esse debet. 2. ut expulso lucis est proprietas tenebras: hæc est quædã realis, quæ tenebras habent
 quædã realis, et quædã realis. 3. privatio dicitur casu appetitus: appetitus est aliquid realis, et privatio. Hic iam dicitur
 ex Aug. quædã effectus illi in realis negativum, in tamen positivum: nec introducuntur in subto, et aliquid activitate privationis ipse
 notio, et recessu dicitur. Ad 2. dicitur illud, et proprietas negativum, a metaphisicis, quæ tenebras non habent aliquid activitate ad
 expulso lucis, hæc dicitur expulsi solus quatenus ipse recedit, et tenebras non debent appellari aliquid positivum, et privationem
 ad 3. sequitur: privatio dicitur casu appetitus dicitur, et impie loquens: quatenus dicitur impedire bonum subto, in dicitur ad illud
 dicitur.

Insuper dicitur: si privatio ens naturalis ens sit quæ nihil potest appellari ens reale privationis positivum: quæ
 tunc dicitur potest valere privatio: quædã visus privationis, et peccato, iustitia privationis: hoc nullus dicitur. 2. si privatio
 loquitur implicat in tamen: ens reale dicitur entitate positivum: positivum autem casus entitatis positivum, quæ dicitur ens reale
 positivum est duo dicitur dicitur. Certe 1. in casu, et in loquitur laborat nihil non videt, et in admittitur
 manet sequitur.

Ceterum illa nego: quæ privatio valeret, visus et habet ipse natura positivum, quibus denominatur: et
 equitatis, equitas, peccato, et privatio tamen generis accepta casu ipse nomine positivum, quo appellatur, et dicitur illud, et ens rea
 la privationis significatur: visus dicitur in hęc Angelus intelligitur, et vera tamen equitatis est valere privationis, et sit privatio
 valeret. Ad 2. nego sequi implicat: quædã ens reale positivum dicitur entitate positivum: quod dicitur ex ipse dicitur privatio
 et fieri et sit, et tamen ens positivum.

Argumentorum Solutio. S. 3.

Arg. 1. si privatio non est ens positivum, idque habet existens, et non existens fieri, quo privatio: hoc a potest dicitur. Ita dicitur
 privatio non existens fieri est nihil in forma 11. dicitur existens fieri non est: et quædã est nihil: quædã habet existens et non existens fieri
 quæ debet dici quod non existens fieri nihil est, et existens fieri transit in aliquid: sicut dicitur in sophisma, ad quod duo privatio
 idque se habere quædã ad casus entitatis positivum, et vero quædã ad modum: quæ privatio est casus fieri: unde existens fieri non existens
 privatio: et existens fieri existens privatio modo non positivum, nempe quatenus fieri existens non existens: quæ non existens est existens privatio:
 unde existens fieri dicitur privatio fieri est negatio suppositum.

Ad sequens: existens fieri non est positivum: nihil est privatio
 tamen: et non existens fieri dicitur privatio: dicitur non nihil privatio: aliquid quædã transit in aliquid nihil privatio: quæ privatio
 non est nihil. Cuiusmodi modus est, et dicitur ante distinguunt dicitur: nihil est privatio quædã existens, seu quædã distinctum a privatione
 vana dicitur: nihil ipse nihil dicitur ipse privationis nego dicitur: existens fieri existens privatio casus, quæ est aliquid positivum
 nempe

Caput 94. De Composito naturali.

Peractis disputacionibus de unitate naturali... quae ad dicens dicens substantiale destinata... ad expositionem ipse...

Quest. 1. An partes dpositi substantialis uniantur unione ita ab illis distincta.

Explicatio tituli, et referuntur sententiae. S. V.

Sicut est certum in dicitur unitate dpositionis, nisi dantur partes unitae, ita certum est dantur unione in partes: quod...

divinus unitas... 2. p. rebase quae ex partibus unitis resultat... 3. p. ut est unitas unius dicitur partes: ut q. d. d. f. r. p. ad d. de unitate unitatis...

Nostra Conclusio S. 2.

Ita et fit univocus unione ita ab illis distincta: quae... traditur ab Aristotele illi versu: sicut autem ratio et causa... unum est homo, ita deus et homo unum est christus...

Mia

Postquam Philosophus agit de primo motu naturali... ad distinguendum et determinandum motum naturalem de ipso esse natura...

Caput 13 De natura et arte, et violento.

Primo modo accipitur hoc nomen natura; aut significat naturam quae dicitur natura naturae, sicut naturae naturae; aut totum esse universi...

Quest. 1. Quid sit natura? S. 1.

Natura bene definitur per hoc quod sit primum, et tunc motus acquiescit sicut in quo est primo et postea est per accidens...

Argumentorum solutio S. 2.

Argumentum 1. si motus est primum; per se in definitione motus sufficit primum; talis definitio secunda est. Deinde autem nego...

Quest. 2. Quibus rebus proveniat ratio naturae? Aliqua notantur S. 1.

Disputamus in h. an motus non sit per se, sed per accidentem, per se est motus per se, per accidentem est motus per se. ...

Prima Conclusio S. 2.

Causa motus per se non habet motum per se, sed per se est motus per se. ...

Secunda Conclusio S. 3.

Prima pars. habet motum per se est per se motus per se. ...

3a. Conclusio S. 4.

Prima pars. Substantia et anima rationalis habent motum per se. ...

+ dividit motum

Ad 3° nego magis: quia in eo motu quod est motus naturalis quod est in natura sua... ab agente naturali... quod est in natura sua... quod est in natura sua...

Quarta Conclusio S. S.

Celery empiria, etiam sphaera inferiores caelestes habent motus suos... 2° in tali motu aut naturali, quare illorum motus inclinat... 3° in tali motu aut naturali, quare illorum motus inclinat...

Quest. 3^a An differat natura ab arte? et An res possit efficere opera naturae? S. L.

Quod natura in simplicibus dicitur esse arte est: natura non operatur... natura non operatur... natura non operatur...

Prima Conclusio S. L.

Natura differat ab arte in hoc quod natura est principium intrinsecum motus... natura differat ab arte in hoc quod natura est principium intrinsecum motus...

Secunda Conclusio S. S.

Res non possit efficere opera naturae... Res non possit efficere opera naturae... Res non possit efficere opera naturae...

Argumentorum solutio 3.3.

Argo 1.º: eundem effectum esse ad eundem pendere, et non pendere ab eodem eam implicat contradictionem...
Ad argo 2.º: si effectus pendet a duplici causa totali, quod est contra dependentiam ab altera...
Ad argo 3.º: si effectus pendet a duplici causa totali, quod est contra dependentiam ab altera...
Ad argo 4.º: si effectus pendet a duplici causa totali, quod est contra dependentiam ab altera...

habetur

Sed

cap. 1. dicitur, quod ad eam... et hanc... quod dicitur... et hanc... quod dicitur... et hanc...

Nostra Conclusio. S. 2.

Idea seu exemplar est species... et hanc... quod dicitur... et hanc... quod dicitur... et hanc...

Argumentum Solutio. S. 3.

Ad 1. dicitur: Deus... et hanc... quod dicitur... et hanc... quod dicitur... et hanc...

Ad 2. dicitur: Deus... et hanc... quod dicitur... et hanc... quod dicitur... et hanc...

Capitulum 4. de Causa efficiendi.

Explicandi causam... et hanc... quod dicitur... et hanc... quod dicitur... et hanc...

Questio 1. Quid et quotuplex sit causa efficiens, et quenam illius caelestas. De essentia illius S. 1.

In hoc libro... et hanc... quod dicitur... et hanc... quod dicitur... et hanc...

Ad 2. dicitur: Deus... et hanc... quod dicitur... et hanc... quod dicitur... et hanc...

De Divisione causae efficientis S. 2.

Substantia aliter simul in actu non habet influxum immediatum, nec potest, quia influxus accidentis fortiter, & tota virtus proxime est in se
dicitur operativa seu abstracta substantia est accidentis: & probatur: quia accidentis tota virtus influit partialiter in substantiam: potest tamen potest
influxum totalem & adequatum: & sufficiens est deus partialiter substantiam, ut dicitur et 1° 2° q^o 1° probatur: idem accidentis in influxum totalem
in substantiam, quod admodum virtutis substantiam: at tunc totaliter in se partialiter influit, nunquam admodum virtutis nec totaliter nec partialiter
in substantiam: & hoc in obiecto partialiter influit, potest tamen totaliter & adequatum influxum.

ad producendum substantiam: influxum substantiam elevat ad proportionem cum substantia ad influendum in illam. Sed dicitur: non illa elevat vel fit
virtutis substantiam, vel accidentis: & 2° q^o 1° sumpsit accidentis movet impotens in se ad influxum totalem: & 2° ad partialem. & 2° q^o 1° tota & adequata
virtus activa est substantiam, quod est etiam dicitur. Deinde dicitur accidentis in influxum totalem seu substantiam, potest tamen ut elevat ad
quod in operando virtutis substantiam: hoc ipso quod admodum potest totaliter influere ut patet: accidentis ut elevat est primum immediatum totum
& adequatum substantiam.

Probatur iterum 2° q^o 1° simul substantiam immediate operativa, sufficiens omnino accidentis dicitur: deus immediatus
aliter accidentis extra ipso: & sufficiens: & substantiam operativa immediate, potest tamen: substantiam ex se potest ea causa adequata abstracta substantiam, existit
egualiter perfectionis cum ipso: & sufficiens deus accidentis, in substantiam immediate operativa: non fuit tamen primum, que fieri potest per potentiam
Deus itaq^{ue} author in 2° q^o 1° dicitur: ad operandum, ad hoc dicitur si dicitur in se in potentia, & 2° q^o 1° in abstracta substantiam: & 2° q^o 1°
influxum: & 2° q^o 1° accidentis operativa in abstracta substantiam: sine deus partialiter immediate substantiam: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur ad operandum in abstracta sub
stantiam: & 2° q^o 1° operativa: & 2° q^o 1° sufficiens: quod ipso opponitur. Deinde dicitur: accidentis operativa in abstracta substantiam: sine influxum substantiam quod dicitur
tenetur: & 2° q^o 1° causa influxum proxime & immediatum in effectum debet existere in eodem instanti in quo est effectus: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur generativa virtutis
totaliter in quo dicitur substantiam influxum quod dicitur: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur in quo plures exemplis: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur proxime in influxum.

Deus itaq^{ue} author in 2° q^o 1° dicitur: ad operandum, ad hoc dicitur si dicitur in se in potentia, & 2° q^o 1° in abstracta substantiam: & 2° q^o 1°
influxum: & 2° q^o 1° accidentis operativa in abstracta substantiam: sine deus partialiter immediate substantiam: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur ad operandum in abstracta sub
stantiam: & 2° q^o 1° operativa: & 2° q^o 1° sufficiens: quod ipso opponitur. Deinde dicitur: accidentis operativa in abstracta substantiam: sine influxum substantiam quod dicitur
tenetur: & 2° q^o 1° causa influxum proxime & immediatum in effectum debet existere in eodem instanti in quo est effectus: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur generativa virtutis
totaliter in quo dicitur substantiam influxum quod dicitur: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur in quo plures exemplis: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur proxime in influxum.

Deus itaq^{ue} author in 2° q^o 1° dicitur: ad operandum, ad hoc dicitur si dicitur in se in potentia, & 2° q^o 1° in abstracta substantiam: & 2° q^o 1°
influxum: & 2° q^o 1° accidentis operativa in abstracta substantiam: sine deus partialiter immediate substantiam: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur ad operandum in abstracta sub
stantiam: & 2° q^o 1° operativa: & 2° q^o 1° sufficiens: quod ipso opponitur. Deinde dicitur: accidentis operativa in abstracta substantiam: sine influxum substantiam quod dicitur
tenetur: & 2° q^o 1° causa influxum proxime & immediatum in effectum debet existere in eodem instanti in quo est effectus: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur generativa virtutis
totaliter in quo dicitur substantiam influxum quod dicitur: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur in quo plures exemplis: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur proxime in influxum.

Deus itaq^{ue} author in 2° q^o 1° dicitur: ad operandum, ad hoc dicitur si dicitur in se in potentia, & 2° q^o 1° in abstracta substantiam: & 2° q^o 1°
influxum: & 2° q^o 1° accidentis operativa in abstracta substantiam: sine deus partialiter immediate substantiam: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur ad operandum in abstracta sub
stantiam: & 2° q^o 1° operativa: & 2° q^o 1° sufficiens: quod ipso opponitur. Deinde dicitur: accidentis operativa in abstracta substantiam: sine influxum substantiam quod dicitur
tenetur: & 2° q^o 1° causa influxum proxime & immediatum in effectum debet existere in eodem instanti in quo est effectus: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur generativa virtutis
totaliter in quo dicitur substantiam influxum quod dicitur: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur in quo plures exemplis: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur proxime in influxum.

Deus itaq^{ue} author in 2° q^o 1° dicitur: ad operandum, ad hoc dicitur si dicitur in se in potentia, & 2° q^o 1° in abstracta substantiam: & 2° q^o 1°
influxum: & 2° q^o 1° accidentis operativa in abstracta substantiam: sine deus partialiter immediate substantiam: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur ad operandum in abstracta sub
stantiam: & 2° q^o 1° operativa: & 2° q^o 1° sufficiens: quod ipso opponitur. Deinde dicitur: accidentis operativa in abstracta substantiam: sine influxum substantiam quod dicitur
tenetur: & 2° q^o 1° causa influxum proxime & immediatum in effectum debet existere in eodem instanti in quo est effectus: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur generativa virtutis
totaliter in quo dicitur substantiam influxum quod dicitur: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur in quo plures exemplis: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur proxime in influxum.

Deus itaq^{ue} author in 2° q^o 1° dicitur: ad operandum, ad hoc dicitur si dicitur in se in potentia, & 2° q^o 1° in abstracta substantiam: & 2° q^o 1°
influxum: & 2° q^o 1° accidentis operativa in abstracta substantiam: sine deus partialiter immediate substantiam: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur ad operandum in abstracta sub
stantiam: & 2° q^o 1° operativa: & 2° q^o 1° sufficiens: quod ipso opponitur. Deinde dicitur: accidentis operativa in abstracta substantiam: sine influxum substantiam quod dicitur
tenetur: & 2° q^o 1° causa influxum proxime & immediatum in effectum debet existere in eodem instanti in quo est effectus: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur generativa virtutis
totaliter in quo dicitur substantiam influxum quod dicitur: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur in quo plures exemplis: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur proxime in influxum.

Argumentorum solutio. S. 4.

2° q^o 1° principaliter agit fundam. Postquam substantiam proponit sic: primum proxime & immediate productum alius effectus
debet in se fieri vel virtute divina illius perfectionis: sola substantiam est accidentis potest in se divina perfectionis abstracta sub
stantiam: sola substantiam est accidentis est pro proxime & immediate productum abstracta substantiam, tunc certa virtutis, & nobis probatur
manet ex quibus ante dicitur: Probatur: quod est imperfectum requirit in se divina perfectionis magis perfectionis: accidentis
est imperfectum substantiam: requirit in se divina perfectionis substantiam.

Deinde dicitur: instans totaliter subdistinguitur debet divina illius perfectionis in virtute propria: nego: in virtute eorum primum
cipulis debet magis, & distinguitur magis: sola substantiam est accidentis potest in se divina perfectionis virtute propria: Deinde dicitur: magis in virtute sua
magis, nego: magis admodum: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur magis imperfectum requirit divina perfectionis in virtute propria: Deinde dicitur: magis in virtute sua
instans totaliter in virtute abstracta nego: magis, & dicitur: magis dicitur: Deinde dicitur: magis in virtute propria: Deinde dicitur: magis in virtute sua
sola in virtute propria: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur magis perfectionis substantiam virtutis sua: ut virtus est substantiam, & divina instans totaliter in virtute
in eorum principalis effectus: & 2° q^o 1° dicitur: dicitur quod accidentis substantiam divina. Sed dicitur: instans totaliter: & dicitur: accidentis operativus in virtute
in substantiam, & est operativus in virtute substantiam abstracta a substantiam: vel in virtute accidentis: & dicitur: accidentis: illa virtus substantiam, quod ubi
tota est, est immediate operativus: & dicitur: accidentis: & dicitur: accidentis: illa virtus substantiam, quod ubi
substantiam, cum virtute accidentis & abstracta, & dicitur: accidentis in linea accidentis. Hanc respicit solutio 2° q^o 1° p. 11. ad 3. ad 34

g hoc verba:

quod si de supposito, quod licet subtile immediate operatur, q. accidens si suppositum in uno de suis quod operetur dicitur. Accidens
suppositum subtile est quod immediate operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
specificum ab operante non est suppositum, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
fieri ab accidens supponit accidens immediate operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
quo accidens a subtile, q. accidens immediate operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
fieri ab accidens. Confirmatur: perfectis participata ab imperfectis, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
dicitur quod est perfectis, q. accidens immediate operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
no licet in supponit imperfectis, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
participativa operatur, q. accidens immediate operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
identificari cum accidens sit accidens, est tunc in nulla, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
ut subtile et tunc quod est immediate influetur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
creatur, quod in illis immediate influetur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
eminenti dicitur operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
fieri creato ita operatur sicut est dicitur ex subtile a accidens, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
cipale exigere immediate influetur immediate influetur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
tu accidens operatur, q. accidens immediate influetur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
tu subtile influetur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
si Deus influetur media virtute instrumentalitatis est vera et signata tunc quod est, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
tunc creato, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
est, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
soly radicaliter potest exacerbat tunc quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
tunc subtile et quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
creatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
cipale dicitur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
indiget, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
quod est immediate operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
quod idem evenit in subtile si est immediate operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
non. Accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
radicaliter operatur, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
fieri effectus, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
tunc ad aliquod obsequium attendit, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
quod idem evenit in subtile si est immediate operatur, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
potent intelligit et velle, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
suppositum, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
nisi a corde in dicitur nisi, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
hi deficiunt, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
effectus vitalis operatur, ad quod necessarij est quod sint conjuncti, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
radicali: accidens tunc est vitalis, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
ve datus duplex actio dicitur una facta ad subtile, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
altera, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
nempe subtile suo quod actio habeat distincta ab actione accidens, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
tunc principali, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
cipale radicali: quod dicitur subtile suo quod actio habeat distincta ab actione accidens, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens
tunc aliquam dicitur, q. accidens si subtile est quod operatur, q. accidens si subtile est quod operetur dicitur. Accidens

Argumenta Theologica solvantur. S. S.

Prima arguta theologica videtur hic examinari, q. quia novis mensuris non est sufficient aliquas: primus deservit ex merito
visione ut dicitur deest quod licet inter creatos non mensuratur se habeat ad visionem beatorum, q. accidens si subtile est quod operatur dicitur. Accidens
eius effectus dicitur ut in dicitur dicitur deest: nihilominus accidens si dicitur effectus q. modo virtutis primus nec in subtile
tunc, nec principali: videtur ponit in lumine glorie sem et adequata virtutis primus dicitur et dicitur visioni Beatorum. Ex qua dicitur
sic arguitur inter Beatorum non est adequata virtutis primus prout dicitur visioni Beatorum nec instrumentalitatis, q. accidens si subtile est quod operatur dicitur. Accidens
is requirit dicitur in quod dicitur, q. accidens si subtile est quod operatur dicitur. Accidens
legitur subtile dicitur potest in quod accidens nec instrumentalitatis vel alio modo: inter Beatorum non influat in visionem in subtile
cipale, q. accidens si subtile est quod operatur dicitur. Accidens
est tunc coeque instrumentalitatis, q. accidens si subtile est quod operatur dicitur. Accidens
est tunc coeque instrumentalitatis, q. accidens si subtile est quod operatur dicitur. Accidens
est tunc coeque instrumentalitatis, q. accidens si subtile est quod operatur dicitur. Accidens

Ad 3. dicitur ergo ratio, ad probandum inclusio dico quod ergo Deus pcedit inmediate actus vitali, quod aduersarij catholici fa-
 cili debent de actibus vitalibus supernaturalibus, quij ptillos Deus viuat: q' actus vitalis licet exigit esse vitali a creatura, ut ad
 quia insinuare se nobis, zaffeo autz soli exigit ad tanquam q' ex insensu n se subuenit, d' immo: unde in creatura habent saas
 actionis, egestz du Deu saas suz affectus. Ad 3. Resp. Deus pcedit in libere libere, q' licet pposito tali Deum n pposit non
 operari; vtz ne necessitas non est absoluta, ex supra substat: nam quozis Deus n diceset pposito actus v. voluti, q' n poret
 n operari, adue operetur libere, quia hz necessitas est ex supra.

Ad 4. vltimo: non vly caa creata efficiat Deo subordinatus
 sed etia maali, sibi, at finalis; at hoc n obstante Deus n diceset cu caa maali, q' nequit se iudij alicuius fore; nec cu caa ptili, q' n
 possit informare maas; nec cu caa finali, q' p'ne q' finis a creatura interius est aliquid creati; nec cu caa exemplari, q' n multos
 agens creati aliquid finit; ad imitandz sibi p'pote; q' nec diceset cu caa efficiat. Resp. Deus n diceset in genere caa ma
 teriali, nec formati, et multos nec in genere caa finali, nec exemplari, q' caa maali et sibi imp'ficti; dicit; et finali et
 exemplari n ipa p'posito operari; egestz autz rei creatas impediare p'pote in genere caa efficiat et p'pote in g'p'ficti et p'pote
 necessitas caa 2.

Explicatur breuitur Concursus pcedens.

Exp'positio densus q' p' b'atim exigit disputat; est h'z talis exp'positio difficultas inter theologias non sly grauissima, p' q'
 mot in hac en arena p'pote morte. Desunt cu p'pote, et h'z cu d'viti ex cais et vlytate digladantur: sed q' cui anoda
 tio n sly philosophic' capoz, et theologit' superat; ergo ex vlyt' scripturaz, Concursu, et d'v. Partz loci pcedit que oia in tr' p'pote
 tate minis valent, ides nec oia explicare licet: loto calans dicitur in motu de vlytate Dei, de p'pote, de p'pote, de
 incarnate, de gratis, egestz nobis t'oz aliqua breui etia m'ly tylo colligere ex illis fas est.

Causa q' p' illi medio quo Deus caa 23 p'pote ad operaz diceset ad agendz: ex necessitate tali densus p'pote ex eo, q' cu o'p'
 caa iuda est vly agens, ex esse indifensu et diceset ad idem diceset p'pote a caa 1. et h'z diceset, q' aucte dicit
 operaz caa 1. diceset, q' h'z appellat aliq' alij p'pote, seu densus p'pote. Itaz que aucte in uig'nt' Deu
 vly, q' est p'pote scodalit' p'pote q' diceset Schol'at Societati. Resp. dicit q' p'pote densus vlytate, que Deus cu caa 2. Deu
 vly, et medio quo affectus caa 1. diceset a Deo, nullus alius est necessitas, d'v. diceset, quod nullus agens diceset intendit' d'v.

Exp'pote est q' vitalis densus p'pote, seu diceset ad agendz; ad caa 1. vlytate, vel ad libere; ad nat' n requiritur libere operari;
 q' p'pote in saas quod 1.3 p'pote: tali diceset exa p'pote est necessitas ut caa 2. diceset ad agendz; caa 2. diceset ex
 ia est diceset ad operaz, q' agat ad idem indifensu; diceset diceset ad caa 1. necessitas n requiritur quod causi scali libere q'p'
 nobis p'pote: de diceset caa 1. libere est quod p'pote se diceset, non diceset ad operaz, operaz, vel n agens; at vly densus p'pote
 caa 1. libere n p'pote se diceset, agens, vel n agens; q' p'pote diceset: p'pote p'pote in p'pote sequitur operaz, ut h'z p'pote
 motu; q' p'pote tali diceset caa 2. n diceset libere.

Confirmat h'z caa: p'pote p'pote diceset ad amoz vlytate
 n p'pote n amoz; diceset diceset h'z libere; ut d'v. q' libere requirit indifensu ad vlyt' extenzy. p'pote autz diceset p'pote
 vlytate est efficiat, q' p'pote vlytate efficiat Dei, ex illud Pauli vlytate euz quis iusit; q' nulla creatura p'pote die
 ta diceset p'pote p'pote: p'pote p'pote diceset in vlytate ad amoz vlytate n p'pote n amoz; diceset vlytate efficiat
 agens: i. p'pote p'pote diceset ad amoz vlytate p'pote n amoz; p'pote vlytate p'pote caa 1. amoz vlytate in p'pote
 diceset ad amoz; hoc ex oi p'pote diceset est q'.

Resp. h'z negando minoz erat p'pote p'pote p'pote dicit
 quod licet cauz necessitate vlytate quod diceset vlytate, q' p'pote ad agendz; q' h'z quod ad indifensu neque ignis ad h'z p'pote
 et ides vlytate t'oz effecti in p'pote diceset indifensu diceset p'pote p'pote p'pote p'pote Dei. Ad p'pote 2. p'pote Deu ad
 mozi negant minoz, et ad p'pote diceset indifensu diceset p'pote n p'pote sed fauere libere; q' q' Deu est supra diceset
 magis; quoz ipi diceset h'z libere; et n sly subita actus, diceset modis q' libere sit sub dominu Dei diceset, q' p'pote
 bet vlytate n sly ut fiat actus, diceset modo libere fiat.

Ad p'pote p'pote vlytate n p'pote n p'pote amoz, in sensu p'pote, seu
 p'pote diceset ad amoz talis quod p'pote saas q' cois amoz, seu acti, q' diceset in sensu p'pote, diceset p'pote
 p'pote diceset ad amoz p'pote q' ad p'pote cauz amoz, seu acti, n simul diceset. diceset a tali p'pote diceset;
 hoc est aliter cu p'pote diceset ad amoz est p'pote acti, q' p'pote h'z diceset diceset cu tali p'pote p'pote ad
 vlytate quoz vlytate multiplici subitote et actiote solita inuig'nt' diceset. Itaz obiectio p'pote ad Theologos.

Tali
 densus p'pote ita p'pote a h'z caa 2. est indifensu ad hoc ut operetur vel n operetur, et indifensu ad talis h'z actiote
 caa indifensu et indifensu ut tali n p'pote operari; q' p'pote est quod diceset ad vlyt' ad aliu, quod operetur, ad nullu diceset
 caa p'pote saas diceset: q' p'pote diceset. qui n p'pote saas diceset n diceset. caa 1. diceset. 2. q' caa 2. ut tali est p'pote; q' p'
 le ut talis n p'pote se diceset, sicut oia diceset sicut et operetur p'pote ad acti, vlytate quoz operetur q' quod est in acti; q'
 nulla caa 2. p'pote saas diceset: q' diceset illa diceset caa 1. ut operetur; q' medio densus p'pote. Ad hoc agens respert diceset

Ita diceset mozi diceset h'z caa indifensu quod diceset diceset; ad operaz, regit h'z, et diceset diceset p'pote est in causa
 h'z vlytate ad sa diceset diceset; in caa habere vlytate regit ad p'pote vlytate regit acti, q' caa 2. vlytate est subordinata
 Deo et indifensu densus vlytate h'z ad talis operaz; vlytate n est caa 1. Ad 3. p'pote diceset acti vlytate et id p'pote
 vlytate p'pote sa diceset, et t'oz de p'pote ad acti, vlytate quoz vlytate erat in vlytate p'pote sup'pote diceset, et vlytate
 est ex parte acti, n ex parte p'pote.

Hac p'pote diceset a diceset imp'pote, q' h'z totu vlytate stabili
 ita aliqui, seu mozi p'pote p'pote a qualitate quod diceset h'z, q' n dat causi vlytate ad operaz, vlytate illa ad
 acti, q' applicat et nobet, et ides illa p'pote n ex parte acti p'pote, diceset, q' diceset n est imp'pote. H'z diceset n sa
 p'pote: q' quod mozi ad p'pote mozi p'pote. H'z p'pote a diceset vlytate, q' caa 1. diceset attingit p'pote diceset.
 H'z p'pote autz ipa densus Dei vlytate p'pote p'pote simul cu causi 2. diceset, q' quozis p'pote p'pote diceset illa
 diceset ad operaz. H'z cu loco p'pote a aliquid in se, q' creati; et diceset h'z diceset, q' diceset aucte illa
 caa 1. ad operaz; caa 2. quod respert aucte Theologos; q' p'pote est h'z difficultate p'pote imp'pote vlytate, q' p'pote
 dignu indifensu p'pote h'z explicat, quod certe mozi vlytate n p'pote, et densus p'pote p'pote sit.

De caa

Caput 5. De causa finali.

Quia finis est prior in intentione est posterior in executione, ergo causalitas eius obnoxia et difficilior cognoscitur est, et difficiliora ubi
no loco tractari debent, ideo ad illud exponendum per se vltimam locum deditur libro quod sequitur. Est igitur finis extra finem vel cum gratia
vel quod aliquid fit: et dividitur in finem qui, sicut cum gratia, et in finem qui, sicut potest esse: sed est ipsa bonitas amata pro se
ut dicitur, qui pro amatur, et cum gratia alia bona opera sunt, sed est persona cui, vel quod potest esse bonitas amata: ut homo, dicitur, quod
in desiderat salute. Ergo dividitur in finem et bonum, finis est appetitus boni, bonitas est ipsa res amata. Deinde finis alius est
vltimus, qui est illi cum gratia sua finis, ipse vero nullus gratia fit: ut dicitur, alius in vltimus et est quilibet aliqua gratia illius
finis, ipse etiam gratia aliorum fit: ita in finem caratur, quod nobet ex subordinacione ad alium, et ideo hic dicitur finis intermedius. Adhuc
alius est finis cuius gratia et finis cui in ea duos fines, sicut vultus totum vultus, quod agens non tendit in vno ut respondet ad alio, sed in
duo, ex utroque: ut infirmus non appetit sanitatem seipsum, sed etiam dicitur, quod se respiciat ut finis cui nisi ut respiciat gratiam, quod est finis
in cum gratia, ut solum appellatur ob dicitur ex fine cui: his positis quod in hoc capite diffinitur est.

Quest. 1. Vtrum finis sit vera causa actus? S. 1.

Sciendum est finem esse vere causam realem ex Aristotele qui in hoc libro cap. 1. dividit causas realem in efficiens, finalem, materiam, et formalem, quod
ideo dicitur in 1. 2. 3. et in 2. 1. 2. 3. quod est vera causa realis, a qua actus pro pendet effectus, sicut
quilibet effectus ipse sit pendet a causa efficiente, inquit de agere pro quod finis operatur, quod finis est vera causa
realis. = Vnde finis oppositus in vultus voluntate vere et est nobet voluntate, aliam voluntate vere et est in nobet voluntate, quod est vera causa actus
ex sit operatur in suo genere. = Denique efficiens est causa actus, quod effectus sit ab illa fit: inquit, quod fit ex illa et hoc quod fit in illa, quod
finis est vera causa realis, quod effectus sit sit ipse illi. = Vnde si finis sit causa nisi metaphorice videtur dicitur in 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Ad hoc dico finem esse causam realem
dicit metaphorice in 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Quest. 2. Quenam sit ratio facti finalizandi? D. D. Placida. S. 1.

Cum nullus agens intendit in malis operibus, ideo et obto voluntate, sicut in fine ipse nobet dicitur assignatur bonum, unde finis dicitur in
sua esse finalis in actu. = Et bonitas non nobet voluntate nisi ut apperit extra illud nihil vultus qui cognoscit, sicut debet
an agens intendit in malis operibus, an vero nobet voluntate, in cuius resolutione inter principales causas
prima docet ratio facti finalizandi ad agens: ita dicitur in 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

Nostra Conclusio S. 2.

Ratio facti finalizandi, movendi voluntate, et dicitur in actu. = Est bonitas ipsa finis, apperitione se habere quod est
dicitur indifferens ad vultus requisit: dicitur ex 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

si quis ipse se a se habere de a finali quo ab effiigi;... actus voluntatis, ergo ad huc requiritur... quod voluntas actus alioquin... quibus autem una efficiens... cum vero voluntatis antecedente... applicans talis bonitas... illius ei idem est dicitur de coactione... et ante ad efficiens voluntatis coactione...

3a Conclusio S. 4.

Coactione ergo finali absolute dicitur in quodam modo... talis coactione... voluntatis in se habet... voluntas alioquin... posse finis...

Coactione ergo finali absolute dicitur in quodam modo... talis coactione... voluntatis in se habet... voluntas alioquin... posse finis...

Coactione ergo finali absolute dicitur in quodam modo... talis coactione... voluntatis in se habet... voluntas alioquin... posse finis...

Coactione ergo finali absolute dicitur in quodam modo... talis coactione... voluntatis in se habet... voluntas alioquin... posse finis...

Coactione ergo finali absolute dicitur in quodam modo... talis coactione... voluntatis in se habet... voluntas alioquin... posse finis...

Coactione ergo finali absolute dicitur in quodam modo... talis coactione... voluntatis in se habet... voluntas alioquin... posse finis...

Argumentorum solutio S. 9.

Supra 1. supra 1.3. 33. autem actus voluntatis voluntas habet... intentionale... voluntas operatur... intentionale in voluntate... voluntas operatur... intentionale in voluntate...

Supra 1. supra 1.3. 33. autem actus voluntatis voluntas habet... intentionale... voluntas operatur... intentionale in voluntate... voluntas operatur... intentionale in voluntate...

Quest. 3. An motus distinguatur a mobili, a tuo, a quo, et a tuo ad quod S. 1.

Dicitur est motus et distinguatur a mobili, a tuo, a quo, et a tuo ad quod. Dicitur est motus et distinguatur a mobili, a tuo, a quo, et a tuo ad quod. Dicitur est motus et distinguatur a mobili, a tuo, a quo, et a tuo ad quod. Dicitur est motus et distinguatur a mobili, a tuo, a quo, et a tuo ad quod. Dicitur est motus et distinguatur a mobili, a tuo, a quo, et a tuo ad quod.

Ad hoc et in factu esse in factu. Ad hoc et in factu esse in factu. Ad hoc et in factu esse in factu. Ad hoc et in factu esse in factu. Ad hoc et in factu esse in factu.

Variarum actionum divisiones S. 1.

Actio alio est in motu, que movet in ipso agente, et est contra agentem operari, ut in teo, et volens: alia est passiva, que vel movet in agente, vel etiam movet in agente, et est contra agentem, ad quod operari ordinatur, ad quod aliquid. Dicitur est motus et distinguatur a mobili, a tuo, a quo, et a tuo ad quod. Dicitur est motus et distinguatur a mobili, a tuo, a quo, et a tuo ad quod.

Quest. 4. An actio et passio realiter distinguantur? D. D. Placita S. 1.

De actione transcurrenti esse educendo, que in factu movet. Praeter actum et motum procedit deinde et actio, et actio est motus in quibus actus est, et passio est motus in quibus actus est. Praeter actum et motum procedit deinde et actio, et actio est motus in quibus actus est, et passio est motus in quibus actus est.

Nostra Conclusio S. 1.

Actio et passio ita ex parte se operantur inter distinguuntur. Praeter actum et motum procedit deinde et actio, et actio est motus in quibus actus est, et passio est motus in quibus actus est. Praeter actum et motum procedit deinde et actio, et actio est motus in quibus actus est, et passio est motus in quibus actus est.

Actio et passio ita ex parte se operantur inter distinguuntur. Praeter actum et motum procedit deinde et actio, et actio est motus in quibus actus est, et passio est motus in quibus actus est. Praeter actum et motum procedit deinde et actio, et actio est motus in quibus actus est, et passio est motus in quibus actus est.

Difficultas generis solum de actione naysse potest, quia essentialiter dicitur inherere in subto. Ita dicitur in 1° motu supposito: quod quidam
 accidit essentialiter exigit subto inherere quod est accidit. In vero tale subto sit agere, an passivum. Ita est in qua dicitur
 essentia actionis subiectum in passivo: ita dicitur, loquens, lema dicitur, Martine de modo et hanc dicitur, et ex eorum
 Com. Agnoscit, Ill. M. et alij quod plurimi. Ex eorum dicitur, Telemo, Anzaga, Quada, Pabis et alij. 2° dicitur subiectum in actio, ita
 Aliquid ex eorum in manu scriptis, quibus addi possit dicitur a d. Tho. qui affirmat actionem in eorum subiectum in agente
 inchoatam, et dicit alij dicitur in actio, et dicitur in actio in passivo. 3° dicitur subiectum in agente inchoatam, dicitur in
 actio, et plures ex antiquis thuris, alij ex dicitur et dicitur dicitur, qui sequitur dicitur et alij dicitur.

Nostra Conclusio 3. 2.

Actio transiens subiectum in agente, et in actio, nec in passivo: hoc dicitur ex quo dicitur a d. Tho. 2. In eorum cap. 5. ubi dicit
 actio que non est subiectum agentis nec est, sicut accidit in subto, et dicitur in eorum genera dicitur: et q. 7. de pmo act. 2. ad 7. actio
 ex eo quod est actio dicitur ut ab agente, tangit dicitur actio in agente dicitur. Sequitur dicitur: nihil dicitur aliquid in
 hunc, quod tangit in significat ut inherere, sicut etiam actio in significat ut in agente, ab agente, dicitur tangit in agente, et dicitur plu
 rias ita dicitur dicitur. Plus etiam in hoc libro actio est actio agentis, et dicitur de actio dicitur 26. dicitur quod dicitur est in eo, cuius
 est actio, actio est et subiectum in agente.

Actio transiens subiectum in agente, et in actio, nec in passivo: hoc dicitur ex quo dicitur a d. Tho. 2. In eorum cap. 5. ubi dicit
 actio que non est subiectum agentis nec est, sicut accidit in subto, et dicitur in eorum genera dicitur: et q. 7. de pmo act. 2. ad 7. actio
 ex eo quod est actio dicitur ut ab agente, tangit dicitur actio in agente dicitur. Sequitur dicitur: nihil dicitur aliquid in
 hunc, quod tangit in significat ut inherere, sicut etiam actio in significat ut in agente, ab agente, dicitur tangit in agente, et dicitur plu
 rias ita dicitur dicitur. Plus etiam in hoc libro actio est actio agentis, et dicitur de actio dicitur 26. dicitur quod dicitur est in eo, cuius
 est actio, actio est et subiectum in agente.

Actio transiens subiectum in agente, et in actio, nec in passivo: hoc dicitur ex quo dicitur a d. Tho. 2. In eorum cap. 5. ubi dicit
 actio que non est subiectum agentis nec est, sicut accidit in subto, et dicitur in eorum genera dicitur: et q. 7. de pmo act. 2. ad 7. actio
 ex eo quod est actio dicitur ut ab agente, tangit dicitur actio in agente dicitur. Sequitur dicitur: nihil dicitur aliquid in
 hunc, quod tangit in significat ut inherere, sicut etiam actio in significat ut in agente, ab agente, dicitur tangit in agente, et dicitur plu
 rias ita dicitur dicitur. Plus etiam in hoc libro actio est actio agentis, et dicitur de actio dicitur 26. dicitur quod dicitur est in eo, cuius
 est actio, actio est et subiectum in agente.

Actio transiens subiectum in agente, et in actio, nec in passivo: hoc dicitur ex quo dicitur a d. Tho. 2. In eorum cap. 5. ubi dicit
 actio que non est subiectum agentis nec est, sicut accidit in subto, et dicitur in eorum genera dicitur: et q. 7. de pmo act. 2. ad 7. actio
 ex eo quod est actio dicitur ut ab agente, tangit dicitur actio in agente dicitur. Sequitur dicitur: nihil dicitur aliquid in
 hunc, quod tangit in significat ut inherere, sicut etiam actio in significat ut in agente, ab agente, dicitur tangit in agente, et dicitur plu
 rias ita dicitur dicitur. Plus etiam in hoc libro actio est actio agentis, et dicitur de actio dicitur 26. dicitur quod dicitur est in eo, cuius
 est actio, actio est et subiectum in agente.

Actio transiens subiectum in agente, et in actio, nec in passivo: hoc dicitur ex quo dicitur a d. Tho. 2. In eorum cap. 5. ubi dicit
 actio que non est subiectum agentis nec est, sicut accidit in subto, et dicitur in eorum genera dicitur: et q. 7. de pmo act. 2. ad 7. actio
 ex eo quod est actio dicitur ut ab agente, tangit dicitur actio in agente dicitur. Sequitur dicitur: nihil dicitur aliquid in
 hunc, quod tangit in significat ut inherere, sicut etiam actio in significat ut in agente, ab agente, dicitur tangit in agente, et dicitur plu
 rias ita dicitur dicitur. Plus etiam in hoc libro actio est actio agentis, et dicitur de actio dicitur 26. dicitur quod dicitur est in eo, cuius
 est actio, actio est et subiectum in agente.

Actio transiens subiectum in agente, et in actio, nec in passivo: hoc dicitur ex quo dicitur a d. Tho. 2. In eorum cap. 5. ubi dicit
 actio que non est subiectum agentis nec est, sicut accidit in subto, et dicitur in eorum genera dicitur: et q. 7. de pmo act. 2. ad 7. actio
 ex eo quod est actio dicitur ut ab agente, tangit dicitur actio in agente dicitur. Sequitur dicitur: nihil dicitur aliquid in
 hunc, quod tangit in significat ut inherere, sicut etiam actio in significat ut in agente, ab agente, dicitur tangit in agente, et dicitur plu
 rias ita dicitur dicitur. Plus etiam in hoc libro actio est actio agentis, et dicitur de actio dicitur 26. dicitur quod dicitur est in eo, cuius
 est actio, actio est et subiectum in agente.

Actio transiens subiectum in agente, et in actio, nec in passivo: hoc dicitur ex quo dicitur a d. Tho. 2. In eorum cap. 5. ubi dicit
 actio que non est subiectum agentis nec est, sicut accidit in subto, et dicitur in eorum genera dicitur: et q. 7. de pmo act. 2. ad 7. actio
 ex eo quod est actio dicitur ut ab agente, tangit dicitur actio in agente dicitur. Sequitur dicitur: nihil dicitur aliquid in
 hunc, quod tangit in significat ut inherere, sicut etiam actio in significat ut in agente, ab agente, dicitur tangit in agente, et dicitur plu
 rias ita dicitur dicitur. Plus etiam in hoc libro actio est actio agentis, et dicitur de actio dicitur 26. dicitur quod dicitur est in eo, cuius
 est actio, actio est et subiectum in agente.

Actio transiens subiectum in agente, et in actio, nec in passivo: hoc dicitur ex quo dicitur a d. Tho. 2. In eorum cap. 5. ubi dicit
 actio que non est subiectum agentis nec est, sicut accidit in subto, et dicitur in eorum genera dicitur: et q. 7. de pmo act. 2. ad 7. actio
 ex eo quod est actio dicitur ut ab agente, tangit dicitur actio in agente dicitur. Sequitur dicitur: nihil dicitur aliquid in
 hunc, quod tangit in significat ut inherere, sicut etiam actio in significat ut in agente, ab agente, dicitur tangit in agente, et dicitur plu
 rias ita dicitur dicitur. Plus etiam in hoc libro actio est actio agentis, et dicitur de actio dicitur 26. dicitur quod dicitur est in eo, cuius
 est actio, actio est et subiectum in agente.

Actio transiens subiectum in agente, et in actio, nec in passivo: hoc dicitur ex quo dicitur a d. Tho. 2. In eorum cap. 5. ubi dicit
 actio que non est subiectum agentis nec est, sicut accidit in subto, et dicitur in eorum genera dicitur: et q. 7. de pmo act. 2. ad 7. actio
 ex eo quod est actio dicitur ut ab agente, tangit dicitur actio in agente dicitur. Sequitur dicitur: nihil dicitur aliquid in
 hunc, quod tangit in significat ut inherere, sicut etiam actio in significat ut in agente, ab agente, dicitur tangit in agente, et dicitur plu
 rias ita dicitur dicitur. Plus etiam in hoc libro actio est actio agentis, et dicitur de actio dicitur 26. dicitur quod dicitur est in eo, cuius
 est actio, actio est et subiectum in agente.

magis

Prout

Caput 2° De infinito.

Quia Aristoteles tribus capitulis huius libri agit de motu, et in libro sequenti de motu et de motu et de motu et de motu...

haec est quod nullus tam claudere poterit, quod quilibet assignare. remanet extra aliud, et aliud assignandi; quare si infinito addas, hoc...

Quest. 1. An naturaliter possit dari infinitum in actu. Responsum 3. 1.

Non vult naturaliter, et in ipso ordinario esse possibile infinitum in actu, verum de facto existere statuerit Anaximander, Anaxago...

Argumentum Solutio 3. 2.

Argumentum 1. dicitur Aristoteles in hac parte despicenda non est; et ex illa sequitur dari infinitum in actu; sed contra...

haec est quod nullus tam claudere poterit, quod quilibet assignare. remanet extra aliud, et aliud assignandi; quare si infinito addas, hoc...

Quest. 2. An de ipso Deo absoluta sequatur infinitum in actu. Responsum aliquo 3. 1.

De in ipso difficultate claudere non solidum deo, et in ipso seipsum est infinitum in actu, et claudere non potest...

...est incommensurable...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

tertia Conclusio 3.4.

Reperitur etiam infinita in actu...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argumentorum Solutio 3.5.

Argo 1. quia est dividibile in ea que sunt...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 2. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 3. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 4. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 5. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 6. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 7. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 8. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 9. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 10. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 11. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 12. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 13. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 14. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Argo 15. datur infinita in potestate...
 ...est infinita...
 ...est infinita...
 ...est infinita...

Sed initero

quia loci p motu acquisitivum qua se aliqui antiqui Phi affirmabant primu egi ee in loco, qui deo aliquos est cogit esse, extra alios suppone duxa inferiori egi. Alij dicunt egi in seipso pullarone ee in loco, que m. cy duxa explicata est.

Notia Conclusio. S. 2.

Celz Empyrey vel supmy quodcuq illud sit etiqz sit mobile n est actu in loco Dyse totz est tang in loco ny partes n actu. in ppa: ita dicitur in h textu 23, et 25; et d. Phas lect. 7. dicitur Phas rae m quod 13 parte est motu pperatuz quod est actu in loco Dyse totz debet dicitur ab alio corpore extinere currendete. egi supmy hoc qro quod supmy sit requit dicitur by se totz ab alio corpore currendete, cy supra illud n dicitur aliud corpus; q. tale egi n est actu in loco ex quo dicitur dicitur antiquis tale egi n ee actu tanguz in loco in superficie duxa egi inferiori, cy ab hoc n dicitur. Quod explicatur, animal secdo pae m pperatuz locus soly pperat duxa corpore motu Dyse totz, area motu quo die movetur, cy soly duxa motu ee pperat motu; q. quod n movetur Dyse totz, n soly by pperat, n est in loco Dyse totz. Soly by pperat; at egi supmy atqz n movetur in h dicitur, n movetur motu secdo, n soly motu circulari pmutatuz sicut uniu pperat in vny aliam, motu ee tanguz totz in eodg situ Dyse totz immobile, ut videtur in 20. egi supmy atqz n sit mobile n est in loco Dyse totz. Soly by pperat. At Dy pperat n est in loco actu; in ppa totz qz miz; i act actu in loco Dy pperat, partes adedent ee tanguz in loco vel in toto, vel uno parte in altera, cy alia n dicitur, inquit pperat ee. s. una parte n est actu tanguz in loco nra in altera, nec in toto; qz miz; ut una parte act actu tanguz in loco vel in altera vel in toto debet ee actu duxa ad dicitur. cy alia pperat ee totz; cy totz; cy locus sit extinere act dicitur cy locato; s. una parte n est actu duxa adoto, nec ab alia pperat. Soly dicitur bini, vel duxa in ppa; s. una parte n est in loco actu, soly in ppa: dicitur dicitur totz ee in loco rae pperat n actu. p. in ppa.

Argumentum Solutio S. 3.

Argumentum V. partes motuentur actu ee soly in ppa; s. in loco actu; egi supmy rae rae pperat act actu in loco. Confirma m p. ppa motu celz est motu localis, cy est pperat motu; pperat motu celz est ad longz; celz est actu in loco. s. totz celz movetur actu, ee soly in ppa, cy ee partes actu movetur, actu soly in ppa; quod actu movetur est actu in loco; s. q. quod quid verificatur de pperat debet verificari de toto; s. de celz verificatur quod movetur by partes; q. ee Dy se totz; q. at quod sit in loco Dy se totz. Ad d. dicitur, partes celz pperat primu sphae moveri actu n motu secdo s. circulari, ad quo n requisita rae; s. longz, tali motu n sit ad acquisitivum locu; soly circa locu ad quod sufficit quod partes sint in loco in ppa. Ad d. dicitur dicitur actu rae dicitur q. ut ait d. Phas quae. 52. motu n dicitur localis ex eo qz pperat quod sit in loco; s. atqz ee eo quod est circa locu videtur Phas V. Celz mundi movetur quod motu localis est duplex a medio, ad mediu, et circa me diu; motu a medio est longz; ad mediu, est gravit; circa mediu est corpus celz. Ad 23 dicitur rae; totz egi movetur actu n Dy se totz. Dy partes quatenus una modo est in oriente, et alia parte in Occidente; quod cy n verificatur de bini simul rae; s. motu ee in Occidente, motu in meridie ideo quod actu movetur Dy partes, n movetur actu by se totz Unde dicitur ad d. dicitur dicitur ee bini q. rae totz celz rae partes sint actu in loco, q. ad hoc n sufficit motu circulari, vel circa locu; s. partes hae requisita quod soly corpus quod est in loco dicitur acquisitivum supponere, quod de dicitur sphae n pperat verificatur, bene totz de alijs inferioribus. Ad 24 dicitur dicitur dicitur debetur nobilitas motu egi in loco; s. ee in loco actu rae sui ee Dy se totz est pperat motu centrali in loco, quo rae partes ee in ppa; egi supmy, cy sit corpus nobilitas debet ee in loco actu rae sui ee Dy se totz, n ee q. partes, n dicitur by q. partes ee actu quo pperat; q. motu celz cy sit motu debet ee actuali, et pperat quo alijs motu; q. debet habere by ee Dy se totz, n ee in ppa. Ad 25 dicitur dicitur ee n dependere a loco nisi soly by partes ee in ppa, quo actu ee Dy se totz; et licet actu sit pperat quo ppa q. actu n dicitur actu inferiori, et dependere totz q. ille dicitur ut dicitur in pperat motu pperat motu debet ee actu in loco; s. soly in ppa, cy sit inferior, debet ee in loco actu, n ee actu in loco. Ad 26 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 27 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 28 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 29 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 30 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 31 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 32 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 33 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 34 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 35 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 36 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 37 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 38 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 39 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 40 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 41 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 42 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 43 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 44 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 45 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 46 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 47 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 48 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 49 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 50 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 51 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 52 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 53 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 54 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 55 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 56 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 57 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 58 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 59 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 60 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 61 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 62 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 63 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 64 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 65 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 66 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 67 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 68 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 69 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 70 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 71 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 72 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 73 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 74 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 75 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 76 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 77 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 78 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 79 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 80 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 81 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 82 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 83 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 84 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 85 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 86 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 87 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 88 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 89 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 90 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 91 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 92 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 93 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 94 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 95 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 96 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 97 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 98 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 99 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 100 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco.

Quest. 3a. An corpora sint in loco p ubiactem distinctam? S. 1.

Dicendum est quod ubiactem seu pperat localis respiciens media motu pperat ee distinguere ee a loco, et a corpore loco to: equod 13 parte pperat ubiactem ee pperat localis corpore ad locu; pperat localis corpore ad locu n est loco, ee dicitur locu; ee pperat temporalis ee dicitur ad tempus n est tempus ee dicitur tempus; q. ubiactem ee distinguere a loco; quod actu pperat dicitur ex quod 1. hinc corpore. 2. vero parte ee pperat rae; s. partes pperat a pperat unius, vel alio, ac uniu hinc ad hinc rae; s. partes pperat ee actu ee pperat in loco dicitur ee actu ee pperat applicat hinc loco dicitur, vel actu ali pperat rae; s. partes dicitur hinc ee alio; s. corpus quod pperat ee actu ee pperat ee actu hinc loco dicitur, nec est rae; s. partes dicitur hinc ee alio; s. ad hoc indiget modo ubiactem actuali ad quo corpore quod distinguere. Ad 13 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 14 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 15 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 16 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 17 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 18 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 19 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 20 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 21 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 22 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 23 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 24 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 25 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 26 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 27 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 28 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 29 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 30 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 31 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 32 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 33 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 34 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 35 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 36 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 37 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 38 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 39 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 40 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 41 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 42 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 43 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 44 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 45 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 46 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 47 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 48 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 49 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 50 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 51 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 52 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 53 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 54 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 55 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 56 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 57 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 58 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 59 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 60 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 61 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 62 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 63 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 64 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 65 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 66 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 67 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 68 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 69 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 70 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 71 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 72 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 73 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 74 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 75 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 76 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 77 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 78 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 79 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 80 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 81 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 82 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 83 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 84 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 85 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 86 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 87 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 88 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 89 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 90 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 91 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 92 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 93 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 94 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 95 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 96 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 97 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 98 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 99 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco. Ad 100 dicitur dicitur dicitur ee actu in loco.

Argumentum Solutio S. 2.

Arg. 1. corpus quod pperat ad ubiactem ee distincta est in loco; s. n est in loco p ubiactem distinctam pperat pperat ad ubi actem.

Respondeo corpus potest in duplici loco habere unam quantitatem et unam substantiam: nec ille dicitur substantia aut tangere quod autem tangens
 tangens duo loca in quibus ponatur, quod est duplex. una tangens illa dicitur loci, unde illa quantitas replicata in duplici loco
 non tangens tangens, tangens est unum in distincto, et unum apparet quod est duplex substantia tangens se, quod ad corpus
 de modo se habet illud corpus replicatum in illis duobus locis, ac si esset duplex quantitas: quare si replicata in unum alium quod quod
 non sit in duobus locis distinctis, et sit in uno loco se tangere potest in alio, id est loco se tangere apparet, vel nunc dicitur
 substantia et per se esse in corpore libere dicitur: alio modo et impossibile in unum: manus dextera in se ipsa, caput in se
 per se.

Primo 2o: quod est in loco, non potest aliquid multiplicari in multiplicata eum loco filij: in multiplicata
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo

Primo 3o: quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo

Primo 4o: quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo

Primo 5o: quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo

Primo 6o: quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo

Primo 7o: quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo

Primo 8o: quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo

Primo 9o: quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo

Primo 10o: quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo
 quod est in loco, non potest esse in pluribus locis: nam quod est in loco est in loco occupandi locum, et hoc est quod tangens: Respondeo

Haec positae solis oppositae diuinit, regit in hoc spatio, quod impediunt; mensis vero motus locali plura habet, et sciat in istis
quibus non esset, ut dicitur in principio et principio motus, et motus, quod ex eis exigunt successione in motu. Oppositae post ad
iudicium est motus oppositus in Beatus, et esset tempus, non in motu locali et in tempore; haec motus in vacuo; haec est
et tempus, quod est mensura ex ordine motu, et tangit tempus in motu, in successione motu, et in hoc tempore est
illa motus oppositus in verso in instanti.

Quest. 3. An Deus sit in spatio imaginario, per vacuum negatio? M. S. I.

Proximam autem quae citat Card. de Aguisse in genti avertit quod Deus in spatio imaginario non est, quia in spatio imaginario
non nihil sit, et Deus in nihilo non sit, si alibi videatur in spatio imaginario et alibi fundari in vacuo, et alibi in spatio
autem Deus in spatio imaginario est, quia non est in mundo creato alibi, et extra spatio imaginario, et sic
nihil locus possitibus creati; in illo, videtur aliqui dixerunt spatio imaginario de aliquid possitibus actu, alii vero dicit in spatio
vero dicimus et spatio imaginario de ea aliquid possitibus actu, et tantum in spatio creato quoniam est, et spatio imaginario existit ab ipso
et ad ipso nihil possitibus actu quod Deus potest existere; et dicitur: quod ad ipso est, a Deo facti non est; non per se facti; et spatio
imaginario actu nihil est; et aduenit quod dicitur quae dicitur de creatura possitibus plura hic videntur, et hic est loquutus de creatura
nihil possitibus vel existit.
Item 23 postquam dicitur: potest Deus in spatio imaginario creare plura spatio realia, et
alio modo; et in eo eventum spatio illud imaginario possitibus ad existendum et ad eundem locum realis actualis possitibus; quod quando
quae existit vel existere potest possitibus creati; et spatio imaginario et vera est quod possitibus creati in spatio quae non existat
nisi in loco huius mundi, quod ante mundi creatum non erat actualis, et aliquid possitibus creati est spatio imaginario; et spatio
imaginario est aliquid in spatio. Ex quo colligitur quod spatio imaginario non est aliud nisi imaginatio fieri, ut aliqui dicunt,
quasi quae obuius existens in inter fingere, ut res raris; et spatio imaginario veri impedit capacitatem quod ad se existendum et
ut sit verus loci possitibus actualis, sicut alii dicuntur possitibus, quae capacitatem; et imaginari ad motu extrinseci et latitudi
nisi in spatio Creatura, ideo spatio imaginario appellatur; et veris raris hoc capacitatem non habet, nisi nec existat, nec esse existens
possitibus, quae ficti sit, unde spatio imaginario est raris non est.
Dico 2. Deus est ad ipso et actu in spatio imaginario. Ita dicitur
Quodlibet, h. q. l. art. l. ubi ait: Deus non est in illis, quia non fuerit et existit; et est in illis quae sunt imaginatio dicitur et quod sunt; Deus est
in illis in illis quae sunt, et est in imaginari; et tunc dicitur: Deus non est actu in eo quod actu est, et est in eo quod est possitibus;
spatio imaginario possitibus est, et ipso motus et actibus existens extenditur ad de duras non sunt actualis; et est possitibus et
imaginari; et actibus imaginari extendi debet ad de locum non sunt actualis; et est possitibus et imaginari.

Argumentorum solutio S. V.

Argumentum 1. Deus non est actu in eo, quod actu non est; spatio imaginario actu non est; et dicitur: Deus dat se actu in
quo actu est; Deus non dat se actu spatio imaginario; et dicitur: non actu in aliquo est deservitum existens, et alius ex corpore
tanta omnique actu actualis; spatio imaginario non habet actu actualis; Deus non est actu in illo; haec est actu in al
liquo non actu, nisi dicitur vel existit ut in ligno et motu deservitum practica fundari in opere ad extra, quod Deus
actu dat se actu; vel signate et motu deservitum quod speculativa fundari in ipso in deservitum Dei, unde agitur opus
deservit de se deservitum, in toto de se, quae non est actualis ex parte omnique existens, et non tantum; et hoc 2. modo dicitur
Deus est in loco possitibus, et motu, et imaginari; sicut aduenit in tempore possitibus et spatio; quae videntur oppositae tribuit et
reale in eo statu deservitum actu in vacuo actu non est practica, et imaginari, ad quae sufficit actualis expone ex
actu imaginari actu actu, et ex parte aliquid veris possitibus, quae videntur si possitibus spatio imaginario et spatio ac
reale, Deus in illo actu est actualitate ex parte actu actu actu aliqua voluntate quae in deservitum; et tunc dicitur Deus est
in actu et motu et opere, quatenus est actu actu, quae deservitum raris exigit actualitate videntur existens, et haec Deus dat
se, nisi actu actu, nec creatura se recipit, quae ex opere; Dei ad extra actualitate accipit.
Item 2. Deus actu est in
possitibus; et spatio imaginario ut diximus quae possitibus est; Deus actu non est in illo, ut dicitur: Deus dat se de quolibet possi
bili se debet; de se actu actu nego de se actu dispositi est; quae loci possitibus habet aliquid et quod Deus actu
sit in illo, quae in deservitum et imaginari est; et dicitur: omnia sunt loca, sicut spatio omnia actu; videntur creati et actu possi
biles nihil habent et quod Deus sit in illis actu quae actu actu; sicut dicitur: Deus non sit actu in spatio possitibus et ipso actu
actu actu; et in illis actu et opere; et tunc dicitur: et imaginari in illis; quae videntur possitibus, et quae loci et spatio; et actu
est in illo et opere, sicut in actu actu, et omnia equalitate ante oculos deat.
Item 3. spatio imaginario est vacuum negati
o, et in possessibus; et est aliquid in spatio; haec Deus est actu in illo; haec spatio imaginario licet negati, et est in vacuo
pace ut capere deservitum videntur agentis raris, et potest est in illo statu; quod ut patet in obstat et videntur raris
deservit in loco possitibus et actuali; quae actu spatio in spatio seu possitibus, et Deus in illo.

Capitulum 3. de tempore.

Sicut locus est mensura existens, sicut loci, ita tempus mensura existens, sicut durans; quare quare quare quare quare
loca certo ordine explicare tempus actu, circa quae subtilitatem ingenieri tempore quare, haec est quae quare quare quare
in hoc difficultate motu et durans, et fundari, ideo intricata eius durans iudicabit quare quare quare quare quare
Augustinus et cap. 1. et 1. confessorum dicit: nihil est tempus familiaris, et nihil difficultis; et sic; tempus quae quare
et dicitur explicaretur; si raris et haec acquiescit, et; quare explicare volueris, raris: licet eam tempus quare sit
notum, quod quare et quare, et in eo quare quare, et quare quare quare quare quare quare quare quare quare quare quare
haec explicare, ut tunc raris actu aliquid raris, et aliquid actu de tempore demus, sit.

Quest. 1. An sit, et quid sit tempus? Prima Conclusio. S. I.

Ita aliquos antiquos philosophorum, quos refert Albertus Mag. lib. 2. Phil. tract. 3. cap. 3. dicitur est tempus esse verum esse
reale in se, non esse existens in solo actu, et per deservitum, et sic dicitur et ipse significatio: quae dicitur ex Phil. tract. 1. q.
h. art. 5. ubi ait: et tempus sit numerus motus, et sit numerus durans; in haec est de tempore, sicut et actu; dicit autem
quod motus est in se actu, et tempus. Et tunc dicitur: tempus est numerus, et sit numerus, et sit numerus; et numerus haec
non sit numerus et sit numerus aliquid reale actu; et tempus. Et tunc dicitur: haec motus sit numerus, et sit numerus, et sit numerus
vera et sit durans et videntur quare raris; in haec est de tempore; tempus est aliquid reale; haec tempus quare raris
vera non reale; dicitur et quid reale, quod reale deat nec durans, et sit numerus; et sit numerus.

tempus ordinis definitur. Item ut dicitur hoc libro q. hoc quod est numerus motus...

la mensura: sicut alia mensuramus et cognoscimus extensionem...

per loquamus aduersus est aliud de tempore, aliud vero motu...

alio libere variari motu uniusmodi mobili...

Argumentorum Solutio §. 3.

Argumentum 1. Ita dicitur ex dicitur impossibile esse tempus...

ut dicitur aduersus est aliud de tempore, aliud vero motu...

aduersus est aliud de tempore, aliud vero motu...

mensura debet esse motus mensuratus; at tempus non est motus...

Quest. 2. An tempus existat ratione partis, vel instantis. D. D. Placita §. 1.

Quamvis in hoc tam incerto certamine, solum de tempore titulus...

Placita

Prima Conclusio §. 2.

Tempus spectat ad lineam quantitatis discretæ: hoc dicitur quod quævis opposita supponatur inter a dicitur, deducitur ex Article 4. P. sicuti dicitur 11. ubi dicitur quod tempus est numerus motus...

Et ratio probatur: quantitas discreta extra se est illa, cuius partes non copulantur in se. Partes temporis tamen in se copulantur: tempus est quantitas discreta, quæ nunc: partes temporis non sunt partes in se, sed partes in se copulatae debent simul necesse. coexistunt: partes in se et partes in se copulatae debent simul necesse. coexistunt: partes in se et partes in se copulatae debent simul necesse. coexistunt...

Tempus in se est indivisibile: partes temporis non sunt partes in se, sed partes in se copulatae debent simul necesse. coexistunt: partes in se et partes in se copulatae debent simul necesse. coexistunt...

Tempus in se est indivisibile: partes temporis non sunt partes in se, sed partes in se copulatae debent simul necesse. coexistunt: partes in se et partes in se copulatae debent simul necesse. coexistunt...

Tempus in se est indivisibile: partes temporis non sunt partes in se, sed partes in se copulatae debent simul necesse. coexistunt: partes in se et partes in se copulatae debent simul necesse. coexistunt...

Secunda Conclusio §. 3.

Tempus non existit extra partes, sed instanti: ut dicitur ex Article lib. 9. cap. 10. text. 89. ubi dicitur: quod si semel instans existit, tempus habet exigentiam: et dicitur si tempus existit, et existit instans: cuius nulla alia ratio est potest nisi quod existit tempus est extra instans...

Tempus non existit extra partes, sed instanti: ut dicitur ex Article lib. 9. cap. 10. text. 89. ubi dicitur: quod si semel instans existit, tempus habet exigentiam: et dicitur si tempus existit, et existit instans: cuius nulla alia ratio est potest nisi quod existit tempus est extra instans...

Tempus non existit extra partes, sed instanti: ut dicitur ex Article lib. 9. cap. 10. text. 89. ubi dicitur: quod si semel instans existit, tempus habet exigentiam: et dicitur si tempus existit, et existit instans: cuius nulla alia ratio est potest nisi quod existit tempus est extra instans...

Dicitur nec

Si vero tempus subiectum durare particulari... quibus motus habet... dicitur quia tempus... liber successione... dicitur tempus... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus...

Quest. 3. An duratio distinguatur realiter ab exitu sui durantis. D. P. S. I.

In hac quaestione... ad hoc ad hoc... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus...

Nostra Conclusio S. 2.

Omnis duratio creata sine sit sui permanente, sine successione distinguatur ab exitu sui durantis: hoc docet D. Thomas... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus...

ad hoc ad hoc... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus...

Ita sedet impugnatore... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus... dicitur quia tempus est numerus...

beat perfectione... non vero durans;

D. P. S. I.

Quest. 1. Ad que predicta debet esse motus. Conclusio 3. 1.

Indiget est cum Phisicis, deum ad quatuor, quatuor est ubi dicitur... ad alia predicta debet esse motus... motus est: quod dicitur esse motus ad quatuor in quibus... motus est: quod dicitur esse motus ad quatuor in quibus... motus est: quod dicitur esse motus ad quatuor in quibus...

Argumentum solutio 3. 2.

Arguitur ex Palero, qui negavit motum esse motum ad quatuor... motus est: quod dicitur esse motus ad quatuor in quibus... motus est: quod dicitur esse motus ad quatuor in quibus... motus est: quod dicitur esse motus ad quatuor in quibus...

Quest. 2. Unde sumatur unitas specifica, et numerica motus.

Ad motum proprium quatuor requiritur, nobile in quo recipitur motus... motus est: quod dicitur esse motus ad quatuor in quibus... motus est: quod dicitur esse motus ad quatuor in quibus... motus est: quod dicitur esse motus ad quatuor in quibus...

Prima conclusio 3. 2.

unde tota e cant penetrata. Respondeo quod si tota penetrata est et ad penetratam sequitur tota dicitur adquans. Unde in quatuor tangit tota et tota hinc tangit illud et aliquid in adquans. Unde penetrata est et exteriora dicitur penetrata. Quia quod est punctus in ita exteriora et caput penetratam, q. inq. penetratam est exteriora dicitur hinc inq. penetrata h. habet exteriora puncto, ut quia penetrata est, si illud attingeret hinc tota.

quo, vel ut quod apparet indivisibile vel est indivisibile, vel est indivisibile: hinc sequitur: q. indivisibile sequitur attingere indivisibile. Unde penetrata est et exteriora dicitur penetrata, q. inq. penetrata est exteriora dicitur penetrata. Quia quod est punctus in ita exteriora et caput penetratam, q. inq. penetrata est exteriora dicitur hinc inq. penetrata h. habet exteriora puncto, ut quia penetrata est, si illud attingeret hinc tota.

Ad 3. Respondeo quod si punctus inq. penetrata est exteriora dicitur penetrata, q. inq. penetrata est exteriora dicitur penetrata. Quia quod est punctus in ita exteriora et caput penetratam, q. inq. penetrata est exteriora dicitur hinc inq. penetrata h. habet exteriora puncto, ut quia penetrata est, si illud attingeret hinc tota.

Ad 4. Respondeo quod si punctus inq. penetrata est exteriora dicitur penetrata, q. inq. penetrata est exteriora dicitur penetrata. Quia quod est punctus in ita exteriora et caput penetratam, q. inq. penetrata est exteriora dicitur hinc inq. penetrata h. habet exteriora puncto, ut quia penetrata est, si illud attingeret hinc tota.

Ad 5. Respondeo quod si punctus inq. penetrata est exteriora dicitur penetrata, q. inq. penetrata est exteriora dicitur penetrata. Quia quod est punctus in ita exteriora et caput penetratam, q. inq. penetrata est exteriora dicitur hinc inq. penetrata h. habet exteriora puncto, ut quia penetrata est, si illud attingeret hinc tota.

P... idque inveniatur sequitur in octava si non si secetur linea hypothese ut in duos polares, et una archi radiantibus decenter...

... 2a. ratio sumitur ex definitione linee arithmetice...

... 3a. demonstratio a ...

Argumentorum Solutio S. 3.

... argumentum a ...

... argumentum a ...

... argumentum a ...

... argumentum a ...

... argumentum a ...

nocti licentia... in qua designantur... quare illo... distinguitur est...

proportionalis in dicitur... ab extensione... in actu... in dicitur... in...

in dicitur... in actu... in dicitur... in actu... in dicitur... in actu...

in dicitur... in actu... in dicitur... in actu... in dicitur... in actu...

in dicitur... in actu... in dicitur... in actu... in dicitur... in actu...

in dicitur... in actu... in dicitur... in actu... in dicitur... in actu...

in dicitur... in actu... in dicitur... in actu... in dicitur... in actu...

in dicitur... in actu... in dicitur... in actu... in dicitur... in actu...

in dicitur... in actu... in dicitur... in actu... in dicitur... in actu...

Caput Secundum de initio et fine rerum.

Secundo explicatio de... in capitulis... cap. 8. de... de...

Quest. 1. Quomodo incipiant, et desinant... res sive permanentes, sive succedentes?...

non sunt; et si sunt inmutabiles sicut generatio substantialis in Deo non est mutatio. 3. in corruptione spiritus sancti...

substantia vivens est ergo vivens vivente conueniens in similitudine... ad alio p[ro]p[ri]o vivente conueniens p[ro]p[ri]o vivente...

ad quod ex anima et aqua generatur mulier, dicitur vera generatio... de qua dicitur in similitudine...

Opponeo itaque definitionem aperi Theologorum... generatio non est...

generatio respicit aliqui th[em]a... in natura sicut ex vi generationis...

est generatio, ita generatio sicut dicitur in natura... generatio sicut dicitur in natura...

Theologorum dicitur in quibus ad p[ro]p[ri]a instituta Philosophorum...

Quest. 2. Quid sit corruptio? Et an sit distincta a generatione? D. D. Placita. S. 1.

Cum autem corruptio sit actus sicut est quod supradictus... generatio est mutatio...

Prima Conclusio S. 2.

Generatio et corruptio actus sicut est distinguuntur... generatio est mutatio...

Fig. 1. ex pluribus locis D. Thome tractatu de nat. mag. in loquuntur in tuo cum licet motu et quia quodammodo in magis motu
huiusmodi in fine alterationis quies est indubio sic subiecto. altero igitur in quo magis in pluribus a se prioribus in se sequitur subiecto
autem existens, quod quia est motus; in mo. vero non sequitur subiecto actu existens, quod quia est motus tunc autem eius est generatio: in
de generatio non sequitur subiecto nisi in modo tantum inde igitur manifestum est quod generatio non est motus, immo: est ad alterum in actu
autem, et in distinguendum generatio ad alterationem est motus, ut sit actus in se. Resp. D. Thome dicitur alterum tamen ad generatio
et quatenus ordinatur ad illud tempus ad finem, quo sensu una actio potest ad aliam transire. Fig. 2. l. p. q. 112. art. 2. ad 4. do
cat, quod homo generat sibi simile in quibus partibus sensus eius dispositio magis ad susceptionem talis fig. 5. generatio
generatio est solum dicitur in actu dispositionis que fit per virtutem sensus: illa actio alteratio est: quod idem dicitur per
liberum alij in loco, quos rediguntur ad speciem dispositionis non addit. Resp. hoc generatio sibi simile, quatenus per virtutem
et dispositionem magis in producit fig. nec illa ad aliquid. vnde magis fig. et attingens illa ut vnde in magis: ut dicitur in 1. p. q.
q. 3. ad 1. p. art. 2. ad 6. dicitur: in alij generationibus generatio est eadem virtus fig. in actu autem eadem est eadem virtus tunc
fig. ad magis solum quod dicitur magis ad eam, nec potest quod sit eadem virtus fig. ex qua dicitur generatio per hunc magis ad alterum
autem in dispositionibus, et ob id dicitur: et quod homo fig. in producit producit virtutem, que exigit actum dicitur a dispositione, per
alterationem, quod solum in quibus rediguntur actum producit virtutem, in generatione, et tunc actum alterationis, ut ex ea actio gene
rationis dicitur sequitur.

Fig. 2. si generatio distingueretur ad alterationem vel generatio immediata a subiecto, quod impli
cot in subiecto immediate operativa, et vel immediate orietur ad actum, quod est sequitur quod accidit requirit elicere ac
tionem subiecto dicitur ad actum, in illa dicitur: et si respectus accidentis immediate elicere actionem subiecto in videri
se propria et generatio, et in virtute virtutis, et tunc motus a subiecto. Ina in virtute: subiecto dicitur non
est immediate operativa, et sicut ad illa requirit producit immediate actum, ita nec motus. De actum autem nego dicitur 1. p. q. 112. quid est
accidit ad producit in virtute subiecto indiget virtute subiecto generatio, atque hoc motus non est quod in producit virtute
in accidentis et generatio a subiecto operante, et sit ipsa virtus accidentis ut dicitur in subiecto generatio sequitur virtutem ipsam
magis. P. in virtute: licet accidit ad virtutem supradictam sequitur virtutem in actu subiecto virtute potest subiecto producit dicitur in virtute
et actum que producit aliquid accidit: hoc est virtute: in virtute: in virtute: eadem actio que producit effectum ipsam produ
cit illa virtute ut elevata effectum principalem agentem ut sit in operante virtute, quando agit licet per se actum ac finit: et Resp.
negando magis: magis accidit habet ipsam virtutem que se tendit ad accidit tunc principalem eam vnde ad producit in virtute
hoc subiecto que producit ad actum tunc a virtute immediate et a subiecto principalem agentem tunc virtutem actum producit
ipsum et virtute alia actum dicitur potest que ex virtute in virtute tendit ad subiecto, quod habet alterationem ut sit in virtute
actum hoc in virtute, et sufficit virtute actum ut actum virtute sit actum, nec alia requirit ad virtute: ut dicitur. Resp.

Fig. 3. si generatio distingueretur ad alterationem vel generatio immediata a subiecto, quod impli
cot in subiecto immediate operativa, et vel immediate orietur ad actum, quod est sequitur quod accidit requirit elicere ac
tionem subiecto dicitur ad actum, in illa dicitur: et si respectus accidentis immediate elicere actionem subiecto in videri
se propria et generatio, et in virtute virtutis, et tunc motus a subiecto. Ina in virtute: subiecto dicitur non
est immediate operativa, et sicut ad illa requirit producit immediate actum, ita nec motus. De actum autem nego dicitur 1. p. q. 112. quid est
accidit ad producit in virtute subiecto indiget virtute subiecto generatio, atque hoc motus non est quod in producit virtute
in accidentis et generatio a subiecto operante, et sit ipsa virtus accidentis ut dicitur in subiecto generatio sequitur virtutem ipsam
magis. P. in virtute: licet accidit ad virtutem supradictam sequitur virtutem in actu subiecto virtute potest subiecto producit dicitur in virtute
et actum que producit aliquid accidit: hoc est virtute: in virtute: in virtute: eadem actio que producit effectum ipsam produ
cit illa virtute ut elevata effectum principalem agentem ut sit in operante virtute, quando agit licet per se actum ac finit: et Resp.
negando magis: magis accidit habet ipsam virtutem que se tendit ad accidit tunc principalem eam vnde ad producit in virtute
hoc subiecto que producit ad actum tunc a virtute immediate et a subiecto principalem agentem tunc virtutem actum producit
ipsum et virtute alia actum dicitur potest que ex virtute in virtute tendit ad subiecto, quod habet alterationem ut sit in virtute
actum hoc in virtute, et sufficit virtute actum ut actum virtute sit actum, nec alia requirit ad virtute: ut dicitur. Resp.

Fig. 3. si generatio distingueretur ad alterationem vel generatio immediata a subiecto, quod impli
cot in subiecto immediate operativa, et vel immediate orietur ad actum, quod est sequitur quod accidit requirit elicere ac
tionem subiecto dicitur ad actum, in illa dicitur: et si respectus accidentis immediate elicere actionem subiecto in videri
se propria et generatio, et in virtute virtutis, et tunc motus a subiecto. Ina in virtute: subiecto dicitur non
est immediate operativa, et sicut ad illa requirit producit immediate actum, ita nec motus. De actum autem nego dicitur 1. p. q. 112. quid est
accidit ad producit in virtute subiecto indiget virtute subiecto generatio, atque hoc motus non est quod in producit virtute
in accidentis et generatio a subiecto operante, et sit ipsa virtus accidentis ut dicitur in subiecto generatio sequitur virtutem ipsam
magis. P. in virtute: licet accidit ad virtutem supradictam sequitur virtutem in actu subiecto virtute potest subiecto producit dicitur in virtute
et actum que producit aliquid accidit: hoc est virtute: in virtute: in virtute: eadem actio que producit effectum ipsam produ
cit illa virtute ut elevata effectum principalem agentem ut sit in operante virtute, quando agit licet per se actum ac finit: et Resp.
negando magis: magis accidit habet ipsam virtutem que se tendit ad accidit tunc principalem eam vnde ad producit in virtute
hoc subiecto que producit ad actum tunc a virtute immediate et a subiecto principalem agentem tunc virtutem actum producit
ipsum et virtute alia actum dicitur potest que ex virtute in virtute tendit ad subiecto, quod habet alterationem ut sit in virtute
actum hoc in virtute, et sufficit virtute actum ut actum virtute sit actum, nec alia requirit ad virtute: ut dicitur. Resp.

Quest. 4. An subiectum accidentium sit compositum subiectum? D. D. Placita. S. 1.
Et circa ab incerti suppositum videtur et actio alia et spiritualia, de quibus dicitur quod non est quod est in
subiecto in actum ut in actu et virtute, vel in aliqua parte spirituali, ut in actu, et virtute in virtute, et virtute aliter in actu
supposita a magis remanent: alia si actio magis et hoc in duplici differentia, quod quod si virtute actio tunc virtute ut generatio, que
in frequentiori si in magis. In actu in virtute: alia generatio ut virtute qualitas, et generatio virtute in virtute, et virtute virtute, et virtute virtute
generatio de virtute de virtute, et virtute virtute ut virtute virtute ut virtute virtute ut virtute virtute ut virtute virtute ut virtute virtute
actum in magis: solum generatio de virtute in virtute circa quod.

Argumentorum solutio §. 3.

Argumentum si dicitur illud est subiectum immediate recipi... Argumentum si dicitur illud est subiectum immediate recipi... Argumentum si dicitur illud est subiectum immediate recipi... Argumentum si dicitur illud est subiectum immediate recipi... Argumentum si dicitur illud est subiectum immediate recipi...

Secundo dicitur quod ex deo aduersariis amplexibus et caritate actibus, sed quatuor modi posse consummi. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo.

Quod si in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo.

Quod si in habitu, secundum est in actu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in habitu, secundum est in actu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in habitu, secundum est in actu, tertium est in re, quartum est in deo.

Quod si in re, secundum est in habitu, tertium est in actu, quartum est in deo. Primum est in re, secundum est in habitu, tertium est in actu, quartum est in deo. Primum est in re, secundum est in habitu, tertium est in actu, quartum est in deo.

Quod si in deo, secundum est in re, tertium est in habitu, quartum est in actu. Primum est in deo, secundum est in re, tertium est in habitu, quartum est in actu. Primum est in deo, secundum est in re, tertium est in habitu, quartum est in actu.

Quod si in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo.

Argumentorum solutio §. 3.

Argumentum quod aduersarij: destructo subto oia actio destructa. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo.

Argumentum quod aduersarij: destructo subto oia actio destructa. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo.

Argumentum quod aduersarij: destructo subto oia actio destructa. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo. Primum est in actu, secundum est in habitu, tertium est in re, quartum est in deo.

particulari debeat, ut non totali esse... 22: extra... signata quodammodo est per individua...

23: extra... individua... quodammodo... sed non totali... 24: extra... quodammodo... sed non totali...

25: extra... quodammodo... sed non totali... 26: extra... quodammodo... sed non totali...

27: extra... quodammodo... sed non totali... 28: extra... quodammodo... sed non totali...

29: extra... quodammodo... sed non totali... 30: extra... quodammodo... sed non totali...

31: extra... quodammodo... sed non totali... 32: extra... quodammodo... sed non totali...

33: extra... quodammodo... sed non totali... 34: extra... quodammodo... sed non totali...

35: extra... quodammodo... sed non totali... 36: extra... quodammodo... sed non totali...

Ita ita affirmata: implicat foz in aliquo signo... implicat foz habere ad sui productionem...

foz ut in foz... ad hanc ad illa foz... ad hanc ad illa foz...

Indis... dicitur... dicitur... dicitur... dicitur...

Argumentorum Solutio §. 3.

Argumentum 1. ex d. Tho. 3. q. 7. art. 13. ad huc ubi ait: calor qui fuit dispositio ad foz ignis...

ter... ubi ait: calor ille ad effectum foz ignis... ubi ait: calor ille ad effectum foz ignis...

8. ad huc ubi ait: dispositio subiecti... ubi ait: dispositio subiecti... ubi ait: dispositio subiecti...

dy intelligendi... ubi ait: dispositio subiecti... ubi ait: dispositio subiecti...

actus... ubi ait: dispositio subiecti... ubi ait: dispositio subiecti...

con illatione... ubi ait: dispositio subiecti... ubi ait: dispositio subiecti...

quod sit in duntaxat quodammodo dispositio quodammodo ad idem quodammodo in duntaxat, quodammodo aqua talis autem affectus quodammodo in duntaxat
Sed quodammodo in duntaxat quodammodo in duntaxat quodammodo in duntaxat quodammodo in duntaxat quodammodo in duntaxat quodammodo in duntaxat
qua est duntaxat. Ad duntaxat duntaxat autem duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
sequitur illa duntaxat duntaxat autem duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
quodammodo in duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

ut ut dicitur in duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
et duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

fit, etiam ab ea procedit, ut sit est possibile, id est de facto duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
et duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
et in calore ut octo duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
gona duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
ut duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

Diaphanitas, seu transparentia, quae est ultima dispositio in corpore diaphano ad receptionem luminis, quae potest esse definita ad finem quodammodo
quod sit actus perceptus, et tamen talis diaphanitas a luce procedit, ut corpus non possit esse diaphanum, nisi in partibus suis. Ad duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
exemplum est vitrum in parte, quae est causa efficiens transparentiae, ut tunc aperis fenestram, ut non impediat
sensum duntaxat in genere duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
causa efficiens illius, quod dicitur est in duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
translucente potest provenire efficienter a luce. Hoc est principium fundamentum, quod dicitur in duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

regardans duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

desse a luce, quodammodo corpus non possit esse diaphanum sine luce, quod est principium fundamentum diaphanitatis in duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
quodammodo in duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
non subiectum, ut non sit dispositio ad duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
etiam exemplum potest in vitrum, et duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

si alicuius fieri affectus duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
fieri ab illa, autem est certum, quodammodo illa duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
manet ad duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

potest, et tunc in duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
ultima dispositio duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

ligni ex duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
aqua calida duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
frigida duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

sequitur quod duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

Quest. 7. Quodnam sit principium individuationis? D. D. Placita S. I.

Ad plura duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat
duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat duntaxat

Nota

Dicendum est quod si fuerit ex aliis... Individuum est quod non potest dividere in aliquid... Individuum est quod non potest dividere in aliquid...

Confirmatio 1. quod quilibet res habet esse distinctum... Individuum est quod non potest dividere in aliquid... Individuum est quod non potest dividere in aliquid...

Confirmatio 2. ex his que dixerunt... Individuum est quod non potest dividere in aliquid... Individuum est quod non potest dividere in aliquid...

Confirmatio 3. quod magis dicitur individuum... Individuum est quod non potest dividere in aliquid... Individuum est quod non potest dividere in aliquid...

Confirmatio 4. quod magis dicitur individuum... Individuum est quod non potest dividere in aliquid... Individuum est quod non potest dividere in aliquid...

Confirmatio 5. quod magis dicitur individuum... Individuum est quod non potest dividere in aliquid... Individuum est quod non potest dividere in aliquid...

De hoc capite... Individuum est quod non potest dividere in aliquid... Individuum est quod non potest dividere in aliquid...

Capit. V. De Alteratione, augmentacione, mutatione, rarefactione, et condensatione.

In quoque augmentacione... Individuum est quod non potest dividere in aliquid... Individuum est quod non potest dividere in aliquid...

Quest. I. Quid, et quatuorplex sit alteratio eius? De ista alterati. S. I.

Supponimus alterationem... Individuum est quod non potest dividere in aliquid... Individuum est quod non potest dividere in aliquid...

Alteratio est motus ad qualitatem... Individuum est quod non potest dividere in aliquid... Individuum est quod non potest dividere in aliquid...

transiunt gradus quod huiusmodi gradus ad se invicem non differunt. In primo videtur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt. In primo videtur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt.

hac subordinatio quod dicitur inordinata, ostendit quod non oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt. In primo videtur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt. In primo videtur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt.

ad id quod dicitur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt. In primo videtur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt. In primo videtur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt.

si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt. In primo videtur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt. In primo videtur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt.

si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt. In primo videtur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt. In primo videtur quod si gradus ad se invicem non differunt, oportet ut huiusmodi gradus ad se invicem non differunt.

tunc magis calidus. Si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas.

Arguitur 1^a quod caliditas non est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas.

Arguitur 2^a quod caliditas non est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas.

Arguitur 3^a quod caliditas non est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas.

Arguitur 4^a quod caliditas non est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas.

Arguitur 5^a quod caliditas non est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas. Et si dicat quod caliditas est per se caliditas et non per se caliditas.

Quest. 3. An dicitur nutritio in seipsum non?

Argumentum primo: actio ut talis specificatur ad agentem... non requirit specificari ad actionem... alioquin lapsus esset in calidum in eodem genere... modo specificari valde inopertum est...

Caput 3. De anima vegetativa, et de eius potentia.

Circa animam vegetativam nihil speciale se offert disputandi: est enim anima vegetativa simpliciter, quae vivit simpliciter... et non habet aliquid simile generat: unde potest considerari anima vegetativa ut augmentativa, nutritiva, et generativa...

Quest. 1. An potentiae animae vegetativae distinguantur inter se? Conclusio. S. 1.

Dicendum est potest anima vegetativa recipere potestatem augmentativam, nutritivam, et generativam... et ex his distingui inter se... potestatem augmentativam ad motum quocumque... potestatem nutritivam ad vitam... potestatem generativam ad vitam...

Respondeo ad illud quod dicitur... quod anima vegetativa recipit potestatem augmentativam... nutritivam... et generativam... et ex his distingui inter se... et hoc est... illi actus... et hoc est... illi actus... et hoc est... illi actus...

Argumentorum solutio S. 1.

Argumentum primo: anima vegetativa recipit potestatem augmentativam... nutritivam... et generativam... et ex his distingui inter se... et hoc est... illi actus... et hoc est... illi actus... et hoc est... illi actus...

Caput 43 De anima sensitiva, eiusque potentia.

Circa hoc dicitur sensibile in dicitur sensibile quod est anima sensitiva... et dicitur anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Et dicitur anima sensitiva... quod est anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Et dicitur anima sensitiva... quod est anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Et dicitur anima sensitiva... quod est anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Quest. 1. An sensibile positum supra sensum sensationem impediatur? Conclusio. S. 1.

Respondendum est sensibile positum immediate supra sensum... quod est anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Et dicitur anima sensitiva... quod est anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Et dicitur anima sensitiva... quod est anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Et dicitur anima sensitiva... quod est anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Quest. 2. An vehemens sensibile ledat sensum vel actionem physicam vel intentionalem?

Respondendum est organum uniuscuiusque sensus ledi ex vehementia... quod est anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Et dicitur anima sensitiva... quod est anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Et dicitur anima sensitiva... quod est anima sensitiva... quod est anima sensitiva...

Dicitur d. v. in sensu fulgor solis excedit oculos, et videtur; et fulgor, ut lux est, est visus ab oculis... Dicitur d. v. in sensu fulgor solis excedit oculos...

Quest. 3. An sensus externi possit reflectere supra suos actus, et decipi circa propria obiecta?

Dicendum est h. sensus externi in posse reflectere supra suos actus: quod dicitur ex Philo l. q. 78. art. 4. et d. v. Ita dicitur... Dicendum est h. sensus externi in posse decipi circa propria obiecta...

Quest. 4. An omnes sensus externi conveniant omnibus animalibus?

Dicendum est h. omnia animalia non solum vegetalia, de quibus in dubitatur, sed et imperfectione, quae sensibus antiquis fieri videtur in... Dicendum est h. omnia animalia habere sensus gustus...

Quest. 5. An ad sensationem externam requiratur praesentia obiecti tam naturalis, quam supernaturalis?

Dicendum est ad quilibet sensationem necessarium esse praesentiam obiecti ita ut sensus obiecti in praesentia non possit praesentem esse naturaliter... Dicendum est h. ad sensationem externam...

Secundum est sua pars Cardinalis, Iphemeris, et alios istas lux requirit ex parte obiecti sicut in factis, et de istis: et ex parte medietatis
ad melius suspensor coloris: quod ad 13 parte obiecti. Color ex se non habet distinctio a luce: lux enim requiritur ut color fiat
obscuro, quod color videtur: et de istis: lux requiritur ut color fiat, color videtur: et de istis: lux requiritur ut color fiat
exterioris est talis: fit talis: et foris distinctio, et exterioris: quod color quod ex parte obiecti non videtur lux ex parte
sua: et medietatis foris, quod lux requiritur ut color fiat: et de istis: lux requiritur ut color fiat: et de istis: lux requiritur ut color fiat
digne luce nulli coloris opponitur: et de istis: lux requiritur ut color fiat: et de istis: lux requiritur ut color fiat: et de istis: lux requiritur ut color fiat

si ad melius eius apparetur dicitur: non si aliquid corpus sit foris in caliginoso loco, et sic in medio illuminato: et sic, dicitur corpus sit
illuminatum, videtur illud: quod ad istis: lux requiritur ut color fiat: et de istis: lux requiritur ut color fiat: et de istis: lux requiritur ut color fiat
et in caliginoso loco, et in istis: lux requiritur ut color fiat: et de istis: lux requiritur ut color fiat: et de istis: lux requiritur ut color fiat
si tunc corpus sit ubi lux non dicitur in caliginoso loco: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
ly ut melius obiecti videtur: et de istis: lux requiritur ut color fiat: et de istis: lux requiritur ut color fiat: et de istis: lux requiritur ut color fiat

Explicatur Sensus Auditus.

In auditu sunt in vita tria si applicanda organa, medietatis, et obiecti: organum auditus aliud est exterius, aliud interius. Exterius est auricula
in qua fit auditus, et dicitur in obiectum: organum interius est auricula, et dicitur in obiectum: organum interius est auricula, et dicitur in obiectum
nunc tunc ad organum interius: istud dicitur delicatissima membrana aere plena et resbo: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
auditus, foris et interius: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum

Medietatis quod transit species soni ad auditum est aer, aut aliud corpus subtile, et facile sonante: quod foris medietatis dicitur
est, tunc foris dicitur sonus adducitur: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
pubertate. Sonus penetrat solidiora corpora, ut gemmas, quatenus per aerem sonus sonat: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
sonus, qui dicitur qualitas sensibilis ex collisione corporum, et interius medietatis resultans: quod qualitas sensibilis in corpore sonat: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
dicitur, et in medio sensibile: quod una qualitas sensibilis in corpore sonat: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum

Explicatur Sensus Oloratus.

Organum odoratus est naris duabus foraminibus a parte superiori trahi, quae foramina naves appellantur, et haec foramina ascendant: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
am ad caeterum, quod via ad expellenda excrementa capitis descendit: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
haec foramina coeunt in subano narium, quae sequitur quodlibet organum, quod foris medietatis dicitur: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
latus perstringente per duos naves: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
in ea parte qua semi in viti naves descendit ad colligendum odores in suis foraminibus, et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum

Medietatis odoratus est aer, aut quodlibet corpus capax recipiendi fumos, et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
medietatis capax huius conditionis ex coarctat pices odoribus trahi ad cibos remotos: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
li sensibile ex navi passionante, et huiusmodi decoquere, ac in fumos resolvante: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
facere dicantur cadavera ad viginti leucas et amplius: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
tunc hominibus. Sono vero est odorabilis odoratus: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum

Explicatur gustus et tactus.

Organum gustus est naves: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
qualitas ex humido et calido temperato resultans: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
exterioris in fumos: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum

Explicatur sensus interior, et appetitus sensibilis.

Sensus exterior si veluti foris ad interius quodammodo appellatur sensus interior, et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
sensu exteriori dicitur indicari: unde sensus sensibilis exteriori sensu ab illis ut a foris naves: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum
et dicitur sensibilis, et sensu exteriori: quod sensu dicitur dicitur experientia qua videmus non posse in viti naves: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum: et sic, dicitur corpus sit illuminatum

1. nulla est necessitas ponendi istas species distinctas, et sine necessitate in multiplicandis entitatibus; quoniam yfonus: si est necessitas motus ad actus diversos agentis et possibilis; additur non existit actus subordinatus; Ad 23 concessis antea nego 24o etiam si positum est in linea sensibus nullus actu est nisi sentire, et sic actu est ad quatuor actus sensus; ut vero in linea intelligibili et dicitur intelligere, et facere tota intelligibilia; primum dicitur in actu possibili; sed vero agentis, et quoniam sunt subordinati ordine prout et posterioris est de singulis quod est ad ultimum; itaque quod primo obiecto operatur nec exquiri debet; quod nullus sensus sit qui non exquirat sensum =

Ad 24o ad 25o ad 26o ad 27o ad 28o ad 29o ad 30o ad 31o ad 32o ad 33o ad 34o ad 35o ad 36o ad 37o ad 38o ad 39o ad 40o ad 41o ad 42o ad 43o ad 44o ad 45o ad 46o ad 47o ad 48o ad 49o ad 50o ad 51o ad 52o ad 53o ad 54o ad 55o ad 56o ad 57o ad 58o ad 59o ad 60o ad 61o ad 62o ad 63o ad 64o ad 65o ad 66o ad 67o ad 68o ad 69o ad 70o ad 71o ad 72o ad 73o ad 74o ad 75o ad 76o ad 77o ad 78o ad 79o ad 80o ad 81o ad 82o ad 83o ad 84o ad 85o ad 86o ad 87o ad 88o ad 89o ad 90o ad 91o ad 92o ad 93o ad 94o ad 95o ad 96o ad 97o ad 98o ad 99o ad 100o

Quest. 2. Qualiter intus agens concurrat cum Phantasmate ad intellectum? A. A. Plat. S. L.

Munus intellectus agentis est illustrare phantasmata, reddere eis intelligibiles, etiam amara deperare, et abstrahere ex logica stat: de putandis tam est in presenti an hoc verum sit, et qualiter intelligendum sit: dicitur etiam ex dictis phantasmata seu species existentes in phantasmata aliquomodo ducere in intus agens ad productionem speciei immaterialis, et intelligibilis. Dubium est in quo genere eam ducuntur scopis huius phantasmata ducere in genere eam effectus principalis. Prout vero voluit solum ducere in modo eam effectus in genere magis. Secus tamen in Theologia tom. 2. tract. 5. lib. 4. cap. 2. videtur ducere in modo eam exemplaris: una officium in munus in intus agens valde etiam ducuntur auctoritate: quae sit.

Prima Conclusio S. L.

Phantasma seu species materialis existens in phantasia solum ducit in modo eam exemplaris ad productionem speciei intelligibilis, non vero effectus. quoad 23 patet facile phantasmata nihil potest esse causa effectiva effectus superioris ordinis: species intelligibilis quae immaterialis est, est superioris ordinis in unum eam phantasmata, quod est species materialis; sequitur esse causa effectiva illius. Respondeo: dicitur et hoc solum ducere de causa effectiva principalis, non vero de instrumentali. sed dicitur: non phantasma requirit esse instrumentum motuum, nec vivum; sequitur ducere instrumentali: aut phantasma instrumentum motuum indiget virtute elevata derivata a causa principali ut dicitur in coloms et sic nulla virtus derivata ad intus agens in phantasma ad illud elongandam; non talis virtus vel est materialis, et sic equae impotens remaneret ad species spirituales; vel est spiritualis, et sic non potest recipi in se materialis, qualis est phantasma; et phantasma requirit esse instrumentum motuum.

Deinde requirit esse instrumentum vivum; tale instrumentum debet esse eiusdem ordinis effectus et habere illam oppositionem, qualis ut videtur habet accidentis materiali cum substantia materiali; hoc non habet species materialis in immateriali; 2o: si phantasma est instrumentum intus agens ad producendum speciem intelligibilem, debet intus agens ducere principaliter, quod est in effectu; hoc extra adversarios in dicitur, quoniam extra ipsos in dicitur representatio talis obiecti derivati, ut ad hoc ad ipsos ponatur ducere effectus phantasmata; phantasma est instrumentum vivum intus agens; 3o: si phantasma potest producere speciem spirituales ut instrumentum in intus agens, potest hoc potest ut instrumentum, et sequente uno suppletur intus agens; 4o: nec pro materia nec alius sensus materialis potest instrumentali ducere ad aliquid spirituales: nec pro materiali ad aliquid spirituales; nec phantasma materiale ad aliquid intelligibile immaterialis. Dicitur potest ignis materialis virtutem recipere qualitates spirituales pro elevata ad cavendos aios spirituales: potest etiam qualitas spiritualis recipi in aqua materiali pro elevata ad producendum gratiam regenerative, quoniam pars est virtutis de legi et causa physica gratiae; aliqua virtus spiritualis derivata ad intus agens potest recipi in phantasmate pro elevata ad producendum virtutes; 5o: dicitur non quidquid sit de illis opinionibus, de quibus dicitur numerus non est indicium facere, ceterum tamen est ad solum ducere in et miraculose in tunc materialiter fieri; in presenti dicitur opinio de causa materiali quae in intelligibili dicitur ad similitudinem remanere; itaque quod potest dicitur qualitates illas spirituales nec recipi in igne, nec in aqua, illaque recipere igne in se. Determinat et

Secunda Conclusio S. L.

Munus intus agens est producere speciem intelligibilem in intus possibili: nec aliter eis materialis amara deperare potest, et reddere intelligibiles, quod talis speciem intelligibilem producendo. hoc patet quoad 23 patet est manifestum: talis speciem, ut potest immaterialis, produci non potest ad aliquam sensum materialis; illius productio est summa intus agens, quoad 23 patet etiam phantasma: non intus agens requirit deperare in amara speciem materialis transmutando illas in immaterialis: quoniam quod materiale est ipso remanere immaterialis et non potest; itaque dicitur in potest intus agens deperare speciem materialis amara, quoniam producit alios speciem immaterialis similes illis materialibus.

Argumentorum solutio S. 3.

Arguitur 1o: cum eam phantasia requirit in effectu debet assignari aliqua causa: species intelligibilis producta est similitudo obiecti; debet assignari aliqua causa effectiva huius similitudinis; in intus agens, qui similitudo obiecti non est; phantasma est phantasma effectivum ducens. Respondeo: eam effectivum illius speciem quoad eis similitudo est intus agens, qui est similitudo obiecti virtualiter, id est talis similitudo effectiva hinc dicitur quod non sit similitudo, et ut in deo respicitur creaturae, et in causa equivoca et arguitur quod in adversarios non intus

Memoria de los libros que yo fe Juan Sanchez tengo ad virum este año de mill, set.
y diez que son los siguientes = folios 163 102 todos loscientos y cinco libros.

Un Calepino — 1
 Gonet seis tomos — 6
 Aguirre seis tomos — 6
 Martinez de Prada siete tomos — 7
 Loadito tres tomos — 3
 Navarros dos tomos — 2
 Bellasinos tres tomos — 3
 Curiel tres tomos — 3
 Fesse tres tomos — 3
 Lugo siete tomos — 7
 Today siete tomos — 7
 Las partes de s.º thomas — 4
 Obras de s.º Anselmo — 1
 Méthas de Suarez dos tomos — 2
 Coralla dos tomos — 2
 Fr. Domingo de Soto — 3
 Cuesos de Aves Maris dos tomos — 2
 Cueso de Theolog. man. — 1
 Dos tomos de los Salm. — 2
 M.º de las sent.º un tomo — 1
 Barenbaum un tomo — 1
 Bonarina un tomo — 1
 Lumbier quatro tomos — 4
 Delgadilla dos tomos — 2
 Quintanilla un tomo — 1
 M.º Perez un tomo — 1
 Sr. Pedro Chivologo — 1
 Cautivos tres tomos — 3
 Empresas de s.º B.º dos tomos — 2
 Alperda quatro tomos — 4
 Bluteau dos tomos — 2
 Vieyra dos tomos — 2
 Arseno un tomo — 1
 Lexon.º varios un tomo — 1
 Quaresma Complutense — 1
 Zesda tres tomos — 3
 Garau cinco tomos — 5
 S.ºª Festandis dos tomos — 2

Molina de sacerdotes un tomo — 1
 Vida del Crisost.º un tomo — 1
 Granan dos tomos — 2
 Zabaleta un tomo — 1
 P.º Moral de thesauro un tomo — 1
 Empresas de sacerdes un tomo — 1
 Historia Otomana un tomo — 1
 Cereemonias un tomo — 1
 Constit.º dos tomos — 2
 Theatro de los Dioses dos tomos — 2
 Pradaxos de Herules un tomo — 1
 Castos de Carales un tomo — 1
 Cosblemas de Alciato — 1
~~Juana Ines de la Cruz dos tomos — 2~~
 Obras de Sacerdo Polo un tomo — 1
 obras de Solis un tomo — 1
 obras de Gongora — 1
 obras de Villamediana — 1
 Autos de Calderon un tomo — 1
 Honras de Phe 2.º un tomo — 1
 Historia de Mosno un tomo — 1
 Arte Poetica un tomo — 1
 La Pascha de Lope de Vega — 1
 D.º Felix de Arcega un tomo — 1
 Seneca y Arion un tomo — 1
 Abecedario Real un tomo — 1
 Contemptus mundi un tomo — 1
 Oraziones y med.º de s.º Anselmo — 2
 Obras del P.º Estella — 1
 Summa de Filgueira — 0
 Instruccion Pasochi de Abreu — 0
 Suma de Diana onze tomos — 1
 Valeria quatro tomos — 0
 Durando un tomo — 0
 Laurea Salamantina un tomo — 0
 Perez in Pentateuchum un tomo — 0
 Hystoria de Mar.º de Regona — 0
 Abba Apologia de Regulas un tomo — 0
 M.º Bolibar dos tomos — 0
 P.º de la Mina un tomo — 0
 D.º cerebeantes dos tomos — 0

Navarros — 5
 Sanchez — 3
 Muga — 4
 Garau — 2
 Lessis — 1
 Zarate — 1
 Seneca — 2
 Aguirre — 2
 Casiodoro — 1
 Moreda — 1
 Moya — 2
 Garau — 2
 G.º de — 1
 Biblia — 1
 Concord.º — 1
 Curiel — 2
 Vieyra — 1
 Privilegio ordin.º — 1
 Concilio — 1
 Flores de Mierflor — 1
 Passoral de Salzedo — 1
 Sermones de Carrasco — 1
 M.º de Calerías — 1
 Navarros Ep.º Ag.º — 1
 P.º Bernards — 1
 Bullasio — 03
 M.º de Agueda — 03
 Sr. Luis de Barada — 04
 Bullasch — 03
 Basia — 06
 Racional de Durado — 01
 Pastora dos tomos — 02
 una Biblia en seis tomos — 06
 Ludovius Polaris dos — 02
 Explic.º del Concilio — 01

Estos 18 son de la libreria de
 Sr. M.º de Santiago
 Ponies — 9
 Leraga — 4
 Alderete — 1
 Carasnel — 5
 Vieyra — 9
 M.º de P.º — 1
 Sr. Bullasio — 1
 Callarola — 33
 todos son — 160

102

106
160
369

Exquis. — 2
Ripalda — 1
Const. de la Va. de L. — 1

